

TRANSCRIPT VAN DE RAADSCIE SAMENLEVING VAN GEMEENTE HAARLEM
d.d. 3 december 2020

1. 17.10 uur Opening en mededelingen voorzitter

De voorzitter: Goedemiddag, welkom weer bij in de commissie Samenleving. Het is tien over vijf, we gaan snel beginnen. Ik verzoek u zoals gewoonlijk zoveel mogelijk op uw plaats te blijven zitten en via de aangewezen routes de zaal te verlaten, waarvoor dank. Van Trots Haarlem zullen mevrouw Verhagen en de heer Van den Raadt en van OPH zal de heer Smit digitaal via Teams deelnemen aan deze vergadering. De heer Smit heeft tevens aangegeven iets later aanwezig te zijn. Zijn er verder nog berichten van verhindering? Ik zie wel weinig, dus ... Nee? Oké. Nog even voor wat betreft de vergaderorde. Ik zou graag willen dat u de interrupties kort en bondig houdt en ook proberen een beetje de wethouders te beperken om die te interrumperen. Natuurlijk mag u interrumperen, maar beperk dat een beetje. Ja? Dan kunnen we ook de wethouders het woord even laten doen. Dan gaan we naar agendapunt 2, dat is het vaststellen van de agenda. Gebleken is dat de agendanummering na punt 13 niet juist is doorgenummerd en agendapunt 'Verordening schuldhulpverlening' zal aldus niet agendapunt 13, maar 14 zijn. 'Doelstellingen Wet inburgering' wordt agendapunt 15 en de 'Raadsjaaragenda' wordt agendapunt 16, dat schuift allemaal een beetje door. Kunt u verder akkoord gaan met de agenda? Mevrouw Klazes.

Mevrouw Klazes: Ik heb een voorstel om agendapunt 11, even uit mijn hoofd, om die door te schuiven naar een later tijdstip, om dat in samenhang te behandelen met de evaluatie van het Sociaal Wijkteam. En ik wil best een motivatie geven, als die wordt gevraagd.

De voorzitter: Nou ja, we hadden hier al even contact over. Het Sociaal Wijkteamevaluatie is volgens mij pas in maart en ik dacht dat hier in dit agendapunt een aantal stukken stonden waar eerder besluiten over genomen moeten worden, of richting gegeven moet worden. Dus, maar gaat uw gang met uw toelichting.

Mevrouw Klazes: Nou, ik heb het stuk doorgenomen en daar wordt een hele zware taak bedeed aan het Sociaal Wijkteam. Dat wordt ook bevestigd en mij lijkt het dan verstandig om eerst even te wachten op de evaluatie van het Sociaal Wijkteam om in samenhang daarmee de informatienota te bespreken, om te kijken of dat inderdaad past binnen het plan wat nu voorligt in die informatienota. Want dat kan ik op dit moment niet bepalen als ik niet weet hoe die evaluatie is uitgevallen voor het Sociaal Wijkteam en of dat inderdaad niet een te zware belasting wordt voor het Sociaal Wijkteam.

De voorzitter: Ik snap het. Ik weet ook niet wat de samenhang tussen die documenten eerlijk gezegd is en wat er echt nodig is, maar volgens mij kan de heer Botter misschien daar iets over zeggen.

Wethouder Botter: Ik ben alleen niet ingelogd.

De voorzitter: Ga hier maar even.

Wethouder Botter: Dank u wel, mijnheer de voorzitter. Ik zou ten eerste willen afraden om deze informatienota uit te stellen, temeer omdat het op uitdrukkelijk verzoek is geweest van uw raad om goed geïnformeerd te worden en betrokken te worden bij de hele aanbestedingsprocedure en ook het hele verhaal rondom de inkoop van jeugd en ook Wmo. Dat heeft een enorm strak tijdschema, zoals u dat ook heeft gezien. Wat dat betreft is het onderdeel van het Sociaal Wijkteam en de evaluatie daarvan eigenlijk gewoon een

bepert onderdeel. Weliswaar van belang, maar niet dusdanig van belang dat het nu rechtvaardigt om de hele behandeling van de nota uit te stellen. Dus mijn nadrukkelijk verzoek en ook dat van mevrouw Meijs is om toch dit zo meteen te gaan behandelen.

De voorzitter: Dank u wel, wethouder. Mevrouw Klazes.

Mevrouw Klazes: Dank u wel, wethouder. Ik hoor u en toch denk ik, deze nota die nu voorligt is wat mij – zo heb ik hem gelezen – niet veel meer dan een informatienota over de tweede tranche van de transformatie. Wat mij betreft, als we dat echt serieus willen nemen, dan moeten we echt die nota goed lezen en dan kunnen we niet anders constateren dat het Sociaal Wijkteam daar een heel erg belangrijke rol van uitmaakt van een aantal van die onderdelen die benoemd staan in die werkagenda, en zou ik nogmaals graag dat in samenhang met die evaluatie willen bespreken.

De voorzitter: De heer El Aichi, CDA.

De heer El Aichi: Ik kan me er helemaal in vinden in wat mevrouw Klazes zegt. Is het een idee om die evaluatie Sociaal Wijkteams te vervroegen naar januari, zodat wij alles in één keer kunnen doornemen?

De voorzitter: Ja, dat zou mooi zijn, als die er natuurlijk is. Maar ik weet niet of die aanwezig is, die stukken heb ik niet. Mevrouw Özogul, SP.

Mevrouw Özogul-Özen: Ook eens met GroenLinks.

De voorzitter: Mevrouw Stroo.

Mevrouw Stroo: Wij zijn het ook eens met het voorstel van GroenLinks. Ik heb er ook bij opgeschreven: Sociaal Wijkteam, dichterbij dan u denkt. Als het wordt: Sociaal Wijkteam dicht bij u in de buurt, dan kunnen we het gaan bespreken.

Wethouder Botter: Ik ga gewoon door, '...' (buiten microfoon).

De voorzitter: Mevrouw Çimen.

Mevrouw Çimen: Dank u wel, voorzitter. Volgens mij is er ook enigszins onduidelijkheid, want er is ook op 1 december, gedateerd 1 december, een extra brief, een toegezegde brief binnengekomen. Die is ook aan het stuk gehangen en dat gaat echt over die aanbesteding en over de kaders die we daarmee hebben, en draagvlak en participatie en de te behandelen thema's en dergelijke. Daar zit gewoon echt een strak schema op. Ik persoonlijk vind het een helder verhaal en heb hier niet direct veel vragen bij aan de wethouders. Dus als men het in deze commissie daar dan niet over wil hebben, prima, maar dan moeten we niet in januari verbaasd zijn als er voortgang is.

De voorzitter: Ja, dank u wel. Goedenavond, mijnheer Van Kessel. We hebben het even over de agenda en het voorstel is om agendapunt 11 te schrappen en uit te stellen ... Ja, voor vandaag te schrappen, maar dan als de evaluatie bekend is van het Sociaal Wijkteam, om die dan te gaan behandelen. Ik weet niet wat uw mening is, u heeft er waarschijnlijk wel van gehoord.

De heer Van Kessel: Ja, dat klopt. Dank u wel. Nou, ik zit er ontspannen in. Ik heb twee korte vragen, maar die kan ik ook volgende keer stellen. Dus ik laat het in die zin aan de rest van de commissie om te bepalen. Of het moet echt op mijn stem hangen, dan komt u maar weer bij me terug.

De voorzitter: Nee. Mevrouw Klazes.

Mevrouw Klazes: Voor alle duidelijkheid is het niet mijn bedoeling om het hele werkproces te onderbreken en die werkagenda niet verder aan te houden. Alleen, de bespreking daarvan, het gaat verder dan alleen de agenda: dan gaan we dit, dan gaan we dat. Het gaat ook wel degelijk over de inhoudelijke voortgang van de transformatie en daarvan vind ik echt dat die samenhangt met die evaluatie. U zegt: ik ga gewoon door. Dat lijkt me volkomen rechtvaardig. Er staat een korte opmerking over de behandeling van de aanbesteding, waar we echt een punt van hebben gemaakt dat we daarin willen worden meegenomen. Dat staat ook heel duidelijk genoemd, de manier waarop dat gebeurt, in die werkagenda. Nou, daar sluiten we ons volledig bij aan, dat hoeft niet gestaakt te worden. Alleen, de inhoudelijke kant van deze nota, die wil ik heel graag behandelen in samenhang met de evaluatie van de Sociaal Wijkteams. Het hoeft niets in de weg te staan, het hoeft volgens mij ook niet in de raad vastgesteld te worden, die werkagenda.

De voorzitter: Ik heb de commissie gehoord en gezien, volgens mij wil iedereen het nu gaan uitstellen. Dan gaan we dat doen, het is uw agenda. Maar wel, zoals de wethouder zegt, hij gaat door wel met het proces en daarom kan daar natuurlijk niet later een aanmerking op komen als dat hier al beschreven staat. Dus dat is even de opmerking die ik nog even mee wil geven. Ja, dus punt 11 gaan we uitstellen tot na de evaluatie van het Sociaal Wijkteam. Zijn er verder nog zaken voor de agenda? Nee?

2. Mededelingen commissieleden en wethouder(s).

De voorzitter: Dan komen we bij de mededelingen. Gelet op het komende kerstreces zal de agenda van 7 januari een week eerder, en wel op 17 december, achter het slotje gepresenteerd worden aan u, gepubliceerd worden. Dus die kunt u dan al ophalen. Ik zie dat er nog een mededeling is van wethouder Snoek. Gaat uw gang.

Wethouder Snoek: Met uw welbevinden wil ik er zelfs twee doen. De eerste is dat de heer Berkhout en ik vandaag een gesprek hebben gehad met de IJsbahn Haarlem. De ijsbaan heeft daarin tegen ons bevestigd wat u misschien ook al in de krant gelezen hebt, dat zij in principe niet voornemens zijn om nog een keer zomerijs te maken. Ze hebben dat dit jaar onder uitzonderlijke omstandigheden gedaan en uiteraard kan er in de toekomst nog eens een keer iets uitzonderlijks plaatsvinden, maar in beginsel zijn zij niet voornemens dat nog een keer te doen. Vervolgens is het gesprek vooral gegaan over verdere verduurzaming en de mogelijkheid om zonnepanelen ook aldaar op het dak te plaatsen en hoe we elkaar daar verder bij kunnen helpen. Dus een positief, constructief gesprek, wat mij betreft. De tweede mededeling is dat we morgen de skatebaan Haarlem gaan openen, iets waar u hier als Samenleving ook vaak over gesproken heeft, als commissie Samenleving. Dus ook een mooi moment.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Botter heeft ook een mededeling? Oké.

Wethouder Botter: Ja, dank u wel, mijnheer de voorzitter. Ik was eigenlijk niet van plan om een mededeling te doen, maar in verband met de wijziging van de agenda is dat misschien nu toch wel goed om dat wel te doen. Want ik had dat willen vragen bij de behandeling van het stuk over de Sociale Basis. Wij hebben getracht om via de afgesproken procedure bij de begroting ervoor te zorgen dat u goed geïnformeerd raakt over het proces

rondom de inkoop van Wmo en jeugd. Wij stellen voor om gewoon elke week op de maandag voorafgaande aan de commissievergadering in de staf een stuk vast te stellen, dat vervolgens in het college vast te stellen, op woensdag te sturen via zeg maar de Raadzaam en dan zou u daar op de donderdag desgewenst nog vragen of opmerkingen over kunnen maken. En ja, mevrouw Meijs en ik zijn heel nieuwsgierig of dit een beetje aan de verwachtingen voldoet, zodat we daar in de toekomst rekening mee kunnen houden met het opstellen van dergelijke informatiebrieven.

De voorzitter: Mevrouw Stroo.

Mevrouw Stroo: Komt het dan ook op de agenda? Want nu stond het niet op de agenda.

De voorzitter: De heer Van Kessel.

De heer Van Kessel: Nou, dat voorstel van de wethouder lijkt me zeer constructief, dus daar kunnen wij wel mee leven. Twee korte vragen over dat proces en dat is op welke wijze u het risicomanagement gedurende dat proces wil vormgeven, en de andere is of u bereid bent, of heil ziet om gedurende het proces externe tegenspraak te organiseren, om ... Ja, dat zijn gewoon de vragen.

Wethouder Botter: Wij hebben inmiddels een drietal sessies gehad met allerlei veldpartijen. Sessies met ongeveer zeventig personen die met ons hebben gesproken en ook hebben aangegeven hoe ze tegen het proces aankijken, zowel in het verleden als naar de toekomst toe. Als het gaat over de financiële kant van de zaak hebben we daarvoor deskundigheid ingehuurd, regionaal, die ons helpt om ook de financiële kant van de zaak te garanderen. Wij hebben als uitgangspunt, dat heeft u kunnen zien in een eerder stadium, ook genomen: rijksbudget is werkbudget. Dat is hetgeen waar we in principe van uit willen gaan. Als het gaat over tegenspraak zijn wij gehouden in de regiovisies die we moeten maken dat we daar ook bij de verschillende cliëntvertegenwoordigingen en ervaringsdeskundigen moeten betrekken.

De voorzitter: O, mevrouw Çimen.

Mevrouw Çimen: Dank u wel, voorzitter. Ik kan me prima vinden in het voorstel, dat is ook met deze brief van 1 december deze week ook gewoon goed gegaan en aangevuld in de agenda. Dus wat mij betreft prima om dat zo te doen, ja.

De voorzitter: De heer Hulster.

De heer Hulster: Ja, het enige wat ik eigenlijk nog miste was: hoe zorgt u ervoor dat als straks de contracten er zijn er ook voldoende flexibiliteit is om in te spelen op veranderende omstandigheden? Neemt u dat expliciet ook mee in het traject?

Wethouder Botter: Dat nemen we ook expliciet mee.

De voorzitter: Goed, dank u wel, wethouder.

3. Inventarisatie rondvraag en mededelingen voor leden en collegeleden

De voorzitter: Zijn er nog commissieleden die een mededeling willen doen? Nee? Dan is dat klaar.

4. Agenda komende vergadering(en), Jaarplanning en Actielijst

De voorzitter: Dan gaan we naar de 'Agenda komende vergaderingen, de Jaarplanning en de Actielijst'. Voor de komende commissie op 7 januari staan onder andere de 'Kredieten en investeringen buitensport' en de 'Verkenning van het Participatiebedrijf' op de agenda. De 'Toekomst zwembaden' is in verband met de komst van de nieuwe wethouder nog even doorgeschoven naar 4 februari. En zoals u in de planning van het 'Programma sociaal domein' – nou ja, vandaag op de agenda – heeft kunnen lezen staat de 'Opinienota Sociale Basis' ook voor 4 februari op de rol. U heeft de jaarplanning en actielijst voor de commissie Samenleving weer bij de agenda aangetroffen. Heeft u daar nog op- of aanmerkingen over, jaarplanning, actielijst? Nee? Dan gaan we verder met de vraag of de commissie nog ter kennisname stukken wil agenderen voor de volgende vergadering? Mevrouw Stroo, Jouw Haarlem.

Mevrouw Stroo: Ja, graag 1.1, 'Toekenning subsidie Sociale Basis'. Ik wil het agenderen, omdat een aantal organisaties buiten de boot zijn gevallen en zonder subsidie hun goede werk moeten verminderen of zelfs moeten stoppen. Zie ook de sprekers die vanavond later aan het woord zullen komen.

De voorzitter: Dank u wel. Wat vindt de commissie hiervan? Mevrouw Özogul, ja, ja? Oké, gaan we die doen. Nog iemand die iets wil agenderen? Ja? De heer Hulster.

De heer Hulster: Ja, graag 1.9, 'Evaluatie ketensamenwerking OGGZ'. Ik zal nog even goed ernaar kijken, maar het lijkt ons de moeite waard om dat te bespreken. We vinden het een belangrijk onderwerp en willen graag met de commissie daarover nadenken of daar nog verdere verbetering nodig is.

De voorzitter: Ja, u zegt wel, u moet daar nog even naar kijken, maar hebben de andere mensen ernaar gekeken en vinden ze het al interessant om te doen?

De heer ...: Ja, hoor.

Mevrouw ...: Ja.

De voorzitter: Ja, oké. Nog iemand? Mevrouw Özogul.

Mevrouw Özogul-Özen: Ik vroeg me af of vroegtijdig schoolverlating op de agenda komt. Want meestal komt dat op de agenda. Niet meer?

Wethouder Botter: Dank u wel, mijnheer de voorzitter. Vroegtijdig schoolverlaten komt als u dat zelf wil op de agenda. Wij hebben in ieder geval een document vastgesteld in het college wat beschikbaar is gemaakt en dat ter informatie aan u toegestuurd. Dan is het aan u of u het wel of niet wilt agenderen. Maar het is niet standaard zodat dit als agendapunt wordt opgevoerd.

Mevrouw Özogul-Özen: Nou ja, in het verleden kwam die op de agenda, dus ...

Mevrouw ...: ...' (buiten microfoon).

Mevrouw Özogul-Özen: ... ik wil hem agenderen, ook omdat ik wil kijken hoe de stand van zaken is. Dan zijn er nog twee punten, over ...

De voorzitter: Eerst even deze. Is de commissie het daarmee eens om dit te agenderen? Ja?

Mevrouw ...: '...' (buiten microfoon).

De voorzitter: Ja.

Mevrouw ...: '...' (buiten microfoon).

De voorzitter: Ik zie genoeg jaknikkers, dus we gaan hem agenderen. Mevrouw Özogul.

Mevrouw Özogul-Özen: 1.6 en dat is 'Aanvullende maatregelen bestrijding ... Even kijken, hoor. Nee, pardon, pardon. Het gaat over de besnijdenis van meisjes. Ik had in de commissie de vraag gesteld, daar is een stukje gekomen en eigenlijk staat daar heel weinig in en ik heb daar nog heel veel vragen over. Want ik wil weten wat de stand van zaken is in Haarlem en of we ze in beeld hebben.

De voorzitter: Maar goed, dat gaat u dan eerst maar, ik denk, technisch even uitvragen, toch?

Mevrouw Özogul-Özen: Nou ja, ik heb het aan de commissie gevraagd, dus ik zou willen weten wat de commissie ervan vindt.

De voorzitter: Want als het antwoord er nog niet is, dan ... Nou ja, goed. Commissie? Nee, hè? Ik zou eerst even de vraag stellen, ja? Nog iets?

Mevrouw Özogul-Özen: Ja, regenboogbeleid, en dat samen behandelen met sociale ... Nou ja, die subsidie.

De voorzitter: Ja?

Mevrouw ...: '...' (buiten microfoon).

De voorzitter: Ja, hè? Ja, dat ... Oké, dan gaan we die erbij doen. Mevrouw Stroo, Jouw Haarlem.

Mevrouw Stroo: Ja, 1.11 zou ik graag willen agenderen, 'Afwegingskader lichtcontracten jeugdhulp'. Hierbij wordt uitgegaan van dezelfde partners als nu, alleen minder in aantal. Jouw Haarlem ziet hier een kans om ook andere organisaties hierin een rol te geven, want het is dus tot 2022. Dus graag steun.

De voorzitter: Ik kijk weer rond. Zijn er nog meer mensen die ...? Ja? Ik zie weinig nog, niet echt beweging. Het is een beetje minder dan de helft wat ik nu zie. De heer Van Kessel.

De heer Van Kessel: Ik zit dan te kijken, kan die niet bij een onderwerp betrokken worden, zoals misschien wel, als je ver kijkt, Sociale Basis of iets. Maar dat je gewoon je vragen daar kwijt kan, dat zou ... Maar misschien is er een andere, betere plek. Maar ik zou zeggen: voeg het bij een wat groter onderwerp.

De voorzitter: Ik laat de wethouder even een verhelderende toelichting geven.

Wethouder Botter: Als het gaat over het afwegingskader is het vooral een afwegingskader om langs deze lijn in de toekomst specifieke gevallen te beoordelen die niet binnen de contracten passen. De discussie over het inperken van het aantal aanbieders is een andere discussie die ik al eerder met u heb gevoerd. Die leidt verder tot een vermindering van de administratieve handelingen en ook het beperken van het contractbeheer en -management. Het is geenszins de bedoeling dat we meer partijen nu tot de aanbesteding verder gaan

toevoegen, dus als dat de reden zou zijn om het te agenderen, vind ik het prima dat u dat wilt, maar misschien is dat niet de meest verstandige reden om dat dan te gaan doen.

De voorzitter: Mevrouw Stroo.

Mevrouw Stroo: We hebben een maand geleden geloof ik een sessie gehad die ...

Wethouder Botter: '...' (buiten microfoon).

Mevrouw Stroo: Wat is er?

Wethouder Botter: '...' (buiten microfoon).

Mevrouw Stroo: Over de vaktherapie en die vallen dus buiten de boot en die zouden heel goed met een paar sessies bijvoorbeeld de kinderen kunnen helpen. Dus ja, hoe kunnen we die dan ...

Wethouder Botter: Maar dat is dan echt iets wat we moeten gaan bespreken in relatie tot de nieuwe aanbesteding en de vaststelling van de nieuwe contracten. Want die kunnen we niet nu meenemen, want daar hebben we geen contractrelatie mee op dit moment en dat past ook niet binnen de tijd die we op dit moment nog hebben om over een jaar de nieuwe aanbesteding te doen. Dat heeft echt geen zin om dat te gaan doen nu.

De voorzitter: Ja, dus die doen we nu niet, nee? Verder nog iemand? De heer Van Kessel.

De heer Van Kessel: Dank u wel, voorzitter. Ik heb eigenlijk twee zaken die ik zou willen bespreken. De eerste betreft de verantwoording motie 21.1, 'Inzicht in lokale koppen op nationale zorgwetgeving', dat is bij punt 2.6. Ik ben van mening dat die motie niet is afgedaan en daar wil ik nog wel even over doorpraten wat ik daar graag zou willen zien. Dus als die terug kan komen, heel graag.

De voorzitter: 2.6. Is daar steun voor? Ja? Gaat u verder.

De heer Van Kessel: Het andere is, ik wil eigenlijk ook kort even een stocktaking doen bij de 'Voortgangsrapportage ontwikkeling wachttijden Wmo'. Daar hoeft natuurlijk niet iedereen wat te zeggen, maar daar zou ik gewoon kort wat willen zeggen. Dus als de commissie mij toestaat om dat kort te bespreken volgende keer, heel graag.

De voorzitter: Welk nummer is dat? O, 3.1.

De heer Van Kessel: Dat is nummer 3.3.

Mevrouw ...: 3.3.

De voorzitter: O, is dat 3.3? Ja. Ja, ik weet niet of we er een hele behandeling aan moeten laten voorafgaan, want dat is de mededeling die we doen. Maar ik weet niet, ik kijk even naar de commissie, wat vinden zij? Nou, kort. Maar dan ruimen we er ook maar maximaal tien minuten voor in of zo, als het kan. Ja?

De heer Van Kessel: Ja.

De voorzitter: Dan bij deze. Oké. Dank u wel. Vijf minuten, hoor ik. Ook goed.

5. Transcript commissie Samenleving d.d. 29 oktober 2020 (alleen naar aanleiding van)

De voorzitter: Goed, dan gaan we naar het volgende punt, het transcript van de commissie van 29 oktober. Zijn daar nog op- of aanmerkingen op? Nee?

Ter advisering aan de raad

6. 17.25 uur Realisatie instandhouding openbaar primair (speciaal) onderwijs 2019 (JB)

De voorzitter: Dan gaan we snel door naar het eerste adviespunt. Dat is ... Even kijken, hoor. Er staan een aantal onderwijsstukken op de agenda bij de agendapunten 6 tot 8 en gelet op de beperkte zitplaatsen raad ... Dat hoeven we niet voor te lezen, volgens mij. Ja, we hebben het zo gedaan. Er komen dus drie onderwijsbesturen en we hebben ongeveer vijftien minuten per bestuur ingeschat om dat te gaan doen. We gaan zo meteen beginnen met de heer Elkerbout via Teams, volgens mij. Die heb ik als eerste ... Of ga je eerst mijnheer Elkerbout doen? O, sorry.

Mevrouw ...: Nee, we doen gewoon, ik zie dat mijnheer Elkerbout geen microfoon heeft.

De voorzitter: O.

De heer Elkerbout: Ja, ik ben er, hoor.

De voorzitter: Oké, hij is er wel. Ik ga even ... Oké. Dus dit is de heer Elkerbout, die gaat dus via Teams inspreken. Spaarnesant heeft het jaarverslag 2019 ter kennisname ingediend en de gemeenteraad is als extern toezichthouder van het openbaar primair onderwijs bevoegd conform de Wet op primair onderwijs om op grond van het jaarverslag 2019 vast te stellen dat de stichting voldoende openbaar primair onderwijs in 2019 in Haarlem heeft gerealiseerd. Mevrouw Çimen.

Mevrouw Çimen: Mag ik een ordevoorstel doen, voorzitter? Want ik heb mijn inbreng eigenlijk zo gedaan dat ik eigenlijk alles heb gebundeld en gewoon de vragen zo gericht heb gesteld aan de onderwijsbestuurders. Dus in plaats van alles weer apart aflopen ...

De voorzitter: Dat is erg lastig, want ze komen individueel aan bod, dus dat is erg lastig om dat op die manier ...

Mevrouw Çimen: Ja, maar dat hebben we vorig jaar ook gedaan.

Mevrouw ...: Ja.

Mevrouw Çimen: Ja.

De voorzitter: Ja, maar vorige keer hadden we geen corona, volgens mij. Ja, het is andere tijden.

Mevrouw ...: '...' (buiten microfoon).

De voorzitter: Maar laten we eerst even de heer Elkerbout maar aan het woord laten. Ja? De heer Elkerbout, gaat uw gang.

De heer Elkerbout: Nou, ik heb geen toespraak voorbereid, hoor. Ik ben gewend dat er vragen gesteld worden door de commissie en die zal ik met alle soorten van genoeg beantwoorden. We hebben een uitgebreid jaarverslag geschreven, daar staat alles in wat ik kwijt wil. Dus ...

De voorzitter: Nee, dan gaan we het zo doen. Maar als de commissieleden dus nu de vragen voor de heer Elkerbout eventjes uit hun speech willen halen, dan ... Wie wil dan even als eerste het woord daarvoor? Vragen aan de heer Elkerbout. De heer Van Kessel, VVD.

De heer Van Kessel: Ja, dat wil ik best. Dan geef ik de anderen wat tijd om hun inbreng te arrangeren. Net als bij de twee, bij Dunamare en bij de Onderwijsstichting Zelfstandige Gymnasia, hebben we ook voor Spaarnesant heeft de VVD gekeken naar wat de financiële positie is. De financiële stukken liggen er voor, dus daar kijk je als eerste dan naar. We hebben vervolgens gekeken naar de accountantsverklaring, hoe die eruit ziet en of ook de cijfers die gegeven zijn, of die een getrouw beeld geven van de werkelijkheid. Eigenlijk kun je daar voor alle drie, maar zeker ook voor Spaarnesant ziet dat er an sich goed uit, waarbij bij Spaarnesant een negatief resultaat van 1,6 miljoen te zien is. Maar die zijn wel goed terecht gekomen, die zijn namelijk gegaan naar investeringen in de mensen in het onderwijs zelf, zoals werkdrukverlaging en bijscholing. En er is geïnvesteerd in de ICT, dus dat zijn toch ook gewoon structurele investeringen en dan is dat een goede verklaring voor dat negatieve resultaat, wat ons betreft. Vervolgens hebben wij ook gekeken naar het risicomanagementsysteem bij de instellingen en ook hier. Daar valt te zien dat bij de risico's die worden genoemd, dat er ook beheersmaatregelen worden getroffen. Dus daar kan ik nu even kort over zijn. En ja, dan komen we tot de conclusie dat er eigenlijk in 2019 voor ongeveer 7000 leerlingen voldoende onderwijs is gegeven. Daar heeft de Onderwijsinspectie naar gekeken, dus dat is ook een externe bron met gezag die daarnaar heeft gekeken. Dus al met al denk ik dat dat gewoon een groot compliment voor de heer Elkerbout en alle leraren op de school verdient. Er is één puntje wat ik specifiek eruit wil pakken hier nog, en die is denk ik niet onverwacht, maar dat is dat De Cirkel – en ik meen dat die ook vorig jaar, dat heb ik niet meer teruggezocht – maar onvoldoende scoort door de inspectie. Dus graag daar toch nog dan een reactie of een toelichting van de heer Elkerbout hoe dat nou kan, waarom dat zo lang duurt en wat we daar aan het doen zijn. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Çimen, D66.

Mevrouw Çimen: Dank u wel, voorzitter. Ik weet dat we vandaag terugblikken op 2019, maar ik permitteer me toch her en der wat vragen over 2020, dus vergeef mij aan de onderwijsbestuurders. Allereerst veel dank aan alle onderwijsbesturen voor de jaarverslagen en mijn complimenten voor de geleverde resultaten, want we hebben kwalitatief en solide onderwijs in Haarlem. Naar aanleiding van de stukken heb ik nog wel wat vragen ook inderdaad. Als eerst aan de heer Elkerbout van Spaarnesant. In 2018 stond basisschool De Cirkel inderdaad ook onder verscherpt toezicht en heeft in 2019 een onvoldoende gekregen van de inspectie. Zou de heer Elkerbout kunnen aangeven wat de laatste stand van zaken op deze school is? Daarnaast over de financiën. Zoals mijn collega Van Kessel al zei, Spaarnesant sluit dit jaar 2019 met een negatief resultaat af en zet de eigen reserve in om dat tekort te dekken. Reden voor het tekort is inderdaad de keuze van Spaarnesant om in 2019 meer te investeren in het primair onderwijsproces, zoals werkdrukverlaging voor het personeel, ICT-devices en digitale vaardigheden voor het personeel. Ik kan me zo voorstellen dat deze investering in de ICT enorm heeft geholpen bij het digitaal lesgeven aan bijna 7000 basisschoolleerlingen dit jaar tijdens de coronacrisis. Verwacht Spaarnesant wel een sluitende begroting voor de komende jaren, of zijn dan wel

worden er nog meer investeringen gedaan in 2020? Dan, even denken, wil ik ook concreet een vraag stellen over de Hannie Schaftschool. Deze is tijdelijk noodgedwongen gesloten en gaat als het goed is morgen weer open, klopt dat? En ik hoop natuurlijk ook dat de leraren en leerlingen die besmet zijn zich snel weer beter voelen. D66 maakt zich wel zorgen over eventueel opgelopen achterstanden bij leerlingen en de kansengelijkheid in het Haarlemse onderwijs. Zou de heer Elkerbout ook op dit punt kunnen ingaan en aangeven of er nog sprake is van achterstanden bij leerlingen, of dat deze zijn ingelopen door bijvoorbeeld die zomerscholen te organiseren? Want ik weet dat die ook in Haarlem zijn georganiseerd. In het kader van kansengelijkheid lees ik in de stukken ook terug dat er een samenwerkingsverband is tussen het Stedelijk Gym en Spaarnesant om kinderen uit Schalkwijk en Oost kennis te laten maken met het gymnasium onderwijs. Zou hier iets meer toelichting op kunnen worden gegeven, of kan ik dat beter aan een volgende bestuurder gaan vragen? Dan mijn allerlaatste punt, voorzitter, de ventilatie op scholen. Daar heeft D66 onlangs schriftelijke vragen over gesteld en ik begrijp dat het ventileren van de schoolgebouwen voor het grootste deel onder de verantwoordelijkheid van het schoolbestuur zelf vallen en dat hier ook landelijke financiering voor beschikbaar is gesteld. Zou de heer Elkerbout kunnen aangeven hoe dit traject loopt, of de risico's goed in beeld zijn en of zij de komende winter problemen in het klassikaal onderwijs verwachten, en hoe zij zich hierop voorbereiden? Daarnaast is het misschien nu al goed om te vermelden dat er gisteren op 2 december vanuit landelijk de Specifieke uitkering ventilatie in scholen, ook wel SUVIS, is gepubliceerd, te vinden op de website van de RVO. Het gaat om een additionele subsidiepot vanuit het ministerie van BZK, dus naast dat van OCW, voor de financiering van de bouw- en installatiekosten om het binnenklimaat te verbeteren. Gemeenten kunnen vanaf 4 januari aanstaande tot juni 2021 een aanvraag tot maximaal 1 miljoen euro per aanvraag indienen. Is de wethouder hiervan op de hoogte en kunnen gemeenten en onderwijsbestuurders hierin misschien iets voor elkaar betekenen de komende maanden? Tot zover voor Spaarnesant, dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Ik ga nu eerst even naar Vera Verhagen van Trots Haarlem, die is via Teams.

Mevrouw Verhagen: Oké, dan ga ik het even opzoeken. Ja, ook Trots is zeer verheugd te constateren dat het zo goed gaat met Spaarnesant en we zo'n prachtig jaarverslag hebben. Ook zijn we heel blij dat de GMR in het verleden, die dus zeer de hoge reserve heeft bekritiseerd, dat dat nu dus aangewend wordt voor onderwijsmiddelen. Vandaar dus het tekort, maar dat vinden wij een hele goede invulling. We vragen ons evenwel af op grond waarvan er vanaf 2022, als er niet verder op de reserve mag worden ingeteerd, weer wel een sluitende begroting wordt verwacht. Huisvesting en ICT zijn wellicht eenmalige kosten, maar een deel van deze overschrijding wordt ook gebruikt voor de o zo noodzakelijke werkdrukverlaging. Voor zover ik dat kan begrijpen betekent dat toch meer personeel dat Spaarnesant ondanks het tekort op de arbeidsmarkt kunnen aantrekken. Hulde daarvoor. Moet dat dan over een jaar weer afvloeien, waardoor de werkdruk toch weer zal toenemen, en kan de gemeente hierin misschien iets betekenen om dat gat straks te dichten? En welke aandacht is er, zoals mevrouw Çimen al heeft gezegd, voor coronabestendige ventilatie? Is dat al verdisconteerd in de vergroeningsbegroting, hoe wordt hiermee omgegaan? En ziet de gemeente daar ook op toe, en hoe? Wel belangrijk nu er alweer bedreigd wordt met strengere maatregelen in het onderwijs, omdat de kinderen besmettingen zouden kunnen overbrengen. Verder valt op dat de vergelijking van wat interne en externe steekhouders belangrijk vinden voor Spaarnesant toch nogal uit elkaar liggen. Daar waar de scholen en het bestuur zelf meer waarde hechten aan kwaliteit en prestaties, hechten externe stakeholders, waaronder de gemeente, meer waarde aan gelijke kansen en duurzaamheid. Daarachter ligt natuurlijk de vraag of we met onderwijs de optimale ontwikkeling van het individu voor ogen hebben, of dat we het individu willen opvoeden voor de arbeidsmarkt, en vooral hoe we die soms strijdige doelen kunnen verenigen. Een prachtig initiatief is wat dat betreft de samenwerking van het Stedelijk Gym met basisscholen in Oost en Schalkwijk. Trots stelde eigenlijk voor om een dergelijk project op te starten vanuit het beroepsonderwijs,

maar dan voor leerlingen die al vroeg een praktische aanleg laten zien, bijvoorbeeld op scholen in Haarlem Zuid. Daarmee zou meteen de behoefte aan meer techniek in het primair onderwijs gecoverd kunnen worden. Ook is Trots benieuwd hoe het toekomstige verlies aan fte's door een bezuiniging van zo'n vijf ton op het onderwijsachterstandenbeleid kan worden opgelost, en wat de gemeente daarin kan betekenen. Het zou immers jammer zijn als De Piramide daardoor niet meer tot de drie beste beoordeelde scholen van Haarlem zou kunnen behoren. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Oomkes, PvdA.

De heer Oomkes: Dank u wel, voorzitter. Over de gehele linie gezien doet Spaarnesant het als koepel goed, waarvoor de grote waardering van de Partij van de Arbeid. Kwaliteitsproblemen, differentiatie, begeleiding van leerlingen met een rugzakje worden proactief behandeld. De organisatie kraakt echter onder de moeizame relatie tussen groei enerzijds en de beschikbaarheid van voldoende goede leerkrachten anderzijds. Uit dit jaarverslag over 2019 blijft dat beeld vooral hangen. Ik citeer: "Het lerarentekort is een sluipmoordenaar waar het om kwaliteit gaat. En: "We zien nu ook evidente kwantitatieve tekorten op personeelsgebied." Gezien de effecten van corona op het onderwijs en de bijbehorende achterstandproblematiek, roept de PvdA de wethouder op om nog meer de vinger aan de pols te houden dan al recent gebeurde. Als eerste dient de dreigende achterstandssituatie van honderden leerlingen in kaart te worden gebracht. Oproep aan de directeur: werk hierbij samen met schoolbesturen uit de hele regio, haal expertise van buiten Haarlem binnen. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Timmer-Aukes, GroenLinks.

Mevrouw Timmer-Aukes: Dank u wel, voorzitter. Allereerst inderdaad dank aan alle bestuurders voor alle jaarverslagen. Ik ga eerst een algemeen punt doen even en dan op Spaarnesant. Het algemeen punt gaat over het junior college. We vinden het jammer om te lezen dat deze ontwikkelingen zijn geparkeerd omdat er geen draagvlak is onder de schoolbesturen en scholen. We hopen wel te zien dat het snel weer wordt opgepakt wanneer dat draagvlak wel gevonden wordt. Wij konden echter niks lezen in het stuk over een havo/vwo-school in Schalkwijk. We hebben het al een aantal keer genoemd, er zou een onderzoek naar worden gedaan, of niet. Misschien heb ik dit verkeerd begrepen, dat kan ook. Maar we vroegen ons eigenlijk af hoe het daarmee staat, zeker nu er ook zoveel complimenten voor het samenwerken met gymnasium onderwijs om dan in Schalkwijk en Oost daar kinderen mee in aanraking te laten komen. Maar toch zou ik ook iets willen horen over de havo/vwo-school die eventueel in Schalkwijk zou komen. Dus niet per se voor Spaarnesant zelf, maar voor even algemeen. Dan nu voor Spaarnesant. GroenLinks is blij met het masterplan waarin duurzaamheidsmaatregelen zijn opgenomen en dat duurzaamheid dus een serieus onderwerp is voor het Spaarnesant. Er is al veel gezegd over het investeren en GroenLinks is blij met de investeringen en zijn het met het bestuur eens dat het een verantwoorde keuze is en dat het daardoor onder de noodzakelijk geachte buffer komt. We sluiten ons aan bij de vraag van D66 over de investeringen en de begroting van 2020 en we sluiten ons aan bij de vragen over De Cirkel en de ventilatie.

De voorzitter: Dank u wel. De heer El Aichi, CDA.

De heer El Aichi: Dank u wel, voorzitter. Mijn dank aan alle onderwijsbestuurders voor de duidelijke jaarverslagen. Als CDA zijn wij blij met de positieve resultaten van het meerjarig high dosage tutoring project dat nu twee jaar in Haarlem op basisscholen in Schalkwijk wordt uitgevoerd. Het is heel goed om te zien dat de schoolbesturen voor primair onderwijs en de gemeente Haarlem middelen hebben vrijgemaakt voor het project. Ook heel mooi om te zien dat het project wordt voortgezet en dat er voorbereidingen zijn voor 2020-

2021 voor het project uit te breiden naar scholen voor voortgezet onderwijs in Haarlem Schalkwijk. Ik heb een aantal vragen voor de heer Elkerbout. Mijn eerste vraag is: hoe zit het met de aanpassingen van de gebouwen als het om ventilatie gaat? Deze vraag is al door een aantal partijen ook gesteld, ik wil graag weten hoe het daarmee zit. Ik kan me voorstellen vanwege de COVID-19 dat er achterstanden bij leerlingen zijn ontstaan. Dat geldt natuurlijk ook voor primair onderwijs, ook voor het voortgezet onderwijs. Graag uw reactie hieromtrent. Mijn vraag is: wat doen de scholen hieraan om die achterstanden in te halen, als dat nodig is? Een andere vraag gaat over de overname van de kinderopvang door Hero. Wat betekent dit voor het personeel van Spaarnesant? Nou, de vraag over De Cirkel, die is ook gesteld, daar heb ik ook een vraag over. Tegelijkertijd heb ik een vraag aan onze wethouder. GroenLinks zei het al over het onderwijs in Schalkwijk, over de havo/vwo-onderwijs in Schalkwijk. Ik kan me nog herinneren dat wij vorig jaar in meerderheid hebben aangegeven dat wij graag een onderzoek willen in Schalkwijk. Ik wil graag van de wethouder weten hoe het daarmee staat. Tot zover, voorzitter. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Booms, ChristenUnie.

Mevrouw Booms-van der Meer: Dank u, voorzitter. Dank u voor het jaarverslag. Ik heb twee vragen. Spaarnesant investeert in werkdrukverlaging, kunt u voorbeelden geven hoe deze werkdrukverlaging eruitziet? De scholen De Cirkel, Ter Cleeff en De Kring hebben een onvoldoende beoordeling gekregen van de inspectie, wat is daar de reden van? Dank u.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Hulster, Actiepartij.

De heer Hulster: Dank u wel, voorzitter. Ja, dit gaat over 2019, maar 2020 is denk ik een heel moeilijk jaar geweest voor het onderwijs. Onlangs is er een documentaire geweest over kansenongelijkheid, ik hoop dat de bestuurders ook daar even op reflecteren, want ook bij Spaarnesant zien we dat er daar vooral van de externe partijen vragen over zijn: hoe kunnen we er nu voor zorgen dat alle kinderen een goede kans hebben en hoe kunnen we ervoor zorgen dat de kinderen die we nu beginnen op te leiden ook later een rugzak hebben met dingen erin waar ze ook wat aan hebben? Want dat is natuurlijk heel moeilijk om te voorspellen. Dan nog een inhoudelijke vraag. Uit de zelfevaluatie die de organisatie zelf heeft gedaan zien we dat De Kring en Ter Cleeff op een aantal punten onvoldoende scores. Bij de inspectie komt dat gelukkig wat minder negatief aan de orde, maar wat zijn de maatregelen die u heeft genomen om daarmee aan de slag te gaan?

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Stroo, Jouw Haarlem.

Mevrouw Stroo: Jouw Haarlem heeft alle vertrouwen in de schoolbesturen. We hebben geen vragen, maar we zijn wel geïnteresseerd in antwoorden op de vragen van de andere fracties.

De voorzitter: Dank u wel. Nog iemand? Nee? Dan gaan we naar de heer Elkerbout. Gaat uw gang.

De heer Elkerbout: Dank u wel voor alle vragen en de complimenten over de verslaglegging. Ik hoop dat ik goed te verstaan ben. Graag even een signaal dat dat zo is. Ben ik goed te verstaan?

De voorzitter: Ja, u bent goed te verstaan.

De heer Elkerbout: Mooi. Dan loop ik even maar clustergewijs de beantwoording even langs, want er zijn gelukkig wat combinaties te maken. Eerst maar even de financiële, waar de heer Van Kessel mee begint en die ook door anderen aan de orde gesteld is. Ja, het is een beetje techniek, maar de enige manier om je reserve

aan te spreken is via het realiseren van een negatief resultaat. Dat klinkt altijd somber, een negatief resultaat, maar het is eigenlijk goed nieuws dat we op een strategische manier reserves kunnen inzetten. We hebben dat gedaan inderdaad op de genoemde terreinen en met name als je geld inzet op personeel, dan roept dat natuurlijk de vraag op: leidt dat dan later, als je dat niet meer kunt, niet tot bezuinigingen? We hebben juist gekozen voor de inzet op de werkdruk, omdat dat een groeiende bekostiging vanuit de overheid is. En we hebben als het ware die inzet van werkdrukmiddelen naar voren getrokken uit de eigen reserve. Dus er ontstaat een toename in de werkdrukmiddelen vanuit OC en W en die toename hebben wij naar voren gehaald, zodat er al eerder aan die werkdruk verlagende maatregelen kon worden gewerkt. Dat is tegelijkertijd een structurele investering die dus geleidelijk overgenomen wordt door de middelen van de overheid, waardoor we er geen tekort op oplopen. Dus dat was eigenlijk een strategische slimme zet om niet in de structurele problemen te komen. Overigens is het zo dat onze jaarlijkse mutaties in het personeelsbestand zo groot zijn vanwege de omvang van onze organisatie, dat we ook heel makkelijk kunnen bijsturen op de inzet van personeel. Voorbeelden werden er ook nog gevraagd van de inzet van die werkdrukmiddelen. Ja, dat is een beetje lastig te geven, omdat dat namelijk aan de scholen is om daar keuzes in te maken. Dus dat kan per school ook verschillen en dat is ook heel nadrukkelijk bij scholen belegd. Dus het is niet de bedoeling dat het bestuur bepaalt hoe de werkdrukmiddelen worden ingezet, dat wordt op scholen gedaan in overleg met de lokale MR'en. Veel scholen kiezen voor de inzet van extra klassenassistentie om de taken van leraren daarmee te verlichten, maar er zijn ook andere keuzes gemaakt, zoals bijvoorbeeld administratieve ondersteuning van leraren, administratieve ondersteuning van directies. Het zijn in ieder geval processen geweest die in overleg met de MR van de school hebben plaatsgevonden en die, naar wij hebben geconstateerd, op alle scholen ook goed gelopen zijn. Dus de middelen zijn ook daadwerkelijk ingezet. Dat even financieel. Dan het cluster kwaliteit. Er zijn vragen gesteld over De Cirkel, maar ook over Ter Cleeff en De Kring. Even belangrijk om een onderscheid te maken tussen een herstelopdracht van de inspectie en interne kwaliteitszorg. U heeft kunnen lezen dat wij in het afgelopen jaar het zogenaamde bestuurlijk toezicht hebben gehad en op alle fronten door de inspectie als goed zijn beoordeeld. Dat komt doordat we een scherpe blik hebben op onze eigen kwaliteit en dat betekent ook dat wanneer er kwaliteitsproblemen zijn op scholen die we zelf constateren, dan zetten we daar een verbeterplan op. Daar is een hele procedure voor en dat is dus ook bij Ter Cleeff en De Kring gebeurd. De Cirkel zit inderdaad in een herstelopdracht. Helaas is het zo dat door corona de inspectie alle herstelbezoeken heeft opgezegd, uitgesteld. Die kwamen niet meer op scholen en dat betekent dus dat dat traject van onvoldoende blijven daarmee ook langer heeft geduurd dan we hadden gewild. Het stond gepland voor maart 2020 om dat herstelbezoek te krijgen en zolang een herstelbezoek niet geweest is, blijf je in die onvoldoende modus staan. Nou, nogmaals, dat herstelbezoek is uitgesteld, dat is recent geweest en daar hebben we nog geen definitief rapport over. Het is in ieder geval duidelijk dat de inspectie heeft geconstateerd dat er grote stappen vooruit gemaakt zijn en het is vermoedelijk zo dat we nog niet helemaal uit de onvoldoende beoordeling zijn, maar dat dat binnen afzienbare tijd wel zal lukken. Dan zijn er veel vragen gesteld over de ventilatie. Het goede nieuws was dat wij al veel eerder dan dat dit actueel werd van onze scholen precies in beeld hadden hoe het met de luchtkwaliteit staat. Daar zijn we al vanaf 2015 mee bezig. Het is een illusie om te denken dat problemen met ventilatie, dat die even snel kunnen worden opgelost, want het aanpassen van installaties kan eigenlijk vrijwel alleen maar in de zomervakantie plaatsvinden, omdat dat vaak ingrijpende bewegingen zijn. Dus dat zal niet op hele korte termijn bij veel scholen nu gaan gebeuren. Maar nogmaals, de bestandsopname die wij hebben van onze scholen, die leidt er niet toe dat wij ons zorgen maken over de luchtkwaliteit op de scholen op dit moment. Die is gewoon op orde en er kan ook voldoende geventileerd worden. Wij hebben geen type installaties die problemen zouden kunnen geven, dus we maken ons wat minder zorgen. Wat betreft het gezamenlijk optrekken met de gemeente, dat is al in gang gezet. Wij kennen een zogenaamde werkgroep huisvesting, daar heeft Spaarnesant ook een belangrijke rol in en daar wordt uitgewisseld wat er te doen staat op het gebied van ventilatie en ook

hoe we de middelen die door de overheid beschikbaar worden gesteld kunnen aanwenden voor het verbeteren van die ventilatie. Want het is natuurlijk wel zo dat ook bij sommige scholen van Spaarnesant het beter kan, maar er zijn in ieder geval geen risico's vanwege corona. Dat is meteen ook een mooi bruggetje naar de vraag over de Hannie Schaft, waar we inderdaad de school hebben moeten sluiten vanwege clusterbesmettingen. Ik heb dat toegelicht ook in technische vragen die tot mij gekomen zijn vanuit uw midden. En inderdaad hebben we vandaag besloten dat de school morgen weer opengaat gelukkig. Met de achterstanden opgelopen in de afgelopen periode valt het vermoedelijk wel mee, omdat we afstandsonderwijs hebben gegeven. We hebben ook een leidende rol gehad in het aanvragen van projecten, daar zijn wij penvoerder van, om gebruik te maken van de drie tranches subsidie die de overheid geeft om extra voorzieningen te doen voor achterstanden. Dat heeft onder andere geleid tot een uitbreiding van de zomerschool, maar ook in het najaar is er extra inzet gepleegd op de scholen die daar aanvragen voor hebben gedaan in het kader van deze regeling. Wat we grosso modo zien overigens is dat het beeld van wat er met betrekking tot leerresultaten is gebeurd in die periode van afstandsonderwijs, dat is geschakeerd. Er zijn kinderen sneller gegaan dan verwacht, er zijn kinderen minder snel gegaan dan verwacht. Dus je zou kunnen zeggen, de spreiding is groter geworden. Dat is ook wel begrijpelijk natuurlijk, want kinderen die goede begeleiding vanuit thuis krijgen en die goed zelfstandig kunnen werken, die profiteren mogelijk van een afstandsonderwijssituatie. We zijn heel druk bezig intern om laten we zeggen de opbrengsten van die periode ook te vertalen naar wat dat betekent voor de inrichting van ons onderwijs ook op de langere termijn. Nou ja, dat is een proces waar we middenin zitten en dat voorlopig ook nog niet afgerond zal zijn. Dan zijn er vragen die gaan over kansengelijkheid in het algemeen. Nou, u heeft kunnen lezen dat dat een van de speerpunten van Spaarnesant is en dat zal zo blijven. We hebben daar ook in de regio een voortrekkersrol in. We trekken de discussie over kansengelijkheid, ook met betrekking tot samenwerking met andere schoolbesturen. U zult begrijpen, het is een weerbarstige thematiek. Het is echt niet zo dat er eenvoudige oplossingen zijn hiervoor, maar in ieder geval is de aandacht voor dit fenomeen heel groot. Even kijken, want volgens mij ... Ja, er waren ook nog vragen over het junior college en het hv-onderwijs. Ik denk dat de wethouder daar ook goed op antwoorden, want het hv-onderwijs, dat gaat onderzocht worden en de eerste verkenningen van hoe dat onderzoek eruitziet, die zijn volgens mij net geweest. Even kijken, hoor. Volgens mij heb ik alle thema's wel langs gehad en ik zit ook in een tijdsdruk, want ik had aangekondigd dat ik om zes uur aan moest sluiten bij een andere geplande vergadering. Dus als u het goed vindt, dan laat ik het hier ook voor dit moment bij, tenzij er nog prangende vragen zijn.

De voorzitter: Nee, hè? Nee. Ik denk dat we inderdaad u nu de gelegenheid moeten geven om snel naar de andere afspraak te gaan. Ik heb de antwoorden op de vragen wel gehoord. Dus hartelijk dank voor uw bijdrage, de heer Elkerbout, en tot ziens.

De heer Elkerbout: Dank u wel.

De voorzitter: Wil jij ...? O, nee. De heer Botter gaat nog even een antwoord geven op de vragen.

Wethouder Botter: Ja, er waren een paar vragen of wij inderdaad op de hoogte waren van de subsidieregeling. Dat zijn we inderdaad en er wordt ook hard aan gewerkt. En zoals u de heer Elkerbout ook heeft kunnen horen, hebben zij daar ook een rol in en nemen zij ook het voortouw en zijn daar afspraken over.

De heer El Aichi: '...' (buiten microfoon).

Wethouder Botter: Wat zegt u?

De heer El Aichi: U praat heel zachtjes vandaag.

Wethouder Botter: O. Nou, ik zit waarschijnlijk te ver van de dinges af. Ja, nee, maar dat is klittenband, dus dan zo meteen kan ik het daar weer op zetten.

De heer El Aichi: Het klinkt veel beter.

Wethouder Botter: Dit klinkt veel beter? Oké. Dus dat is de subsidieregeling. Dan zijn er ook vragen gesteld over het onderzoek naar de vwo/havo-school in Schalkwijk. Volgens mij heb ik met u afgesproken dat wij in 2021 daarover bij u terugkomen. Dat is in het kader van de besprekingen geweest van het onderwijshuisvestingsplan. Eerder had ook geen zin, want we maken dan ook gebruik van de laatste cijfers die we dan beschikbaar hebben. Het is wel zo dat wij net voor de zomer – en de heer Elkerbout had het daar ook al over – met elkaar in een marge van het ... Ja, ik weet niet eens waar de afkorting voor staat, maar dat heet het BOBO BOVO. Dat is een onderwijsoverleg waar we dan met alle besturen ook bij elkaar komen op niveau ... BOBO BOVO, ja. Daar hebben we afgesproken dat daar een voorstel wordt gemaakt en dat is dus nu bijna klaar en als het goed is wordt dat nog voor het einde van het jaar vastgesteld en daar kan ik u dan daarna ook over informeren. Maar dat onderzoek, de resultaten daarvan, dat presenteer ik pas volgend jaar. Dus dat heb ik ook met u afgesproken. Over de andere zaken, daarover heeft volgens mij mijnheer Elkerbout voldoende uitsluitel gegeven. Ja, behoudens het junior college. Het junior college, dat is natuurlijk ook iets wat we allemaal heel graag willen in Haarlem, maar waarvan ik u ook al heb aangegeven bij de behandeling van het onderwijshuisvestingsplan dat daarvoor wel draagvlak moet zijn bij de schoolbesturen. Ik kan dat zelf niet initiëren, dus er moet echt draagvlak zijn. En we zijn wel heel druk bezig om op allerlei andere manieren kansengelijkheid te bevorderen, dus het is in ieder geval niet weg. Het is ook nog iets wat regelmatig terugkomt in de gesprekken die ik met de onderwijsbestuurders heb, maar het ziet er niet naar uit dat dat het komend jaar verdere stappen zal krijgen.

De voorzitter: Dank u wel, wethouder. De heer El Aichi, CDA.

De heer El Aichi: Voorzitter, u komt volgend jaar met resultaten. Ik hoop dat het begin van het jaar, niet november 2021.

Wethouder Botter: Nou, ik denk niet dat het heel veel eerder is, maar dan kan het heel erg goed worden meegenomen in de behandeling van de nieuwe vorming van een coalitie en een coalitieakkoord.

De voorzitter: Wethouder, er was ook nog een vraag, misschien dat u die kan beantwoorden, van Trots over het onderwijsachterstandenbeleid. Kunt u daar iets over zeggen?

Wethouder Botter: Onderwijsachterstandenbeleid, daar heb ik al vaker ook in het kader van de ontwikkelingen van het Rijk gesproken. Aan de ene kant is er een andere financiering gekomen, waardoor de zwaarte van kinderen op een andere manier geregeld worden en tegelijkertijd heeft het ministerie van Sociale Zaken voor de onderwijsachterstanden een bezuiniging in gang gezet. Daarnaast is er wel gekeken dat dat op een andere manier georganiseerd kan worden. Dus kinderen gaan niet meer van twee jaar, maar van tweeënhalf jaar krijgen die vroeg- en voorschoolse educatie en proberen we door het aantal uren van zestien per week, zestien uren per week per kind er in ieder geval voor te zorgen dat zij voldoende uren krijgen en dat ze met een goede bagage naar het onderwijs kunnen. Dus dat is hetgeen zoals we dat geregeld hebben en daarnaast is binnen het nieuwe financieringssysteem van het ministerie van Onderwijs een andere

toewijzingsystematiek van de financiering, waar kinderen met een achtergrond die niet alleen te maken heeft met etniciteit, maar vooral ook met de omstandigheden van sociaaleconomische status een rol spelen.

De voorzitter: Oké, dank u wel. De heer El Aichi, CDA.

De heer El Aichi: Ik heb een vraag gesteld aan mijnheer Elkerbout over de overname van de kinderopvang Spaarnesant. Misschien weet u daar ook meer over?

Wethouder Botter: Dat is allemaal prima verlopen en de mensen hebben gewoon allemaal met instemming hun rechtspositie en dergelijke behouden.

De voorzitter: Dank u wel.

7. 17.40 uur Realisatie instandhouding openbaar voortgezet (speciaal) onderwijs 2019 (JB)

De voorzitter: We gaan snel door met de volgende spreker en dat is de heer Post van Dunamare. Als u aan de kop van de tafel bij een microfoon wilt plaatsnemen. Ook Stichting Dunamare Onderwijsgroep heeft het jaarverslag 2019 ter kennisname ingediend en de gemeenteraad wordt voorgesteld vast te stellen dat de stichting voldoende openbaar voortgezet onderwijs in 2019 in Haarlem heeft gerealiseerd. Dit proces staat ter advisering aan de raad. Ik wil de heer Post het woord geven, maar misschien, u bent nieuw hier in deze zaal, misschien dat u eerst uzelf een beetje kan voorstellen. Gaat uw gang.

De heer Post: Goedenavond, allemaal. Ja, ik ben net begonnen in september als opvolger van Albert Strijker, die is bij jullie denk ik goed bekend. Ik ben de nieuwe voorzitter geworden en dat vind ik een ontzettend mooie baan en leuk ook om te gaan doen. Dus ik zie echt uit naar de samenwerking met alle andere schoolbesturen en collega-partners, maar ook natuurlijk met de gemeente. We staan denk ik zeker als openbaar onderwijs samen voor de taak om goed onderwijs te verzorgen. Ik heb hiervoor zeven jaar gewerkt als voorzitter van een ander groot schoolbestuur, maar dan in de Rotterdamse regio, CVO, dat is een christelijk schoolbestuur. Ook met ontzettend veel plezier samengewerkt met de gemeente daar in de uitdagingen die we daar hadden. En daarvoor heb ik zestien jaar gewerkt bij het ministerie van Onderwijs, dus ik ken het ministerie van binnen en van buiten, zeg ik, en ook de inspectie, dus dat is handig. En ik zit ook in het bestuur van de landelijke VO-raad, dus dat is ook iets wat ik meeneem als bagage hier naartoe. Ik woon in Katwijk, vier kinderen. Nou, ik denk dat dat wel zo'n beetje voldoende is voor dit moment, als kennismaking, voorzitter. Dank u wel.

De voorzitter: Gaat u verder, ja. Ja, nee, we gaan nu ... Ik weet niet of u iets wil vertellen over de organisatie, en anders ga ik direct naar de commissie.

De heer Post: Ik denk datzelfde als wat Martin zegt, gelijk naar de commissie, want er zijn een aantal vragen gesteld waar ik me kan voorstellen dat ik er ook even op reflecteer. Maar ik denk, en dan kan ik misschien wel een beetje helpen in de discussie, dat is kansengelijkheid, dat is CO2, denk ik, de discussie rondom ventilatie, dat is denk ik een belangrijk thema waar we mee bezig zijn, en hoe het gaat met COVID en de leerlingen en de achterstanden die ze mogelijk oplopen. Dat zijn drie thema's die ik er nu even uitgepikt heb op basis van de discussie met Spaarnesant. Dus als jullie het goed vinden, wil ik op die drie beide thema's best wel even reflecteren. Maar als jullie eerst nog extra vragen willen stellen, voorzitter, vind ik dat ook goed. Dat is aan u.

De voorzitter: Ja, die zijn er.

De heer Post: Zal ik maar beginnen met die drie thema's?

De voorzitter: Nou, ik laat nog even de vragen stellen en dan kunt u in één keer uw verhaal doen. Ja? Dan gaan we nu naar mevrouw Çimen, D66.

Mevrouw Çimen: Dank u wel, voorzitter. Als eerste gefeliciteerd met uw nieuwe functie en ik hoop ooit nader kennis te maken met u. Ik heb eigenlijk op al die thema's mijn vragen aan u, dus dank daarvoor. En ik heb eigenlijk nog één extra vraag gericht aan Dunamare en dat gaat over de financiën, over de reserve. Want in 2018 was het zo aangegeven in het jaarverslag dat er 24 miljoen reserve nodig was om incidentele klappen op te vangen. In 2018 is er 29 miljoen aan reserve opgebouwd en in 2019 is het opgelopen tot ruim 30 miljoen euro, als ik de stukken goed heb gelezen. Kunt u daar misschien nog op ingaan of dat, tussen haakjes, extra geld is, of nog wordt geïnvesteerd in het primair onderwijsproces, voor bijvoorbeeld personeel of huisvesting? En eigenlijk heel concreet: blijft er nu niet te veel op de spreekwoordelijke plank liggen? Dus als u daar nog op in zou willen gaan, dan zijn we rond, wat mij betreft.

De voorzitter: Nou, mijnheer Post, we gaan gewoon even het rijtje af. Dus we gaan nu naar mevrouw Booms, ChristenUnie.

Mevrouw Booms-van der Meer: Dank u, voorzitter. Eén aanvullende vraag, ik had inderdaad ook de vraag over de reserves, die zijn nu 31,7 miljoen. Daarnaast heb ik ook wel gezien dat u 2 miljoen voor werkdrukverlaging uitgetrokken hebt, dus ik ben wel nieuwsgierig waar dan precies aan. Mooi om te horen. Maar wel ook een vraag over dat Dunamare geeft aan dat er meer leerlingen van het vmbo naar vwo of naar havo gaan, en we lezen in de stukken van het gymnasium dat die bang zijn, dat ... Nou ja, daar is een terugloop van leerlingen, terwijl eigenlijk zou je denken als meer leerlingen ook havo/vwo gaan doen, dan zou het bij het gymnasium geen probleem moeten zijn. Dus ik ben ook nieuwsgierig naar uw visie.

De voorzitter: Dank u wel. En mevrouw Timmer-Aukes, GroenLinks.

Mevrouw Timmer-Aukes: Dank u wel, voorzitter. Ook wij hadden de vraag over de reserve en we hadden dezelfde cijfers als D66, dus we zijn heel benieuwd inderdaad of u gaat investeren en hoe u dat inderdaad voor zich ziet.

De voorzitter: Dank u wel. Verder nog commissieleden? De heer Oomkes.

De heer Oomkes: Ja, ik begreep dat er ook een inspreker is die over deze zaak gaat.

De voorzitter: Die is mij niet bekend.

De heer Oomkes: Van ISH.

De heer ...: ISK.

De heer Oomkes: ISK.

De voorzitter: ISK. Maar niet bij dit onderwerp, of wel?

Mevrouw ...: '...' (buiten microfoon).

De heer Oomkes: Nou, ik vind het juist bij dit onderwerp passen, want dat gaat over De Koepel, in dit geval.

Mevrouw ...: '...' (buiten microfoon).

De heer Oomkes: Ja, dat vind ik ...

De voorzitter: Had u dan verder zelf nog iets?

De heer Oomkes: Ja, ik wil daar wel het nodige over zeggen.

De voorzitter: Gaat uw gang.

De heer Oomkes: Is het u bekend dat de ISH helemaal niet naar de Paulus wil? En wat hen betreft is het laatste woord over de nieuwe locatie dus ook nog niet gevallen. Er is ook een brief naar de wethouder gegaan en daar is een bezwaarschrift van de gemeente op gekomen.

De heer ...: Pardon, voorzitter? Mijnheer Oomkes is niet te verstaan achterin.

De heer Oomkes: Oké, dan zal ik ook eens kijken of dat werkt zo? Ja, inderdaad. Ik vroeg: is het u bekend dat de ISH helemaal niet naar de Paulus wil, en wat de school betreft ook het laatste woord over de nieuwe locatie nog niet is gevallen? Ik licht dit eruit, omdat dit een netelig probleem is en het twee scholen in Haarlem betreft, die eigenlijk allemaal in een verdomhoekje zitten. Dat betekent dat de verhuizing van de ISK naar een aftands schoolgebouw in de Schoterstraat niet noodzakelijk hoeft te zijn en dus ook het opknappen van het gebouw niet. Er is plaats voor de ISH op de huidige locatie tot en met maart en ik denk dat er nog wel meer in het vergiet zit als we daar echt de gesprekken over aangaan. Kijk, waarom ik dat zo belangrijk vind, is omdat kids in beide situaties, zowel internationale school als de internationale taalklas, diverse keren hebben moeten verhuizen en het in het geval van de taalklas kinderen betreft aan de onderkant van de samenleving. Die zouden nu moeten komen in een ondergeschikt pand, een pand wat niet coronaproof is, wat eigenlijk maar heel beperkt kan worden aangepast aan de behoeften van het onderwijs totdat die zaak er uiteindelijk komt. Die zaak is ook voorgedragen en ...

De voorzitter: De heer Oomkes?

De heer Oomkes: Ja?

De voorzitter: Ik wil u heel even onderbreken, want we zijn natuurlijk wel nu het jaarverslag van 2019 aan het bespreken van de scholen. We zijn niet zozeer over huidige of toekomstige zaken ...

De heer Oomkes: Ja, nou, dat hebben we ook net gezien met corona, dat is inderdaad waar. En in de behandeling van de nota staat zelfs in de voorwoorden dat we eigenlijk heel gauw klaar kunnen zijn met de bespreking van deze nota's, omdat die eigenlijk min of meer achterhaald zijn geworden door de situatie die ons nu opdringt. Ik snap dat we nu moeten gaan praten over datgene wat ons nu op tafel ligt, maar omdat deze scholen eerder hebben moeten verhuizen en er een oplossing moeten zoeken, is het hemd nader dan de rok. Dus ik zou daar graag ...

De voorzitter: Maar nogmaals, mijnheer Oomkes, deze vraag is ook meer voor de wethouder dan voor het bestuur. Dus ...

De heer Oomkes: Jazeker, maar het gaat hen beiden aan. Want ...

De voorzitter: Ja, het gaat hen beiden aan, maar ...

De heer Oomkes: Ja, het gaat hen beiden aan in deze, want ...

De voorzitter: Maar de heer Post gaat echt over het jaarverslag ...

De heer Oomkes: Oké, nou goed, de heer Post is ook benaderd door mensen uit de school en mensen die de leraren vertegenwoordigen en ik zie momenteel nog geen enkele reactie. Op 18 december staat de verhuisbus klaar.

De voorzitter: Dank u wel. Zijn er nog andere commissieleden? Nee? Dan, de heer Post, gaat uw gang.

De heer Post: Ja, misschien maar beginnen gewoon met het allerbelangrijkste wat er in het onderwijs is en dat is eigenlijk goed onderwijs geven aan alle leerlingen die bij ons zitten. Daar begint het om. We zitten natuurlijk in een hele bijzondere tijd, dat hebben jullie allemaal maken we dat elke dag mee, maar maken leerlingen ook mee. COVID raakt alle kinderen, ze lopen met mondkapjes op. We proberen de lessen te verzorgen zo goed en zo kwaad als het kan en dat is een enorme uitdaging voor al het personeel wat loopt: leraren, conciërges, ondersteunend medewerkers. En ik wil hier ook wel even gezegd hebben dat ik enorm veel waardeer hoe de inzet is op scholen. Want als ik dan kijk bij onze scholen hoeveel uitval er bijvoorbeeld is van docenten als gevolg van corona of ziek zijn, is dat zeer beheerst en valt dat reuze mee. Het ziekteverzuimpercentage is op dit moment – en dat was afgelopen jaren ook best wel goed – niet hoger dan gebruikelijk en dat betekent dat medewerkers zich betrokken voelen om dat onderwijs zo goed en zo kwaad mogelijk vorm te geven. Gaat het dan altijd goed met alle scholen? Gaat het net zo goed als andere jaren met de kinderen? Nou, dat is natuurlijk best een goede vraag waar ik nog niet gelijk een antwoord op heb. Dat volgen we nauwgezet, daar is ook verschillend onderzoek gaande landelijk door onder andere de inspectie, maar ook door bijvoorbeeld Oberon en op basis van dat soort uitspraken wordt ook landelijk gekeken of er aanvullende maatregelen nodig zijn. Wij hebben als bestuur flink gebruik gemaakt van het aanvragen van extra subsidies om te kijken waar nodig we achterstanden kunnen wegwerken. Dus we hebben zomerscholen gestart, er zijn lentescholen, er zijn bijlesuren, er wordt in het weekend lesgegeven soms zelfs. Al met al probeer je gewoon toch – want dat is wel het gevoel wat er is – het gevoel van lesachterstand als gevolg van vorig jaar de situatie van het online lesgeven, zo goed en zo kwaad mogelijk weg te werken. Is dan de achterstand geheel weggewerkt? Nou, ik denk dat ik dan volgend jaar hier terug moet komen, als ik zeg: de achterstand is helemaal weggewerkt. Dat ik volgend jaar moet gaan bekennen dat dat nog niet helemaal gelukt is. Want het is echt een hele stevige klus voor al die mensen die dag en dagelijks voor die klas staan en die dat moeilijk vinden. Dus we werken er hard aan, in januari hebben we een beetje een beeld hoe zich dat zal ontwikkelen in de scholen, maar we zijn er niet en we maken ons ook wel de nodige zorgen. Dat zeg ik ook heel eerlijk. Maar we zetten alles in wat mogelijk is, wat een docent of een ondersteunend medewerker nodig heeft om op school om dat mogelijk te maken. En we proberen de leerlingen zo goed mogelijk gemotiveerd te krijgen, maar in die balans tussen de leerkracht, het ondersteunend personeel, de leerling en de ouder zie je natuurlijk ook in de maatschappij best wel moeheid ontstaan als gevolg van corona, en soms motivatieproblemen. Dat hebben de mensen ook die gewoon op de straat lopen. Nou, wij proberen zo goed mogelijk als dat kan dat doen, we zetten alles in wat kan en we hopen dat OCW, het ministerie, nog komt met aanpassende maatregelen als dat bijvoorbeeld gaat om de eindexamens – daar wordt over nagedacht nu, daar komt half december het bericht op – en dan hopen we toch die leerlingen zo goed als zo kwaad mogelijk zo door de school te laten loodsen. En ik denk dat we scholen hebben die dat prima kunnen. Dat heeft ook de inspectie afgelopen periode uitgewezen, dat heeft

ook gestaan in het stuk. We hebben een zeer positief oordeel gekregen van de inspectie als het gaat om de kwaliteit van het onderwijs, waarbij een aantal scholen er echt positief uitspringen als het gaat om kansen geven, bijvoorbeeld Het Schoter, maar ook het Coornhert. Dat zijn scholen die dat prima doen, die geven veel kinderen kansen en dat moeten we vasthouden, denk ik, en daar ben ik ook wel trots om. Maar ook die scholen, die worstelen natuurlijk elke dag met de vraag: hoe krijgen we dit jaar en deze momenten voor elkaar? Daar houden we als bestuur, en daar overleggen we ook vanzelfsprekend met de gemeente over, heel nauw de vinger aan de pols. Als je dan vraagt: hoe is het dan met de schoolgebouwen gesteld en het klimaat?

De voorzitter: De heer Post, u heeft een vraag nog van de heer Oomkes.

De heer Oomkes: Ik erken dat uw koepel fantastisch werk doet, maar ik heb u vragen gesteld – althans, de wethouder vragen gesteld – ten aanzien van twee verhuisbewegingen die te zien zijn de komende tijd. Zou u daarop willen ingaan?

De heer Post: Voorzitter, ik dacht, ik ga mijn lijstje af, maar ik wil best ... En dan kom ik vanzelf, dan vergeet ik echt niet de situatie rondom de ISK en Paulus Mavo. Is het goed als ik dat als laatste doe?

De voorzitter: Gaat uw gewoon even uw lijstje afwerken.

De heer Post: Ja?

De voorzitter: Ja, hoor.

De heer Post: Oké, maar ik kom er zeker op terug. De gebouwelijke situatie. Nou, daar zijn we in nauw overleg, net als Spaarnesant, met de gemeente om te kijken wat kan. Er is denk ik in Haarlem een goed zicht op de gebouwen waar het goed is en waar in de toekomst nog plannen nodig zijn om bijvoorbeeld te renoveren, of om aanvullende maatregelen te nemen, maar we zijn blij dat er een subsidie komt. Er zijn gebouwen, zoals het Haarlem College, wat prima is. Dat is een vrij nieuw gebouw, daar is niets aan de hand. Maar oudere gebouwen, die hebben natuurlijk te maken met natuurlijke ventilatie en de gebouwen die natuurlijke ventilatie hebben, die kan je goed ventileren, daar kan het voldoende geventileerd worden, dat is geen probleem met de scholen. Alleen, daar is het natuurlijk op dit moment zoeken naar de balans tussen temperatuur en ventilatie. We hebben allemaal CO2-meters ter beschikking gesteld aan scholen om te kunnen bezien of je de balans kan zoeken tussen warmte en klimaat, en dat is hopen maar op een niet al te strenge winter. Tot nu toe gaat het goed, er is nog geen school dicht gegaan. Maar we willen natuurlijk wel heel graag – en dat doen we ook – met de gemeente in overleg kijken, daar waar het nodig is, om tot modernere vormen van ventilatie te komen en modernere vormen van frisse scholen, zeg ik maar eventjes. Ja, dat is natuurlijk denk ik wel een lange termijn investeringsplan waar volgens mij de gemeente en de wethouder midden in de planvorming zit en ook aan het kijken is wat er nog extra mogelijk is. Dus dat qua gebouwen. Er is nog een vraag gesteld over de financiële positie. Nou, de financiële positie van Dunamare is zonder meer goed. Dunamare is volgens de regels van de inspectie niet te rijk en niet te arm. Daar is natuurlijk een bandbreedte in. De inspectie heeft ons ook onderzocht afgelopen periode en heeft de conclusie getrokken dat wij een schoolbestuur zijn wat een reserve heeft dat voldoet en voldoende is om de risico's te kunnen opvangen. Maar we zijn beslist geen bestuur wat te rijk is, want dan zouden we door de inspectie op de vingers zijn getikt. Dat is niet zo. Het is wel zo dat onze reservepositie wat gegroeid is. Dat heeft gewoon een aantal oorzaken, bijvoorbeeld als je 2 miljoen euro in december krijgt voor werkdrukverlichting, maar je moet dat geld de jaren daarna uitgeven, is het resultaat voor dat jaar natuurlijk opeens heel positief. Daarnaast is het zo dat wij ook een aantal investeringen nog moeten doen in gebouwen. Daar zijn we ook in overleg met de

gemeente overigens ook en dat zal ook beslist flink wat van het financiële budget gaan kosten. We hebben niet alleen scholen in Haarlem, maar we hebben ze ook rondom IJmuiden, maar ook zelfs in Harlingen. Daar zijn we bijvoorbeeld helemaal verantwoordelijk – dat raakt helemaal jullie niet, maar wel Dunamare – voor een heel internaat wat vernieuwd moet gaan worden. Nou, dan praat je over echt hele grote investeringen. Dus dat betekent dat onze reserve goed is, maar dat er echt niet, gezien de risico's die we hebben, te veel geld op de plank ligt. Het is solide, het is goed, we kunnen goed onderwijs verzorgen. En dat is mooi ook, want dan kunnen we daar waar noodzakelijk ook scholen helpen om extra te investeren, indien nodig, in bijvoorbeeld personeel als het gaat om het wegwerken van achterstanden. Want die subsidies die we krijgen zijn goed, maar zeker niet voldoende. Dus dat is kort het deel reserves. Ook de vraag waar ik zeker op wil ingaan is: hoe zit dat met de vraag van de werkdrukverlaging, de 2 miljoen, die nog wat verder uit te diepen? Ja, het is natuurlijk heel bijzonder dat je in een jaar 2 miljoen krijgt en dan ben je een paar maanden verder, dan breekt corona uit, en iets wat ons echt allemaal overkomt. Nou, ik zou liegen als ik zou zeggen: dat geld is dit jaar zo goed ingezet dat de medewerkers geen werkdruk ervaren. Want dat is niet zo. We doen er alles aan om ze te helpen, maar het is gewoon heel hard werken in het onderwijs op dit moment. Net als in de zorg, ook in het onderwijs. Maar we proberen de docenten daar waar mogelijk te ontlasten en we doen dat door extra personeel in te zetten, en dat is soms heel moeilijk om die te zoeken. Dan zoeken we bijvoorbeeld ook naar oud-leerlingen die komen helpen, die klassenassistent zijn, die bijvoorbeeld op de klas letten als de leraar online thuis lesgeeft, die bijvoorbeeld ingezet wordt voor bijlessen. Dus we zijn op alle mogelijke manieren mensen aan het zoeken om de docenten te ontlasten, maar er zit wel een einde aan de extra ondersteuning. Want je kan op een gegeven moment niet alles gaan doen, maar we doen zeker proberen wij daar fors geld in te steken om dat te gaan helpen. Hoe zit het nu eigenlijk met het havo/vwo en dat er meer vmbo komt? Nou, je ziet dat op langere termijn al een tijdje de vmbo-aanmeldingen gewoon dalen en omdat er geen andere vmbo-scholen zijn in Haarlem dan die van Dunamare, is dat echt zo dat ze niet naar het vmbo gaan in Haarlem. Ze gaan echt naar havo en vwo. Er zijn een aantal grote scholen in het Haarlemse die havo/vwo doen. Dat zijn hele grote scholen en die trekken gewoon relatief veel kinderen. Dus ja, en je kan een leerling natuurlijk niet ontnemen de kans om een havo/vwo te doen als die niet naar het vmbo mag gaan. Er zit natuurlijk altijd wel een wisselwerking in, maar daar kan ik geen antwoord op geven. Dus naar welke havo/vwo gaan ze? Gaan ze naar een school van Dunamare, gaan ze naar een school van het Sancta, of het Eerste Lyceum, of naar het Gymnasium? Er is natuurlijk een rijk aanbod en dat kan natuurlijk best wel wat fluctueren tussen de besturen. Meer kan ik daar denk ik nu niet over zeggen. Dan wil ik ook echt ingaan op de situatie van het ISK. Kan ik best doen. Daar hebben we afgelopen weken denk ik intensief overleg over gevoerd met het personeel. Ik heb zelf ook met het personeel gesproken van die ISK. Die ISK-afdeling die nu in de Paulus Mavo zit, dat is een lange afspraak dat die naar de Schoterstraat gaat. Ik ben ook met het personeel naar de Schoterstraat gegaan om daar te bekijken wat er aan de hand was. We hebben daar ook onderzoek gedaan. Het is niet zo dat die Schoterstraat niet veilig is, het is ook niet zo dat de Schoterstraat niet coronaproof gehuisvest kan worden. Dat is niet zo. Ja, het is een oud gebouw. Ja, zou die op de lange termijn moet daar wat gebeuren om dat helemaal op orde te krijgen, net zoals bij veel scholen. Ik noem maar even het Coornhert is ook een oud gebouw, dat staat er ook al zeventig jaar. Ja, daar moet wat gebeuren, maar het is niet onverantwoord qua aantallen lokalen, qua mogelijkheden die er zijn om dat te doen. Ik denk dat de wethouder het beste in kan gaan op de vraag rondom ISH, want dat is helemaal geen onderdeel van Dunamare, dus dat moet ik ook niet doen. Ik denk dat de wethouder denk ik het beste antwoord kan geven. En als ik nu iets onjuist zeg, wethouder, dan spreken wij elkaar wel weer, maar volgens mij is dat meer dat bij u ligt om daar een antwoord op te geven.

De voorzitter: De heer Oomkes.

De heer Oomkes: Volgens mij heeft u tot dusver niet iets onjuist gezegd, maar een essentieel punt van de wisseling van die scholen is onbesproken gebleven.

De voorzitter: Dat gaat de wethouder doen.

De heer ...: '...' (buiten microfoon).

De heer Oomkes: En daar mag de wethouder over zeggen, maar het is toch interessant om te zien dat wij twee scholen gaan verhuizen, terwijl één pertinent weigert en daar zelfs een rechtszaak over aanspant, en de tweede school zegt: ja, maar wij kunnen niet op die locatie werken. Wethouder.

De voorzitter: Nee, wij gaan eerst nog even ... De heer Post, was u eigenlijk klaar met uw verhaal? Met de beantwoording.

De heer Post: In mijn beleving heb ik de meeste vragen beantwoord, maar ik sta natuurlijk altijd open voor andere vragen of aanvullende vragen.

De voorzitter: Zijn er nog aanvullende vragen, of kunnen we dit afsluiten? Ja? Goed, nou, dat is dus hartstikke duidelijk. Dank voor uw bijdrage. Dan gaat de wethouder nu nog even reageren op de vraag van de PvdA.

Wethouder Botter: Kijk, ik ben zelf ook niet heel erg blij met de manier waarop dit allemaal gaat. Laat ik voorstellen dat de Internationale School veel sneller is gegroeid dan iedereen voor mogelijk had gehouden en ook sneller is gegroeid uit zijn jasje. Dat maakt dat ze eigenlijk al vorig jaar op het aantal leerlingen zaten waarvan we het idee hadden dat dat pas over vier jaar het geval zou zijn. Eigenlijk is er nog meer potentie om nog verder door te groeien en die ambitie heeft het bestuur ook van de Internationale School. Alleen, die ambitie kan ik niet rijmen, kan ik niet verenigen met de wens om ook een nieuw of een groter schoolgebouw te hebben. En vanaf het begin af aan – en dat heeft u ook in het huisvestingsplan wat we met elkaar hebben vastgesteld gezien – hebben wij gereserveerd om ze te gaan huisvesten in de Paulus Mavo, want zij moeten uit de Blauwe Wetering, want daar wordt ontwikkeld. Dat is in de commissie Ontwikkeling zijn daar afspraken gemaakt dat in september moet de boel gewoon echt helemaal leeg zijn, want dan gaat de sloophamer erin, maar om de voorbereidingen te treffen moeten ze er echt uiterlijk in maart uit. Dus ik heb met het bestuur van de Internationale School uitvoerige gesprekken gehad over: ik heb gewoon niks anders, als u zelf iets anders wilt moet u daar zelf achteraan, en het is niet voor altijd, het is een situatie tijdelijk, maar dit is het beste wat we u kunnen aanbieden. Daar is inderdaad geen rechtszaak begonnen, maar er is een bezwaarschrift ingediend daartegen. Ik ben zelf – en dat was in deze zaal – daarbij aanwezig geweest, hetgeen hoogst ongebruikelijk is dat de wethouder zelf aanwezig is, maar ik wilde gewoon eens kijken hoe dat ging en welke argumenten werden gewisseld. En er is nu een voorlopige uitspraak gedaan over deze zaak en we zullen binnenkort kijken hoe de beroep- en bezwarencommissie geoordeeld heeft in deze zaak. Tegelijkertijd heb ik met Dunamare afspraken gemaakt over het uitplaatsen van de ISK uit het Badmintonpad, dus uit zeg maar het feit dat ze weg moesten omdat een aantal scholen werden samengevoegd op het Badmintonpad in het Spaarne College, dat de ISK eruit moest en die is tijdelijk gehuisvest in de Paulus Mavo. Dat is altijd duidelijk geweest dat dat een tijdelijke situatie was. Maar u kunt zich wel voorstellen dat als een school met ongeveer 140, 160 leerlingen in een gebouw zit waar je met zijn 240' en of 280' en kunt zitten, dat dat een erg fijne uitgangspositie is. Dus zij willen daar heel erg graag blijven. Maar dat is niet mogelijk, zij zullen moeten naar de Schoterstraat. Dus daar hebben wij, dat is een pand van ons en dat is hetgeen wat wij beschikbaar hebben. Dat gaan we ook nog opknappen, daar hebben we vanaf het begin af aan afspraken over gemaakt. En wat schetst mijn verbazing? Afgelopen donderdag krijg ik een telefoontje of een berichtje dat men met speed

vanuit de directie van de ISK met mij wil spreken. Nou, die gelegenheid heb ik ook geboden, dat gesprek hebben we afgelopen maandag met elkaar gevoerd en ik heb daar heel glashard gezegd: dit is het enige wat ik u kan aanbieden. Ik zit in een hele vervelende situatie dat er nu sprake is van dat er twee scholen zijn die eigenlijk niet naar de meest optimale plek willen die ze voor ogen hebben, maar ik kan daar gewoon niks aan doen. Als er iemand is die een andere of een betere oplossing heeft, hoor ik die graag, maar de Internationale School moet uit de Blauwe Wetering. Als je kijkt naar het pand en de afspraken die we hebben gemaakt in het convenant, is dat passend. Is dat passend voor wat betreft ons idee en voor ons is het ook passend als de ISK naar de Schoterstraat gaat. Dus ja, ik heb geen andere smaak, ik heb geen andere mogelijkheden en dit is het.

De voorzitter: De heer Oomkes.

De heer Oomkes: Ik zie uw positie wel degelijk in, dat is een dwangpositie waar u ook niet om gevraagd heeft, dat klopt. Maar de ISH kan nu in ieder geval tot eind maart in de Oorkondelaan blijven zitten, waardoor we niet vlak voor kerst dit soort verhuizingen krijgen. Dan kan ook de ISK nog even in de Paulus blijven en dan kan je op je gemak kijken of je nog andere mogelijkheden hebt en je bespaart misschien wel opknapkosten.

Wethouder Botter: Ja, nou, ik zou zeggen: als u denkt dat dat kan, dan moet u zo snel mogelijk zelf wethouder worden. Ik heb mij van alle kanten laten informeren, ik heb al het mogelijke gedaan, want ik begrijp de benarde positie waarin iedereen zit. Ik begrijp ook dat zo meteen de ISK nog komt inspreken, maar ik kan gewoon echt geen kant op, het spijt me.

De voorzitter: Laatste keer.

De heer Oomkes: U moet begrijpen, wethouder, dat ik opkom voor mensen die sowieso aan de onderkant van de samenleving zitten en heel verschrikkelijk trauma mee lopen. Althans, de meerderheid daarvan. Het zijn vluchtelingenkinderen uit de hele wereld met een toegewijd lerarenkorps, dat het al heel zwaar heeft. Ik zou echt een beroep willen doen op de menselijkheid van dit college zoals ik dat heb leren kennen om waar mogelijk een betere oplossing te vinden.

Wethouder Botter: ... is er niet, ik ga geen enkele andere – hoe heet het – verwachting wekken. Die is er niet.

De voorzitter: Goed, dank u wel.

8. 17.55 uur Realisatie instandhouding openbaar voortgezet gymnasiaal onderwijs 2019 (JB)

De voorzitter: We gaan snel door naar de volgende spreker – en er wordt even wat schoongemaakt zo meteen – dat is de heer Van der Werff en die gaat over de 'Realisatie instandhouding openbaar voortgezet gymnasiaal onderwijs'. Ook de Onderwijsstichting Zelfstandige Gymnasia heeft tot slot haar jaarverslag 2019 ter kennisname ingediend. Door de gemeenteraad dient te worden vastgesteld dat deze stichting voldoende openbaar voortgezet gymnasiaal onderwijs in 2019 in Haarlem heeft gerealiseerd. Ik zie dat de heer Van der Werff heeft plaatsgenomen. Als u het rechterknopje indrukt, dan kunt u eventueel wat zeggen nu al, maar u mag ook zeggen: kom maar, commissie, met de vragen. Gaat uw gang.

De heer Van der Werff: Nou, ik heb natuurlijk kunnen leren van de voorgaande sprekers, dus misschien kan ik een aantal thema's vast suggereren. Ik heb opgeschreven hoe we omgaan met corona en wat de gevolgen van corona zijn voor werkdruk, werkplezier en eventueel leerachterstanden. Ik wil ook wat zeggen over de reserves. Ik zou graag wat willen zeggen over de ventilatie, alhoewel dat een kleine herhaling zal zijn wat Henk

Post gezegd heeft. En ik wil wat zeggen over het thema kansengelijkheid, hoe we daar mee zijn omgegaan en hoe we daar graag mee verder gaan.

De voorzitter: Dat lijken me mooie onderwerpen, maar er komen nog wat toevoegingen, denk ik. Mevrouw Booms, ChristenUnie.

Mevrouw Booms-van der Meer: Dank u, voorzitter. Ik heb één aanvullende vraag. Ik heb begrepen dat 1,1 miljoen overschot, dat dat gebruikt gaat worden om docenten in een hogere schaal te zetten. Misschien kunt u daar iets over vertellen en mijn vraag daarbij is ook: worden dan docenten bij andere scholen niet weggetrokken en zou dit niet meer een algemeen beleid dan moeten zijn? Dank u.

De voorzitter: En mevrouw Çimen had ook nog een vraag.

Mevrouw Çimen: Dank u wel, voorzitter. Ik kan me helemaal vinden in de thema's die u heeft gesuggereerd, dus dank daarvoor. Ik had bij de heer Elkerbout al een vraag gesteld over het samenwerkingsverband tussen het Stedelijk Gym en Spaarne...

De heer Van der Werff: Ja.

Mevrouw Çimen: Daar gaat u ook op in?

De heer Van der Werff: Zeker, dat is het PO-VO-traject, ja.

Mevrouw Çimen: Perfect.

De voorzitter: Nou, dan waren ... O, mijnheer Oomkes heeft ook nog een vraag.

De heer Oomkes: Dank u wel, voorzitter. Ik vind het fijn dat u hier aanwezig bent, want de jaarcijfers van het Stedelijk Gymnasium zien er gezond uit, al is de reserve opgedikt vanwege een aantal noodzakelijke uitgaven intern. De verslaggeving over de jaarresultaten van het Stedelijk Gym zijn ondoorzichtig, vooral omdat een groot deel van het cijfermateriaal wat ons ter hand is gesteld de stand van zaken in het samenwerkingsverband met andere gymnasia weergeeft. Ik zou ervoor willen pleiten om dat volgend jaar duidelijker te scheiden. Nou ja, hoe komt het verder dat het leerlingenaantal van het Stedelijk Gym gestaag licht terugloopt? U zelf zegt dat de hoofdoorzaak is dat de school gedurende een tweetal jaren niet de gewenste aantallen eersteklassers vond. Graag uw toelichting daarop.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Hulster, Actiepartij.

De heer Hulster: Dank u wel, voorzitter. Vorig jaar heb ik u ook al gevraagd hoe u nu aankijkt tegen de samenwerking met de Shell, in het kader van de Shell Eco-Marathon.

De heer Van der Werff: Zeker.

De heer Hulster: Ja, en toen heeft u geantwoord dat ik dat vooral moest begrepen aan dat Shell hele goede dingen doet en dat dit een van de goede dingen was. Ondertussen hebben we bij Lubach kunnen zien dat dit een prachtig greenwash-project is, dus mijn vraag is eigenlijk: hoe kijkt u er nu tegenaan? Ook gezien de rechtszaken die tegen Shell worden gevoerd over het aandeel dat zij hebben in de klimaatverandering. En ook het bewuste aandeel, want vanaf de jaren zestig blijken zij al te hebben geweten wat hun bijdrage was aan de

klimaatverandering en hebben zij bewust op ingezet om middels dit soort projecten zand in de ogen te strooien bij bestuurders en blijkbaar ook bij jonge kinderen. En bijvoorbeeld de staat New York zegt dat ze nu al 20 miljard per jaar moeten investeren om met de effecten van de global warming te dealen, en die hebben ook een rechtszaak tegen onder andere Shell aangespannen. Dus ik ben benieuwd wat uw reactie daarop is.

De voorzitter: Dank u wel. Verder geen vragen meer van de commissie? Dan geef ik het woord aan de heer Van der Werff. Gaat uw gang.

De heer Van der Werff: Dank u wel voor de aanvullende vragen. Ik zal ze, ik denk dat ik bij uw vraag als laatste aankom. Ik wil graag beginnen met hoe wij om zijn gegaan met corona en natuurlijk ook met leerachterstanden die daar eventueel uit zijn voortgekomen. Wat we gezien hebben is dat die corona heeft geleid tot een enorme ophoop van de werkdruk, want scholen moesten bijna van het ene op het andere moment digitaal onderwijs verzorgen en dat stond nou nooit heel erg hoog in onze ambities om een digitale school te worden. Dus dat was best actie ondernemen, hard werken met elkaar en proberen er het beste van te maken. Die eerste weken waren – en dat zal herkenbaar zijn – tamelijk shaky, dat was een zoektocht. Maar ik ben toch in hoge mate trots hoe we daar uitgekomen zijn, vooral ook doordat een aantal collega's die wel heel goed waren met digitaal en digitaal onderwijs de schouders eronder gezet hebben en een soort – ik zou bijna zeggen, het kreeg bijna een soort startupfunctie – een lokaal hebben neergezet waar ze alle collega's geholpen hebben en ondersteund hebben met hun digitale lessen. Echt heel veel hulde voor die collega's. Toch liet een onderzoekje zien wat we een paar weken geleden onder onze docenten hebben afgenomen dat de werkdruk is toegenomen en dat het plezier in het werken wel is afgenomen. Dat baart natuurlijk wel zorgen en het betekent eigenlijk dat we nog meer oog moeten hebben voor de zachte kant, het menselijke gesprek, het één op één gesprek. Want veel mensen verschuilen zich uit angst toch in hun lokaal, komen minder in de docentenkamer en voor de dingen die het onderwijs leuk maken, het delen van dingen, het vieren van dingen, is gewoon verdomd weinig ruimte op dit moment. Dus dat behoeft echt aandacht. Als ik kijk naar de leerachterstanden, dan heb ik wat harde data en wat kwalitatieve data. De harde data zijn eigenlijk, nou ja, best bemoedigend. Ik heb de resultaten bekeken van de klassen 2 tot en met 5 waar ze nu staan en daar zie ik eigenlijk niet direct een corona-impact. Er zijn vakken en klassen waar de kinderen beter op scoren en er zijn klassen en vakken waar kinderen minder op scoren, maar het is een heel gemêleerd beeld. Dus als we echt willen weten wat de impact is van die corona moeten we echt op individueel niveau gaan kijken. Nou, dat hebben we gedaan met onze docenten en we hebben daar eigenlijk maatwerk voor gegeven en voor leerlingen een herfstschool georganiseerd en er lopen nu ook nog voortdurend steunlessen om daar te ondersteunen waar het nodig is. Maar gelukkig vind ik tot nu toe de gevolgen van corona oplosbaar op onze school en daar ben ik wel heel erg blij om. Dan de ventilatie. Mijnheer Post zei het zo mooi, de natuurlijke manier van ventilatie is in ons gebouw de ramen open en de deuren open, en soms de deuren dicht, want te veel herrie, en soms de ramen dicht, want te veel kou, en een CO2-meter waarmee je probeert dat klaslokaal te managen. Dat gaat over het algemeen heel redelijk. Als geste naar de kinderen en de docenten hebben we twee weken geleden iedereen een dekentje gegeven, ook om het ludieke element toch wel een beetje te ondersteunen en wat vrolijkheid te geven, maar het is behelpen. Mijnheer Post en ik spraken net voor deze vergadering met elkaar en we hopen alle twee op een wat zachte winter, want dat zou de problemen in ieder geval wat behapbaar maken. Want het is heel lastig om op korte termijn natuurlijk die ventilatie echt structureel aan te passen, zeker in een gebouw waar we eigenlijk een renovatie in willen laten plaatsvinden. De reserves. We hebben dit jaar onverwacht toch weer bijgedragen tot het laten groeien van die reserves. We hadden een klein tekort voorzien, maar dat is een overschot geworden. Niet absurd groot, maar toch. U moet zich wel realiseren dat, als ik kijk naar onze reserves, dat een groot deel daarvan eigenlijk al belegd is in steen. Een groot deel van onze reserves zitten nog in de verbouwing van het gebouw op de Jacobijnestraat. Als

stichting zijn we dan ook bezig om wat anders te gaan kijken. Ik haal mijn spiekbrieftje er even bij. Ik denk dat we een veel beter beeld krijgen als we overstappen naar toepassing van het stelsel van de voorziening groot onderhoud, dat we echt een beter beeld hebben tussen de bestaande reserves en het onderhoud wat voorzien is aan soms oude gebouwen. Dan kun je zien dat die reserves niet helemaal vrij zijn. Ik hoop dat we dat volgend jaar gerealiseerd hebben en een beter beeld hebben van deze cijfers. Een thema wat mij zeer aan het hart gaat is die kansengelijkheid. Het was echt toeval, maar ik ben vandaag op twee scholen in Schalkwijk geweest om ook beter te begrijpen hoe die werkelijkheid er daar nu uitziet. Ik denk dat we daar gewoon toch nog meer effort in moeten stoppen, vooral ook om de ouders te benaderen die achter de kinderen staan en daar meer en betere verbinding mee aan te gaan. Wel heb ik kunnen praten met acht ontzettend leuke kinderen die ontzettend slim zijn, die al precies weten welke scholen ze straks willen gaan bezoeken, hoe die scholen in elkaar zitten. Echt heel verheugend. We hebben vorig jaar veel meer van die kinderen op school kunnen brengen, maar ik vind, nou ja, gezien de importantie van het onderwerp dat we heel moeilijk te weinig kunnen doen om die kansengelijkheid te verbeteren. Dus daar gaan we, en daar kunt u op rekenen, vol energie en ook meer middelen de komende jaren mee verder. Het leerlingenaantal daalt licht. Ja, dat ligt echt verscholen in voorgaande jaren. Dit jaar hadden we 140 plaatsen en meer dan 180 aanmeldingen, dus we hadden eigenlijk extra klassen kunnen aannemen, maar dat laat de school niet toe. Maar in de paar voorgaande jaren waren de klassen wat kleiner en dat zie je dan dat die schoolpopulatie een klein beetje terugvalt. Maar nogmaals, dat heeft niets te maken met de belangstelling voor het Stedelijk Gymnasium de laatste jaren, maar ligt verscholen in de resultaten van het verleden.

De voorzitter: U heeft nog een vraag van mevrouw Stroo.

Mevrouw Stroo: Ik kan me voorstellen dat op een categoriaal gymnasium dat je ook niet zoveel instroom krijgt in latere jaren, zoals bijvoorbeeld bij havo/vwo het geval is. Klopt dat?

De heer Van der Werff: Ja. Nou ja, goed, we zien nu al ouders die vorig jaar zijn uitgeloot die ons nu al bellen om te kijken of het dan mogelijk is dat hun kind in het tweede jaar instroomt. Maar ja, goed, dat kunnen we mondjesmaat doen en we willen natuurlijk ook geen kinderen weghalen bij collega-scholen. Ja, die vraag over die Shell Eco-Marathon vind ik echt heel lastig. Ik ben niet per se een fan van deze grote oliemaatschappij. Ik ben wel een fan voor de Eco-Marathon en de educatieve waarde die die voor de kinderen biedt. Dus ik vind het echt een hele nare vraag, want ik lees de berichten ook, ik volg Shell al lang als onderneming en ik moet die afweging maken tussen de verbinding met het merk Shell en het plezier wat het de kinderen geeft om aan een elektrische auto te sleutelen, daar ontzettend veel plezier en vooral ook veel leerervaring aan te ontlenu. Ik vind het lastig. Tot nu toe heb ik gekozen voor de kinderen en de Eco-Marathon en ik heb de brandnaam Shell voor lief genomen. Maar dat iemand daar anders in kan staan, dat respecteer ik volledig. Maar ik hoop dat u ook mijn keuze daarin kunt respecteren. Het is niet iets wat ik naast me neerleg, ik neem het wel degelijk mee in mijn overwegingen. Heb ik daarmee de vragen die u gesteld heeft ... Ah, nee, ik weet nog één vraag. U zei iets over die 1,1 miljoen om de docentensalarissen ... Ik weet niet zo goed waar u dat gevonden heeft, want dat doe ik zeker niet.

Mevrouw Booms-van der Meer: Nou, een ander die ook alle stukken gelezen heeft, die heeft dat teruggevonden dat de salarissen een schaal omhooggaan.

De heer Van der Werff: Nee, nee.

Mevrouw Booms-van der Meer: Dus het klopt niet?

De heer Van der Werff: Wij hebben eigenlijk al een dure hofhuishouding. Dat wil zeggen, we hebben veel docenten in de LD-schaal en dan op het eind van de LD-schaal. Mijn beleid is echt juist om nieuwe talenten aan te trekken naar de school en juist aan de voorkant mensen op te leiden om goed onderwijs te geven. Maar nee, we gaan niet de salarissen verhogen.

De voorzitter: De heer Oomkes.

De heer Oomkes: Dank u wel, voorzitter. Ik wil u danken voor uw gedetailleerde en ook warmbloedige weergave van de stand van zaken op uw school. Maar ik wil u even in herinnering roepen dat ik zei dat het jaarverslag eigenlijk te weinig op de situatie hier in Haarlem ingaat. Zou dat te voorkomen kunnen zijn in de komende jaren?

De heer Van der Werff: Ja, ik heb u gehoord en ik heb het jaarverslag hier ook voor me liggen en het gaat natuurlijk op alles in. Het gaat in op de stichting en het gaat ook in op de jaarrekeningen van de individuele scholen en het beleid van de individuele scholen. Als u zegt: dat vind ik nog te karig, ... Dat vindt u te karig?

De heer Oomkes: Ja.

De heer Van der Werff: Nou, dan zal ik proberen het volgend jaar wat meer detail te geven voor het Stedelijk.

De voorzitter: Goed, dank u wel. Ik denk dat we nog één ding door de wethouder laten zeggen.

Wethouder Botter: Ja, ik vind het altijd dan vervelend om, als we over een onderwerp vrij uitvoerig te spreken komen en dan komt er een tijdje later ineens iets anders uit de hoge hoed vallen wat ook speelt. Maar ik weet niet of u de agenda van de collegevergadering van de afgelopen weken al heeft gezien, maar daar komt binnenkort ook een stuk naar u toe waar we gaan praten over de huisvesting van het Stedelijk Gymnasium. Daar is nogal wat te doen en daar is ook al het een en ander voor gereserveerd in dat huisvestingsplan, maar ik zal in ieder geval met een voorstel naar u toekomen om te kijken of we daadwerkelijk ook kunnen beginnen. Naar alle waarschijnlijkheid is het wat duurder, flink duurder dan ten opzichte van hetgeen wat wij hebben begroot. Dat heeft alles te maken met het feit dat het onderzoek wat in 2017 gedaan is niet op een adequate manier is uitgevoerd. Dus dat betekent dat ik daar ook mee ben geconfronteerd toen de voorbereidingen werden getroffen voor de verbouwing voor volgend jaar te starten. Ik moet daar natuurlijk wel ook weer mee langs het OGO, langs andere onderwijsbesturen om in ieder geval daar ook weer op overeenstemming gericht overleg over te hebben. Maar weet dat dat op de achtergrond speelt. Ik wil het ook verder niet nu verder uitbreiden om het erover te hebben, maar ik vind wel dat dit even gezegd moet worden nu dat we het hier over de school hebben. Want het zou heel raar zijn als ik over een aantal weken of maanden weer bij u zit en we hebben het over het Stedelijk en dat u zegt: hé, dat is helemaal niet aan de orde geweest in dat gesprek. Dus weet dat dat eraan komt.

De voorzitter: Dank u wel. Dan wil ik nogmaals de heer Van der Werff, de heer Post en de heer Elkerbout bedanken voor uw bijdragen hierzo en de uiteenzetting. We zijn toe aan een eetpauze, maar niet voordat we hebben besloten hoe we deze jaarverslagen naar de raad laten gaan. Normaal doen we dat als een hamerstuk, ik neem aan dat we dat dit jaar ook weer kunnen gaan doen, tenzij er grote bezwaren zijn. Nee? Dan gaat het als hamerstuk naar de raad. Dank u wel, en smakelijk eten zo.

Eetpauze 18.10-18.40 uur

Schorsing

Overige punten ter bespreking

9. 18.40 uur Vaccinatiegraad Haarlem (JB)

De voorzitter: Welkom terug bij de commissie Samenleving. We gaan door met punt 9, dat is de 'Vaccinatiegraad Haarlem'. In de commissie Samenleving van 29 oktober is door de heer Hulster van de Actiepartij verzocht deze nota op een volgende commissievergadering te bespreken. U heeft de motivering hiervoor in het bijgevoegde agenderingsformulier kunnen lezen. Aangegeven is de nota te willen agenderen en te bespreken welke ideeën er binnen de commissie leven om de inentingsgraad in Haarlem op een hoger percentage te krijgen. De nota staat ter bespreking op de agenda en zal dus niet doorgaan naar de raad. De Actiepartij heeft het stuk geagendeerd, dus die geef ik het eerste het woord. De heer Hulster.

De heer Hulster: Dank u wel, voorzitter. We hebben inderdaad een nota gekregen over de vaccinatiegraad. De vaccinatiegraad in Haarlem ligt onder het landelijk gemiddelde en is wel iets verbeterd, dus daarvoor kunnen we ons een schouderklopje geven. Maar goed, we hebben toch moeite met zo'n algemeen cijfer, want ja, daar kun je moeilijk aan zien wat er nou aan de hand is en wat we kunnen doen. Het geeft ook weinig houvast bijvoorbeeld voor ouders wat er aan de hand is op de school waar zij hun kinderen heen sturen. Er is in de Tweede Kamer al een keer een motie aangenomen om te kijken of je niet per school of kinderopvang bekend zou kunnen maken wat de vaccinatiegraad is, want dat zou echt een hele goede stimulans voor ouders kunnen zijn om wel mee te gaan doen aan het vaccinatieprogramma van de landelijke overheid. Want mensen leven nogal in de verwachting dat het allemaal wel meevalt en dat het allemaal wel goed gaat. Dus free-ridership ligt op de loer en dat is echt des te vervelender omdat het hier kinderen betreft die daar zelf eigenlijk nog niks over te zeggen hebben. Dus ze zijn echt afhankelijk van de voorkeuren van hun ouders, want het begint al op je eerste jaar met je eerste prikje. Dus ja, we zouden graag daar ook de andere commissieleden over horen, maar wat ons betreft ligt de oproep er om toch meer gespecificeerde informatie te krijgen en ons ook regelmatig op de hoogte te houden van hoe het ervoor staat, want zeker nu er een grote operatie ligt om de hele bevolking te gaan vaccineren tegen het coronavirus is er weer een extra opdruk om mensen te mobiliseren en te motiveren om dit te gaan doen. En ook nu zien we weer dat de weerstand tegen vaccinatie toeneemt. Dus het is een belangrijke opdracht ligt er als overheid om daar wat aan te gaan doen. Dus ik ben benieuwd naar de reactie van de overige commissieleden.

De voorzitter: Zijn er commissieleden ... Ah, de heer Sepers, welkom. De heer Sepers, gaat uw gang.

De heer Sepers: Dank u wel voor het speciaal woord van welkom, mijnheer de voorzitter. Nou, ik denk dat de Actiepartij er goed aan gedaan heeft om dit stuk te agenderen. Dank ook voor het heldere stuk in ieder geval. Als je goed kijkt loopt Haarlem vier procentpunt achter bij de landelijke lijn, want het gaat ook weer beter, maar elders gaat het ook wat beter. Die vier procentpunt, dat is de zorg ook van de heer Hulster. Als ik nou kijk naar de maatregelen die in Haarlem genomen worden om het vaccineren te bevorderen was ik ook wel getriggerd door de vraag van de heer Hulster, maar ik dacht: ja, als ik zie wat er allemaal gedaan wordt, ligt er niet heel erg duidelijk voor de hand om er nog een extra activiteit. Ik heb hem zelf in ieder geval niet kunnen verzinnen. Een vraag zou kunnen zijn: is er reden om te denken dat we in Haarlem meer anti-vaxxers hebben – of anti-vaccers, of hoe je ze moet noemen – dat dat met de cultuur van Haarlem zou kunnen samenhangen? Ik weet het niet, maar dat zou een vraag kunnen zijn. Ik weet ook niet of de wethouder wellicht op de hoogte is

van het feit of er instellingen zijn van publiek nut die kinderen die niet gevaccineerd zijn niet toelaten. Is dat een verschijnsel wat optreedt in Haarlem? Of niet zozeer niet toelaten, maar in ieder geval bespreekbaar maken. Dat komt dan een beetje in de lijn van wat de heer Hulster voorstelt, dat je per school de vaccinatiegraad communiceert met ouders en daar wellicht dan een discussie. Dat lijkt mij een interessante vraag. Nu we het toch over vaccineren hebben, er komt een gigantische operatie op ons af die in belangrijke mate wellicht door het Rijk geregisseerd en uitgevoerd zal worden, maar ziet de wethouder aanleiding om, zeker gelet op het feit dat we dus blijkaar ook iets achterlopen, om daar ook op gemeentelijk niveau nog een speciale verantwoordelijkheid te nemen in het overtuigen en aansporen van mensen om zich toch vooral te laten vaccineren? Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Van Kessel, VVD.

De heer Van Kessel: Dank u wel, voorzitter. De VVD heeft vorig jaar bij motie gevraagd om regelmatig geïnformeerd te kunnen worden over de vaccinatiestand in Haarlem. Nou, daarvan zien we hier ook een van de producten. Dat is belangrijk, want zo kunnen we in de gaten houden of onze kinderen beschermd zijn tegen akelige ziektes zoals baarmoederhalskanker, bof, difterie, hepatitis B, polio. Nou, het rijtje is erg lang en erg griezelig. Nou ja, van mazelen en rodehond onder andere is bekend dat bij een vaccinatiegraad van 95 procent de ziekte zich niet meer kan verspreiden, dus alle redenen om er ook in Haarlem aan te trekken om dat percentage omhoog te krijgen. Nu gebeurt dat ook, lezen we in deze nota. Inhaalacties worden er genomen, extra maatregelen, consultaties door jeugdartsen op het moment dat er niet gevaccineerd kan worden of wordt. Dat heeft helaas nog niet zijn vruchten afgeworpen. Althans, dat zien we nog niet in de cijfers, en dat zit er misschien nog aan te komen, dus dat zit nog verborgen in de toekomst. Het is voldoende, het is een stijgende lijn. Alleen, en dat ben ik wel eens met ook de sprekers hier voor mij, dat het misschien wel lastig is eigenlijk om de problematiek precies te kunnen duiden. Want weten we nou eigenlijk precies om welke doelgroepen dit gaat? Het gaat nu over Haarlem in zijn geheel. Dan weet ik niet of de lokale maatregelen of de nationale maatregelen dan aan deze stijgende lijn bijdragen. Dus ik zou het graag wat specifieker willen zien. Bijvoorbeeld wordt er geschreven dat het per wijk nogal verschilt. Dus eigenlijk vraag ik me dan af waarom we niet op wijkniveau op zijn minst hier inzicht in hebben. Want in welke wijken is het dan beter of slechter, en wat kunnen we daarvan leren ook? En ja, eigenlijk zou ik het misschien nog specifieker, zou ik het bijna richting kinderdagverblijven, scholen willen hebben. Alleen, ik weet ook niet of dat kan, juridisch, dus dat hoor ik dan graag: kunnen we dat specifieker? En is het mogelijk ook om wellicht voor de zomer – want ik vond het nu dat het best wel een lange tijd wachten is – misschien voor de zomer dan eigenlijk een vervolgrapportage te krijgen?

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Stroo, Jouw Haarlem.

Mevrouw Stroo: Vaccineren, ja of nee? In de eerste instantie krijg je als ouder een oproep voor vaccinatie van jouw kind, of in het geval van de griep prik krijg je de persoonlijke uitnodiging zelf. Daarmee wordt het in eerste plaats een persoonlijke afweging. In tweede instantie is jouw kind onderdeel van onze samenleving. Je ziet dat deze twee uitgangspunten ook nu spelen om je wel of niet te laten vaccineren tegen het coronavirus. Bij deze discussies wordt het behalen van de groepsimmunitet is actueel. Ik denk dat het goed is om het belang van de groepsimmunitet te benadrukken en eerlijk te zijn over de bijwerkingen en de contra-indicaties. Dat wil zeggen: wanneer is je lichaam niet in staat zich te verweren tegen het ingespoten vaccin? Denk bijvoorbeeld aan mensen met chemotherapie. Mijn tip zou zijn om heel veel publicaties in de openbare ruimte op te hangen. Apotheken, station, bushalte, supermarkten, aandacht hiervoor in de krant, zodat mensen

regelmatig uitgedaagd worden om hierover na te denken en het met elkaar te kunnen bespreken. Het wel laten vaccineren zal naar verwachting altijd op gespannen voet staan met individuele afwegingen.

De voorzitter: Dank u wel. Wie nog? De heer El Aichi, CDA.

De heer El Aichi: Dank u wel, voorzitter. Heel kort. Het lijkt het CDA nuttig dat kinderdagverblijven inzicht moeten krijgen in de vaccinatiegegevens van de kinderen die bij hen komen en de vaccinatiegraad op hun kinderdagverblijf kunnen delen met andere ouders, want dan kunnen ouders een bewuste keuze maken voor een kinderdagverblijf en het zal twijfelende ouders mogelijk stimuleren om toch te vaccineren. Vindt de wethouder dat ook?

De voorzitter: Mevrouw Özogul, SP.

Mevrouw Özogul-Özen: Wat de SP betreft ga je serieus in op ouders die twijfels hebben en neem ze serieus. Geef goede informatie, niet alleen over immuniteit, maar ook wat er in een vaccin zit en ook wat eventuele bijwerkingen kunnen zijn. Er is namelijk veel, ja, onwetenschap en dat zorgt ervoor dat ouders twijfelen. Maar neem die twijfels ook serieus. Begrijp ook de twijfels van ouders en de andere meningen, want soms wat ik eruit zie is, ik hoorde net anti-vaxxers, neem die ook serieus en laten we die in ieder geval niet opzijschuiven. Maar wat ons betreft, ouders moeten zelf een eigen keuze kunnen maken op grond van informatie die wij ze geven. Ik hoorde iets over kinderdagverblijven en dergelijke, eigenlijk ben ik ook benieuwd hoe dat zit met kinderdagverblijven: is die ziekte veel, of is er een probleem wanneer er bijvoorbeeld meerdere kinderen niet een vaccin hebben gehad, hoe is die verhouding? Daar ben ik eigenlijk ook wel benieuwd naar? Want dan pas kunnen we zeggen: dit is het. Als ik naar het stuk zelf kijk, denk ik dat we het als Haarlem best wel goed gedaan hebben. We geven informatie, we spreken met ouders. Nou ja, eigenlijk een beetje wat u gevraagd heeft en ik weet ook niet wat wij nog meer zouden kunnen doen. En met betrekking tot het coronavaccin, ik heb begrip voor mensen die twijfelen, ik heb begrip voor mensen die angstig zijn of bang zijn en ook dat moeten we serieus nemen, ook daar moeten we ze in begeleiden en ze de keuze willen laten maken op grond van informatie.

De voorzitter: Dank u wel. Dan gaan we nog even naar mevrouw Verhagen van Trots Haarlem luisteren. Mevrouw Verhagen.

Mevrouw Verhagen: Ja. Dank u wel, voorzitter. Blijkbaar is er een vaste groep ouders die hun kind niet wenst te laten vaccineren en ook niet gevoelig lijkt voor de voorlichting van de GGD en artsen. Trots Haarlem vraagt zich af of die vaccinatiebereidheid niet ook afhangt van de inhoud van die voorlichting. Die is namelijk naar zeggen van betrokkenen nogal eenzijdig. Zo worden vervelende bijwerkingen en blijvende schade gebagatelliseerd. Dat terwijl de WHO de soms ernstige bijwerkingen en blijvende gezondheidsschade erkent en deze ook in officiële lijsten van de farmaceuten zijn opgenomen. Zou het niet verstandiger zijn om net als met andere medicatie de bijsluiter van de vaccins aan de ouders ter beschikking te stellen en eerlijk over de risico's, die soms echt wel wat verder gaan dan wat pijn en koorts, te communiceren? Dan vallen de hogeropgeleiden misschien minder snel in de val van de anti-vaxxers, omdat ze zich dan niet gemanipuleerd voelen, juist omdat ze dan zelf een goed geïnformeerde afweging kunnen maken en bijvoorbeeld ook buiten het voorgeschreven protocol kunnen kiezen voor de vaccins die zij zelf op een bepaalde leeftijd zinvol achten voor hun eigen kind, ervan uitgaande dat niet iedereen bereid is om zelfs maar het minst gezondheidsrisico in het belang van de samenleving c.q. de farmaceutische industrie te aanvaarden. Een keuze die nu met het coronavaccin ook weer heel actueel is. Het zou volgens Trots dan ook veel schelen als de GGD ontstane schade, ook als die later dan binnen een paar dagen optreedt, toch serieus zou nemen en zou registreren, en

de immuniteit van de farmaceutische industrie met betrekking tot schade ook opgeheven wordt. In ieder geval zou volgens Trots de gezondheid en keuzevrijheid van het individu, gebaseerd op informed consent, voorop moeten staan, in plaats van het streven naar een target genaamd vaccinatiegraad, omdat Nederland zich nu eenmaal aangesloten heeft bij GAVI. Van die grote vinger in de pap van de farmaceutische industrie zijn de hoogopgeleide bakfietsmoeders zich terdege bewust. Alleen een open houding en het beschikbaar stellen van alle feitelijke informatie, dus ook de minder welgevallige, bijvoorbeeld op de site van de GGD, zou het vertrouwen bij deze groep terug kunnen winnen. Zou de wethouder vanuit dit perspectief de communicatie van de GGD en dergelijke eens tegen het licht kunnen houden? Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Zijn er nog verder commissieleden? Nee? Mevrouw Klazes.

Mevrouw Klazes: Nou, nog een hele kleine toevoeging dan, want eigenlijk is alles wel een beetje gezegd. Het gaat over goede communicatie. Als je kijkt naar waar het misgaat en ik kijk naar de cijfers, dat vanaf 2015 is er een dalende trend. Dan ga je kijken: wat is er dan gebeurd dat die trend heeft kunnen dalen? Dan zie je inderdaad dat er veel berichten met name op Facebook naar buiten zijn gekomen over het gevaar van vaccinatie. De HPV-inenting bijvoorbeeld door jonge meisjes is in 2015 zijn er berichten naar buiten gekomen dat het chronisch vermoeidheidsyndroom oplevert, vervolgens is de bereidwilligheid met de helft afgenomen. Dus ik denk dat het belangrijk is, die communicatie is heel belangrijk en misschien ook proactieve communicatie over dat het wel betrouwbaar is. Dus niet wachten totdat de pleuris is uitgebroken, maar wat vroegtijdiger goede informatie geven en inderdaad met inbegrip van ook de eventuele bijwerkingen lijkt mij een heel verstandig plan. En wat betreft die coronavaccinatie, ik heb vanmorgen gehoord dat Obama en Bush en Clinton zich gezamenlijk voor de tv laten vaccineren. Ik wou even de tip meegegeven dat misschien het college, is misschien ook een leuk idee voor het college als het eenmaal zover is, dat u zich dan in beeld laat vaccineren. Dat scheidt misschien wat vertrouwen voor de vaccinatie voor corona.

De voorzitter: Dank u wel. Verder niemand? Ja, de heer Botter, gaat uw gang.

Wethouder Botter: Dank u wel, mijnheer de voorzitter. Er moet mij wel even iets meer algemeen van het hart, want volgens mij hebben we een jaar geleden deze discussie ook gevoerd. Volgens mij heb ik heel veel dingen hetzelfde gehoord die ook nu er waren, van pro's en contra's en dergelijke. Op verzoek van de VVD heb ik vervolgens besloten, toegezegd, geregeld dat u een voortgangsrapportage zou krijgen. Die ligt nu voor u. Wat ik heel erg ingewikkeld vind is dat je in de voortgangsrapportage ziet dat er een aantal zaken wel lichtelijk is verbeterd, maar dat er inderdaad misschien nog sprake moet zijn van een verdere doorwerking van de stappen die we hebben gezet. Er is goede communicatie, er is wat mij betreft veel meer aandacht voor in het consultatiebureau voor de vaccinaties en op scholen. Dus een voortgangsrapportage is natuurlijk, als daar een stijgende lijn in zit, iets wat volgens mij goed is. Maar dat je echt alles wat ook een jaar geleden al is gezegd kunt aanpakken, veranderen, kunt regelen, zo werkt het helaas niet. Dat gaat gewoon echt niet. Mensen die echt puur en puur tegen het vaccineren zijn, omdat ze dat nou eenmaal denken dat als er iets in je gespoten wordt, dat er dan allerlei ernstige dingen worden, dat er kan afgeluisterd worden, dat je gemanipuleerd kunt worden. Er zijn steeds meer, ook mensen op dit moment die dat in relatie tot corona denken dat dat echt mogelijk is en daar valt gewoon niet tegen te strijden. Je zult moeten accepteren dat er inderdaad een groep is die niet bereikt wordt door de communicatie, die zich niet wil laten overtuigen, ook niet als je hele goede communicatiemanieren inzet. Dan is het natuurlijk de vraag: wie niet luisteren wil, moet dan maar voelen. Dan kun je gewoon zeggen: dan komen ze er niet meer in op school, dan komen ze er niet meer in bij de kinderopvang, dan komen ze hier niet in en dan komen ze daar niet in. Maar ik weet ook dat er dan ook een beweging op gang komt: hoe ga je dat dan regelen voor die ouders, moet je dan hele specifieke kinderopvang

opzetten voor ouders van kinderen die niet gevaccineerd worden, en mag dat dan aan de ene kant van de stad wel en moeten ze met busjes vervoerd worden om dan daar naartoe te gaan? Weet dat we op een soort glijdende schaal terecht komen als we het zo nadrukkelijk willen gaan regelen. Ik zeg niet dat ik het niet wil, want als u zegt: dat moet gebeuren, dan gaan we het gesprek daarover met elkaar aan. Maar ik hoop dat u zich realiseert dat er heel erg veel haken en ogen zitten. Wij kunnen bijvoorbeeld als we dat echt willen – maar dat heeft ook weer te maken met privacy, dat heeft te maken met stigmatisering, dat heeft te maken met blaming and shaming – op het moment dat je inderdaad de GGD gaat vragen om te kijken hoe het zit met de vaccinatiegraad van scholen, dan kun je dat in beeld brengen. Ik zou alleen op dit moment u willen vragen om dat niet te doen, want de GGD heeft andere problemen op het moment. En als u van mij verwacht dat ik voor de zomervakantie met allerlei aanvullende maatregelen kom waar de GGD een rol in speelt, kan ik u vertellen: dat gaat hem ook niet worden, want de GGD gaat straks heel erg druk aan de slag met de vaccinaties van het COVID-virus. Dus alles wat u nu zegt over bepaalde dingen, daar kunnen we natuurlijk uitgebreid met elkaar over praten, maar weet wel dat dat ook allemaal consequenties heeft voor het functioneren van de organisaties aan wie we het vragen en in welke situatie we zitten.

De voorzitter: U heeft een interruptie van de heer Van Kessel, VVD.

De heer Van Kessel: Dank u wel, voorzitter. Nou, ik kan de wethouder eigenlijk van A tot Z volgen in dit verhaal, dus dat begrijp ik allemaal goed. Waar ik hem nog niet over heb gehoord is eigenlijk de vraag: kunnen we misschien de problematiek nog wat helderder krijgen? Dus bijvoorbeeld ten aanzien van hoe het op wijkniveau is geregeld, die informatie is beschikbaar. Ik hoor hem zeggen over per kinderopvang, dat dat misschien niet handig is, omdat de GGD daarbij betrokken moet zijn en die heeft op dit moment andere prioriteiten. Maar toch de vraag: is het mogelijk om wat specifiekere dan eigenlijk op het niveau van Haarlem inzicht te krijgen in de verschillende groepen, of de verschillende geografische gedeeltes waar de vaccinatiegraden van elkaar verschillen?

De voorzitter: Wethouder Botter.

De heer Sepers: Ja, in aanvulling op de heer Van Kessel, zou ik me kunnen voorstellen dat we als gemeente toch graag zouden willen weten waarom we als Haarlem die vier procentpunt achter lopen bij het landelijk gemiddelde. Dat het landelijk gemiddelde is natuurlijk een bepaalde trend en die heeft te maken met macro-ontwikkelingen en dergelijke. Maar waarom is het nou in Haarlem vier procentpunt lager dan gemiddeld in Nederland? Dat zou te maken kunnen hebben met de aspecten die de heer Van Kessel naar voren brengt, maar bent u daar ook niet benieuwd naar waar dat aan zou kunnen liggen?

De voorzitter: En we hebben nog een interruptie van mevrouw Verhagen, Trots Haarlem.

Mevrouw Verhagen: Ja, wethouder, u zegt dat de communicatie goed is, maar betekent dat dan ook dat mensen de bijsluiter van vaccins bijvoorbeeld in handen krijgen, betekent dat dan ook dat ze serieus worden genomen als ze na bijvoorbeeld een week toch rare bijverschijnselen lijken? Ik heb wat dat betreft anders gehoord. Ja?

Wethouder Botter: Ja, kijk, ik weet niet op welke schaal u het hoort, want dat is natuurlijk wel van belang. Natuurlijk worden, waar gewerkt wordt, ook fouten gemaakt en dat zal ongetwijfeld ook in sommige gevallen bij mensen zijn die u heeft gesproken. Maar over het algemeen denk ik dat sowieso op internet, juist door de mensen die hoger zijn opgeleid en vraagtekens zetten bij de vraag of ze wel of niet hun kind moeten laten vaccineren, en dat ze daar heel goede redenen voor hebben waarvoor ze denken: dat heb ik gelezen, dat vind

ik en daar ben ik verder niet van af te brengen. Ik denk dat dat ook samenhangt met een deel van het feit waarom wij een aantal punten achterlopen, omdat wij een vrij hoogopgeleide bevolking hier in Haarlem hebben waarbij mensen voor zichzelf eerder misschien die overweging maken dan: ik hoor verschillende verhalen erover, ik merk dat er een hele grote groep is die zich wel laat inenten, en vanuit groepsimmunitet denk ik dat ik dan mijn kind niet daaraan bloot hoeft te stellen. En natuurlijk wil ik dat heel erg graag weten. Alleen, de vraag is wat je met die wetenschap dan vervolgens gaat doen. Maar ik wil met alle plezier, en ik denk dat we gewoon een keertje daar een paar uurtjes voor in moeten ruimen, dan wel ook grondig met elkaar rond de tafel gaan zitten en kijken: wat wilt u dan weten? Wilt u het op wijkniveau weten, wilt u het op schoolniveau weten, op kinderopvang, instellingniveau? Als we daarvoor een query kunnen maken om u inzicht te kunnen geven hoe het zit, wil ik daar best wel aan meewerken. Maar dan wil ik wel hebben dat we dat in één keer ook goed doen, zodat we dan niet over een half jaar of over een jaar weer met elkaar zitten: dit voldoet niet aan mijn verwachtingen. Dus ik zou het ... Maar realiseert u zich ook dat in andere commissies, bijvoorbeeld Bestuur, we bezig zijn over problematiek van wifi-tracking, dat we het hebben over camera's, dat we niet willen hebben dat we SyRi gebruiken om informatie en data te vergaren ... Nou gaat deze Siri aan, dat is weer een andere Siri. Maar dus dat je een situatie krijgt van: hoever wil je gaan in die privacy? Want ook daarin kom je op een gegeven moment op een glijdende schaal en ook dat aspect zou ik dan heel graag in zo'n gesprek van twee uur met een aantal van u als vrijwilliger willen bespreken om te kijken: waar richten we dan onze pijlen op? Dus dat wil ik u op dit punt toezeggen en voor de rest denk ik dat het sowieso heel erg goed is om deze vinger aan de pols te blijven houden en u blijvend periodiek te informeren. En over COVID, daar kan ik zelf op dit moment gewoon heel erg weinig over zeggen. Ik ben ook niet de wethouder Volksgezondheid, maar ik kan me voorstellen dat óf het in het gesprek met de burgemeester aan de orde komt als het gaat over corona, óf dat u een keer een aparte sessie met vragen over vaccineren rond COVID, en hoe werkt dat, hoe gaat Haarlem dat nou precies doen, dat u dat met collega Meijs bespreekt. Maar in ieder geval op het terrein van de vaccinatie van de kinderen wil ik tegemoetkomen aan uw verzoek om daar te kijken hoe we dat nog beter in beeld kunnen krijgen en of er ook correlatie is met bijvoorbeeld die verschillende woongebieden van Haarlem. Ja, is dat een goede afspraak?

De voorzitter: De heer Van Kessel.

De heer Van Kessel: Ja, in die zin een korte tweede termijn misschien, als dat mag. Ben ik eigenlijk ...

De voorzitter: Als u een tweede termijn wilt, dan ga ik eerst naar een interruptie '...'.

De heer Van Kessel: Ik wil eigenlijk gewoon reageren en gewoon zeggen dat we hem graag aannemen, deze toezegging. Dan is alleen even de vraag hoe verder, maar dat kunnen we ook buiten de vergadering verder regelen. Maar ontzettend bedankt voor deze toezegging om dat op deze manier te doen.

De voorzitter: Dan ga ik heel even naar mevrouw Verhagen van Trots.

Mevrouw Verhagen: Betekent deze toezegging dan ook dat wij inzicht krijgen in hoe die communicatie nu precies verloopt en hoe vaak bijvoorbeeld het nu gebeurt dat mensen klachten opgeven die dan niet worden gehoord, en hoe ze zich serieus genomen voelen? Dus ook iets eigenlijk, ja, een soort reflectie vanuit de bevolking. Of is dat niet mogelijk? Dank u wel.

Wethouder Botter: Nou kijk, wat mij betreft moeten we dat op die manier niet koppelen aan het bevorderen van de vaccinatiegraad. Wat wel goed is, is om in beeld te brengen of het vaak voorkomt of niet voorkomt dat mensen zich niet gehoord voelen als het gaat over klachten, want ik kan me ook voorstellen dat duidelijk moet

zijn waar je met je klacht terecht komt. Ik kan me niet voorstellen dat als je gevaccineerd bent en je hebt een paar dagen na de vaccinatie bijverschijnselen, dat je dan weer naar de GGD terug moet. Volgens mij moet je dan naar je huisarts en moet de huisarts er zorg voor dragen dat hiervoor een adequate behandeling of ondersteuning komt. Dus misschien zit daar ook nog wel iets in wat misschien beter zou moeten worden gecommuniceerd of duidelijk gemaakt worden. In veel gevallen ga je puur en alleen voor de vaccinatie naar de GG&GD.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Hulster, wilt u nog wat zeggen?

De heer Hulster: Ja. Nou ja, ik sluit me aan bij de woorden van de heer Van Kessel. Ik begrijp uw toelichting, ik ben heel blij met de toezegging. Het lijkt me heel goed om er zo naar te kijken en het is zeker niet onze intentie geweest om de GGD met onnodig werk op te zadelen, want we begrijpen natuurlijk ook heel goed wat er aan de hand is. En ja, dat de overige vragen over de vaccinatie voor de COVID, dat dat vragen zijn die bij de burgemeester horen, dat zal ik me ook ter harte nemen, want ik denk dat dat ook interessant is. Verder zou ik deze sessie ook zeker opvatten als een soort steunbetuiging vanuit de raad: wij vinden dit belangrijke onderwerpen en relevant. En niet alleen maar als een kritische vinger, maar ook in die zin spreken we ons als raad ook uit dat we dat belangrijk vinden, denk ik.

De voorzitter: Dank u wel.

Wethouder Botter: '...' u altijd al, hoor.

De voorzitter: Mevrouw Özogul wilde ook iets zeggen?

Mevrouw Özogul-Özen: Ja, ik ben inderdaad ook benieuwd naar de uitslag, maar nog meer benieuwd: wat kunnen we daar dan mee doen? En ik ben het met de wethouder eens dat het ook belangrijk is met betrekking tot privacy en ook juridisch in hoeverre en hoever je kan. En de wethouder noemde net: gaan we dan verbieden dat iemand dan op school komt? Ik denk dan op dat moment dat er dan ook weer scholen komen die dan juist weer voor kinderen zijn die dan niet gevaccineerd is en dan is de vraag of wij dat dan ook zouden willen. Dus ik ben benieuwd.

De voorzitter: Zoveel gebouwen hebben we niet, hoor. Goed, we gaan het punt afsluiten. Dank, wethouder, voor de toezegging. We gaan het buiten de vergadering nog wel een keer vanuit de griffie kijken hoe we dit gaan organiseren. Ja?

Ter advisering aan de raad

10. 19.00 uur Vaststellen regiovisie “Verbinden en versterken in de aanpak van huiselijk geweld en kindermishandeling” (JB en MTM)

De voorzitter: Dan gaan we naar het volgende punt, dat is het ‘Vaststellen regiovisie “Verbinden en versterken in de aanpak van huiselijk geweld en kindermishandeling”’. Geweld achter de voordeur is de meest voorkomende vorm van geweld in Nederland, zo ook in onze regio Kennemerland. Om dit geweld duurzaam te stoppen hebben de acht gemeenten in de regio Kennemerland samen met meer dan vijftig organisaties op het gebied van zorg, veiligheid en onderwijs een vernieuwde regiovisie voor de aanpak van huiselijk geweld en kindermishandeling opgesteld. Het college stelt de raad voor regiovisie “Verbinden en versterken in de aanpak van huiselijk geweld en kindermishandeling” vast te stellen. U heeft het advies van de Participatieraad en de

reactie daarop van het college ook bij de agenda aangetroffen. Dit stuk staat ter advisering op de agenda en de commissie zal vanavond bepalen of het voorstel doorgaat naar de raad en hoe. Wie kan ik het eerst het woord geven? Mevrouw Booms, ChristenUnie.

Mevrouw Booms-van der Meer: Dank u, voorzitter. Dank u, wethouder, voor het versterken van de aanpak huiselijk geweld en kindermishandeling. Deze aanpak kan ervoor zorgen dat er meer opvangplekken nodig zijn, zodat kinderen en volwassenen uit hun benarde situatie gehaald kunnen worden. Op welke wijze zorgt de wethouder ervoor dat er voldoende opvangplekken zijn om deze kinderen en volwassenen op te vangen? Tweede vraag is: hoe is de samenwerking met de politie en de zorgaanbieders, kan de politie voldoende veiligheid bieden? Andere vraag: hoe gaat de inzet van een tolk in een crisissituatie, hoe gaat de financiering? Vierde vraag is: is er voldoende capaciteit voor behandelingen voor slachtoffers? Er zijn lange wachtlijsten bij De Waag en die richten zich op daders, voor slachtoffers is op korte termijn onvoldoende behandeling mogelijk. Kan de wethouder hier invloed op uitoefenen? Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Çimen, D66.

Mevrouw Çimen: Dank u wel, voorzitter. Huiselijk geweld en kindermishandeling is een hardnekkig en veelkoppig monster. Ieder gezin en ieder stel is namelijk anders. Soms gaat het om fysiek geweld, soms om psychologische mishandeling, maar veelal een combinatie van beide. Het duurt lang voordat mensen überhaupt aan de bel trekken of aangifte doen en het duurt ook lang voordat mensen herstellen van het opgelopen trauma. Er is recentelijk een artikel gepubliceerd dat er in Nederland iedere tien dagen een vrouw sterft ten gevolge van huiselijk geweld. We weten uit onderzoek al bijna dertig jaar dat de periode rond een scheiding, het beëindigen van een relatie, de gevaarlijkste fase is in het leven van een vrouw als er daarvoor al sprake is van huiselijk geweld. In de media zien we dit vooral terug als berichten over 'een gezinsdrama', of 'een conflict in de relationele sfeer'. Dit raakt echter voornamelijk vrouwen. En het is een schokkend beeld, voorzitter, want maar liefst 76 procent van de vermoorde vrouwen in 2018 werden gedood door een ex-partner of partner. Het is dan ook goed dat we in de regio Kennemerland werk maken van het aanpakken van huiselijk geweld en kindermishandeling, met alle gevolgen van dien. En urgentie moet door alle partijen betrokken bij de aanpak gevoeld worden. Voorzitter, de doelen van de regiovisie en de elf doelstellingen zijn duidelijk wat ons betreft en D66 staat hierachter. Maar hoe gaan we dit doen in de praktijk? Wie doet wat en hoe wordt er samengewerkt? Wordt informatie over cliënten, over gezinnen tijdig gedeeld? Want als we kijken naar de moord op het Rotterdamse tienermeisje Humeyra door haar ex, werd de urgentie niet goed beoordeeld door betrokken instanties en was er een duidelijk gebrek aan samenwerking. Samenwerking tussen instanties is cruciaal. En wordt de raad meegenomen in het verder uitwerken van het actieprogramma dat hieronder ligt? Ik lees daarnaast dat de gemeente een opdracht heeft voor het inrichten van de governance op zorg en veiligheid, om zodoende gezamenlijk in de regio te kunnen sturen op de realisatie van het actieprogramma. Wanneer wordt deze governance opgeleverd en kan de raad hierin worden meegenomen? Ten aanzien van laatstgenoemde: ik zie in de stukken ziekenhuizen, huisartsen, apothekers, maar ook politie inderdaad, zoals mijn collega al zei, niet als expliciete partners genoemd. Zij worden wel meegenomen, neem ik aan. Graag een reactie. Voorzitter, dan het actieprogramma. Eerste doel bij een melding is het geweld te laten stoppen en de veiligheid te borgen. Uit recent onderzoek van het Verwey-Jonker Instituut blijkt dat bij ruim vijftig procent van de gezinnen de thuissituatie anderhalf jaar na melding bij Veilig Thuis allesbehalve veilig is. Kan het college aangeven hoe dat beeld in onze regio is, weten we dat? En om het geweld te laten stoppen is het belangrijk dat hulpverleners het geweld durven te benoemen en aan te pakken, geven ouders en kinderen in het onderzoek van Verwey-Jonker aan. Dat klinkt misschien als een open deur, maar het gebeurt toch te vaak niet. Er wordt gefocust op terugdringen van schulden, aanpakken van

verslaving enzovoort. Dat moet ook natuurlijk, maar dat is niet het hele probleem in het gezin. Vooral lokale hulpverleners zijn niet altijd goed toegerust om het geweld aan te kaarten en daar wordt in deze regiovisie wel op ingezet. Zij zouden beter getraind moeten worden in het signaleren en benoemen van huiselijk geweld. Een terugkerende training voor medewerkers van zowel het Sociaal Wijkteam als het CJG lijkt me een duidelijk actiepunt voor in het actieprogramma. Zijn de wethouders dat met D66 eens? En met name op lokaal niveau in de zogenaamde wijkteams vinden veel professionals het moeilijk om huiselijk geweld en kindermishandeling aan te kaarten en concrete afspraken te maken. Zij missen de expertise die wel onder meer bij Veilig Thuis en de vrouwenopvang is, aldus Verwey-Jonker. Daarnaast heeft D66 eerder dit jaar een motie ingediend om te onderzoeken of het CJG en het Sociaal Wijkteam geïntegreerd kunnen worden. Nogmaals, samenwerking is essentieel: beter gebruik maken van elkaars expertise en niet te lang willen vasthouden aan je eigen cliënten, doorverwijzen naar mensen die echt kunnen helpen. Er moet sneller geschakeld worden. Wat is de voortgang van deze motie, en heeft de evaluatie van de Sociaal Wijkteams inmiddels plaatsgevonden? Ook vraag ik me af of de Haarlemmers genoeg de urgentie van huiselijk geweld inzien. Kunnen er lokale of regionale voorlichtingscampagnes worden ingezet om aandacht te vragen voor de problematiek, en waar dat gemeld kan worden? En dat zo'n campagne dan ieder jaar bijvoorbeeld weer terugkeert, aangezien het huiselijk geweld in Nederland in de afgelopen twintig jaar niet is afgenomen. Tot slot, voorzitter, zou ik voor de uitwerking van het actieprogramma ook willen voorstellen om te kijken naar het inzetten van ervaringsdeskundigen of ambassadeurs, vol in te zetten op de meldingsbereidheid van burgers en ook professionals, hierbij ook te monitoren of de meldingsbereidheid toeneemt en dat in samenspraak met bijvoorbeeld lokale campagnes. Sessies organiseren voor instanties over proactieve communicatie over kritische dossiers, inzicht in wettelijke termijnen en het bespreken van dilemma's bij het aanpakken van geweld in gezinnen. Ik hoor graag of de wethouders deze punten willen meenemen in de uitwerking van het actieprogramma. Tot zover, dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Zohri, GroenLinks.

De heer Zohri: Dank u wel, voorzitter. Wij bespreken hier het regionale aanpak huiselijk geweld en kindermishandeling. Voor GroenLinks is dit heel belangrijk dat dit zo goed mogelijk in kaart gebracht wordt en een plan tot stand komt die ervoor zorgt dat de veiligheid geborgd is. Heel goed om te lezen dat er samengewerkt is met vijftig organisaties voor het opstellen van dit plan en deze verder uitgewerkt zal worden in elf doelstellingen. Het spreekt ons aan dat er eindelijk verder gewerkt wordt binnen deze organisaties en zij allemaal vanuit één perspectief te werk gaan, waarin de cliënt centraal staat. Ik heb wel een viertal vragen aan de wethouder. Veilig Thuis gaat over naar de Veiligheidsregio Kennemerland, hoe worden wij als raad op de hoogte gehouden van de ontwikkelingen binnen Veilig Thuis nu de afstand groter wordt? Dan hebben we ook Samen Veilig, waaronder Veilig Thuis in Utrecht valt. Die heeft een goed functionerende cliëntenraad. Dit is geen klachtenregeling, maar een kritische blik van betrokken inwoners naar de werkwijze van de hulpverlenende instanties. Is er een reden waarom zo'n cliëntenraad in onze regio niet is ingesteld? Daarnaast heeft u het over het verbeteren van opvang en ondersteuning voor slachtoffers in de vrouwenopvang. Er wordt naar een nieuwe locatie gezocht, wat is de stand van zaken hiervan? En daarnaast heeft mevrouw Klazes, mijn collega van GroenLinks, u al eerder bevraagd over dubbele anonieme meldingen kindermishandeling en huiselijk geweld, en hoe deze verder goed te registreren. Hoe gaat u dat borgen in het plan van de elf doelstellingen? Dank u wel, voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Zoon, Hart voor Haarlem.

Mevrouw Zoon: Dank u wel, voorzitter. Ja, geweld in de privésfeer is de omvangrijkste geweldvorm in onze samenleving. Huiselijk geweld is geweld dat door iemand uit de huiselijke of familiekring van het slachtoffer wordt gepleegd. Hieronder vallen lichamelijke en seksuele geweldpleging, belaging en bedreiging, al dan niet door middel van gepaard gaan met beschadiging van goederen in en om het huis. Huiselijk geweld komt voor in alle sociale economische klassen en binnen alle culturen in de Nederlandse samenleving. Slachtoffers van huiselijk geweld zijn in de meeste gevallen vrouwen en kinderen, maar treft ook – mevrouw Çimen – mannen, ouders en ouderen. Tot op heden kan de omvang van huiselijk geweld in Nederland alleen worden bepaald op basis van politieregistraties. Niet alle gevallen van huiselijk geweld zullen dus echt in politieregistraties zijn opgenomen. De werkelijke omvang zal hoger zijn, waardoor sprake is van verborgen populaties, en dat zal ook in dit rapport ook wel het geval zijn. Dit is het gevolg van onderrapportage en het niet melden van alle incidenten binnen huiselijk geweld. Naar schatting wordt vanuit ook andere wetenschappelijke rapporten tien tot twaalf procent van het huiselijk geweld maar gemeld bij de politie. De daadwerkelijke omvang van huiselijk geweld is dus vele malen groter. De aanpak van huiselijk geweld is complex, dat snap ik ook. Ik zie dat u vijftig organisaties bijeen hebt moeten brengen. Is dat niet een beetje veel? U voert de regie en werkt daarbij nauw samen met de regio en de overige vijftig partners. Hart voor Haarlem vindt vijftig partners wel erg veel, dat zijn vijftig ingangen voor signalen. Wel laagdrempelig misschien, maar hoe voert u nu de regie over die vijftig signalen? We zien dit graag in het actieprogramma terug. Ik wil ook nog even de actualiteit erbij halen. In deze periode werken we vaker thuis. Veel mensen maken zich zorgen en gezinsleden brengen meer tijd met elkaar door. In sommige situaties lopen de spanningen thuis op, waardoor huiselijk geweld kan toenemen. Op 6 april jongstleden meldt de NOS dat tijdens de lockdown veel onveilige situatie zijn ontstaan. Er zijn toen codewoorden ontstaan, masker 19, zodat je bij de apotheek kon melden dat je niet veilig in een situatie verkeerde thuis. Heeft de wethouder ook deze cijfers meegenomen in het rapport? Ik zie er niets van terug. En welke invloed heeft deze corona gehad op dit item binnen Haarlem? We zien graag dat veiligheid voor alle huishoudens voorop moet staan tijdens het gehele traject en we beseffen dat het een kwestie van lange adem is. Hart voor Haarlem heeft al vaker aangegeven dat preventie inzetten beter is dan genezen. Liever voorkomen dan achteraf aanpakken. Gebruik daarom de kracht van voorlichting – en daar ondersteun ik D66 mee – ondersteun de professionalisering, doe je voordeel met effectieve interventies en gebruik inderdaad mensen die daar ervaring mee hebben. Daarbij vinden we samenwerking altijd een goed idee, echter als het maar niet te bureaucratisch wordt.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Yerden, PvdA.

De heer Yerden: Dank u wel, voorzitter. Regiovisie huiselijk geweld, kindermishandeling. Op 25 november 2020 gaf de burgemeester Jos Wienen het startschot voor de Haarlemse campagne, de strijd tegen huiselijk geweld. Het zal duidelijk zijn dat de PvdA-fractie instemt met de regiovisie conform het advies van het college. In de beschrijving van huiselijk geweld in de regiovisie wordt aangegeven dat het een containerbegrip is. Hieronder vallen partnergeweld, kindermishandeling en ouderenmishandeling. Onderscheiden kunnen worden psychisch, lichamelijk en seksueel geweld. Bij al deze vormen van geweld gaat het om grote aantallen slachtoffers en daders. Er zijn specifieke instellingen in het leven geroepen voor de aanpak van deze problemen. Andere betrokken instellingen komen uit de cluster veiligheid en justitie. Bij huiselijk geweld gaat het vaak om een multiproblematiek. Als de regiovisie een bijdrage kan leveren op het ordenen van de problemen en een verbetering in de samenleving tussen instellingen, dan kan zo'n regiovisie nuttig zijn. De PvdA-fractie vindt het belangrijk dat in de regiovisie een monitor zal worden ontwikkeld waarin de resultaten kunnen worden gevolgd. Ik heb wel ook een paar dagen geleden vernomen dat het huiselijk geweld onder vrouwen toeneemt, maar tegelijkertijd wordt ook bezuinigd op Veilig Thuis. Klopt dat? Dat is ook mijn vraag aan de wethouder. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. De heer El Aichi, CDA.

De heer El Aichi: Dank u wel, voorzitter. Voorzitter, naast gezondheid is veiligheid een van onze belangrijkste behoeften. Veilig zijn in je eigen huis en omgeving zou de normaalste zaak van de wereld moeten zijn. Maar helaas is dat niet altijd zo. Veelal spelen problemen op meerdere leefgebieden tegelijk bij huiselijk geweld en kindermishandeling. Om slachtoffers goed te kunnen helpen is inzet van meerdere partijen nodig. Wij willen als CDA dat de samenwerking tussen organisaties en professionals goed verloopt, dat de gezamenlijke inzet elkaar versterkt en bijdraagt aan duurzame veiligheid. Ik vind het goed om te lezen dat er extra aandacht komt voor kinderen in kwetsbare opvoedingssituaties, dat er meer aandacht komt voor slachtoffers van seksueel geweld en ouderenmishandeling. Er is op dit moment één deskundige op het gebied van ouderenmishandeling bij Veilig Thuis. Graag hier aandacht voor, voorzitter. Mensen kunnen om verschillende redenen worden uitgesloten van volwaardig deel aan de samenleving. Doelgroepenbeleid is uit, maar soms is naast generiek beleid toch ook een specifieke aanpak nodig. Er moet meer aandacht gegeven worden aan de culturele diversiteit. Er moet volgens mij meer aandacht geschonken worden aan de zogenaamde interculturele hulpverlening. Daarom hoop ik dat de wethouder dit stimuleert bij uitvoerende organisaties zoals bijvoorbeeld bij Veilig Thuis. Door de coronamaatregelen zitten gezinsleden noodgedwongen dicht op elkaar, waardoor het risico op spanningen en verbaal geweld groter wordt. In hoeverre speelt dit bij Veilig Thuis? Graag een antwoord van de wethouder. Wij kunnen ons als CDA goed in het stuk vinden, wij wachten de concrete stappen af. Tot zover, voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Stroo, Jouw Haarlem.

Mevrouw Stroo: Dank u, voorzitter. Geweld hoort nergens thuis. Een veelbetekenende slogan om duidelijk te maken dat huiselijk geweld niet te tolereren valt. Thuis is je veilige haven, daar kan je tot rust komen, daar kan je op adem komen, in plaats van je adem in te moeten houden voor wat er mogelijk te gebeuren staat. Deze regiovisie is opgesteld met acht gemeenten en vijftig organisaties die te maken hebben met huiselijk geweld en kindermishandeling. Complimenten voor deze gedegen aanpak. De Participatieraad is ook meegenomen, die vooral heeft gekeken vanuit het inwonersperspectief: wat hebben wij nodig als inwoners om het huiselijk geweld achter de voordeur te kunnen stoppen? We hopen dat vanuit deze visie de uitgesproken wens om tot een betere en gerichtere samenwerking door de betrokken partijen te komen uitkomt. Het fundament ligt er nu. Met zoveel kennis aan boord, dacht ik eerst niet zoveel toe te kunnen voegen. Ik heb toch een aanvulling en dat betreft een mogelijk antwoord op de vraag waarom er niet of te laat wordt gemeld dat er huiselijk geweld speelt in het gezin. Ik denk dat dit te maken heeft met de angst bij de melder van huiselijk geweld dat dit ertoe zal leiden dat het gezin uit elkaar gehaald wordt, angst dat de kinderen uit huis worden geplaatst, of dat degene die over de schreef gaat bestraft zal gaan worden. Indien men direct afhankelijk is van iemand, speelt dit een nog grotere rol, denk aan ouderenmishandeling. Het uit elkaar halen van het gezin is niet waar men op uit is. Men wil bereiken dat het huiselijk geweld stopt en het gezin geholpen wordt. Als het bespreekbaar wordt gemaakt, zonder dat er daarbij sancties komen, zal degene die agressie gebruikt dit ook eerder toegeven en kan er gewerkt worden om dit gedrag te veranderen en kan er met hulp van familie gestart worden om het gezin even op adem te laten komen. Huisartsen en leerkrachten geven aan dat daders vaak opgelucht reageren als zij dit met hen bespreken. Zij hebben zich net als andere ouders voorgenomen hun kinderen niet te mishandelen en uit te schelden, maar geven aan dit niet anders te kunnen. Ik vind hiervoor onvoldoende aandacht in het stuk. Dus concluderend: geef de melder het vertrouwen dat er bij een melding hulp verleend wordt en dat er niet meteen rigoureuus wordt ingegrepen.

De voorzitter: U heeft een interruptie van mevrouw Zoon.

Mevrouw Zoon: Mevrouw Stroo, hoor ik u nou goed dat u goedkeurt dat er huiselijk geweld is en dat er dan later wel goedkeuring aan kan gegeven als men zich inkeert in hetgeen wat men gedaan heeft?

Mevrouw Stroo: Dat begrijpt u niet helemaal goed. Het gaat natuurlijk om preventief te werken en hoe langer het niet besproken wordt, hoe erger het zal worden. Dat staat ook in het rapport, dat is ook algemeen bekend. En er staat ook in het stuk: als bij de eerste melding, of bij de eerste mishandeling, of dat iemand uit zijn dak gaat, hè, de grens overschrijdt, als daar dan op tijd hulp wordt ingezet – want vaak is er meer aan de hand, vaak spelen er ook dingen als overlijden, ontslag – als iemand daarmee geholpen wordt en ook geholpen wordt om anders te reageren als hij gefrustreerd is, denk ik ... En dat het gezin intact kan blijven, want vaak willen de kinderen helemaal niet uit huis worden geplaatst. Kijk, ze willen ...

Mevrouw Zoon: Maar daar gaat het toch niet om?

Mevrouw Stroo: Maar als het nodig is ... Natuurlijk.

Mevrouw Zoon: Het gaat erover van ... Nee, maar ook al heb je ontslag, of gebeurt er wat, dan is huiselijk geweld toch nooit goed te keuren, gewoon niet één keer?

Mevrouw Stroo: Ik keur het ook niet goed, maar ik zeg dat mensen dan, als ze erop aan worden gesproken en dat ze dan niet gelijk iets boven hun hoofd hangt, zullen ze ook veel eerder toegeven dat ze over de schreef zijn gegaan. Dan kan je er over praten, eerder ... Als iemand het niet toegeeft, of degene in het gezin durft het niet te melden, dan gebeurt er niks. Dan blijft het bestaan en wordt het alleen maar erger.

Mevrouw Zoon: Ja, dan is het dus die tien procent die het maar aangeeft?

De voorzitter: Gaat u door met uw verhaal.

Mevrouw Stroo: Nog even over Veilig Thuis, het advies- en meldpunt huiselijk geweld en kindermishandeling. De manier waarop zij omgaan met meldingen is essentieel. Hun eerste reactie is goud waard. Dat dit niet altijd goed verloopt, begrijp ik uit de reacties van betrokkenen in Haarlem. Geluiden uit de stad zijn: er zijn twijfels of de registraties wel goed verlopen, Veilig Thuis kampt met onderbemanning, worden de meldingen wel serieus genomen? Herkent u deze kritiek, en zo ja, wat gaat u hieraan doen? Tot zover.

De voorzitter: Mevrouw Özogul, SP.

Mevrouw Özogul-Özen: Dank u wel, voorzitter. Huiselijk geweld en kindermishandeling heeft meerdere gezichten, zoals we lezen inderdaad, geweld tegen ouderen, partnergeweld, kindermishandeling, seksueel geweld. Maar ik mis nog een aantal andere geweld. Dat is bijvoorbeeld financiële uitbuiting, dat is bijvoorbeeld eerwraak in sommige gemeenschappen, dat is bijvoorbeeld geweld tegen jongeren die uit de kast komen en in sommige gezinnen niet geaccepteerd worden. Dat zijn bijvoorbeeld ook de verborgen vrouwen, de bruiden die na het trouwen naar Nederland komen en dan opgesloten worden en uit ons zicht verdwijnen en ook niet meer weten waar en hoe ze hulp kunnen roepen. Hebben wij dat in beeld in Haarlem? Weten wij hoeveel verborgen vrouwen wij hebben, hoeveel jongeren met LHBT-achtergrond geweld ondervinden en eigenlijk vrezen voor hun leven? Maar er is ook ander geweld en dat is geweld bij – hoe zeg je dat – bij bijvoorbeeld uithuwelijking, of laatst was landelijk een item maagdenvliesoperaties, het feit dat je dat laat doen doordat je dus bepaalde geweld ervaart en je niet veilig voelt. Hoe zit dat allemaal in Haarlem? Ik heb net een stuk willen agenderen met betrekking tot vrouwenbesnijdenis, is ook geweld tegen meisjes en

vrouwen. Hebben we dat in beeld? Want uit het stuk van wethouder Roduner kwam bij mij in ieder geval over dat we dat niet in beeld hebben en dat we daar eigenlijk ook niet veel moeite doen om dat te achterhalen. Ik denk dat we goed moeten optreden tegen geweld, maar ik denk ook dat we, net wat ik net allemaal genoemd heb, ook mee moeten nemen in de oplossing van het geweld. Ik denk dat scholen daar ook een onderdeel van zijn. Als we jong informatie verstrekken, dan kunnen we in ieder geval zorgen dat kinderen weerbaarder worden, ook weten waar ze terecht kunnen, mocht er wat aan de hand zijn. Ik denk dat dat heel belangrijk is. Daarnaast wil ik ook een punt maken met betrekking tot geweld ... Kijk, we hebben het hier nu over huiselijk geweld, maar geweld is natuurlijk niet alleen maar in een huiselijke situatie. Er is ook geweld op scholen, ik las laatst een stukje over pesten waarbij dus een kind zelfmoord had gepleegd. Vreselijk. Of geweld via social media. En het is jammer dat we dat vergeten, want ik weet dat op het moment dat je te maken hebt met dit soort geweld op scholen, dat er geen enkele instantie is waar je je kan melden en wat je kan doen.

De voorzitter: U heeft een interruptie van de heer Van Kessel.

De heer Van Kessel: Dank u wel, voorzitter. Ik heb een vraag voor mevrouw Özogul. Er ligt hier een visie voor vanuit de regio om al die verschrikkelijke dingen die u zelf ook noemt aan te pakken. U legt daar nu eigenlijk min of meer uw eigen visie naast en ik ben eventjes zoekende, gaat u op al die punten amendementen indienen zodat we de regiovisie gaan aanpassen, of gaat u de regiovisie steunen? Ik zit eventjes te zoeken naar waar u heen gaat in uw betoog.

Mevrouw Özogul-Özen: Nou, ik wil eerst de beantwoording van de wethouder weten in hoeverre we het een en ander in beeld hebben en in hoeverre dit past wat ik vraag in de visie. Op zich is de visie goed, ik denk alleen dat we het missen, maar misschien heb ik het mis. Daar zou ik dus van de wethouder antwoord op willen. En natuurlijk zou ik inderdaad de punten die ik weergeef ook willen dat het in Haarlem goed zit.

De voorzitter: De heer Van Kessel.

De heer Van Kessel: Volgens mij zag ik in de visie ook één onderdeel waarin eigenlijk zal ik maar zeggen alle overige groepen gezet werden. Dan is denk ik een terechte vraag om te kijken of daar ook in een actieplan ook actie op komt, maar volgens mij is dat dan de volgorde. Maar dan begrijp ik ook eventjes hoe ik uw inbreng moet duiden.

Mevrouw Özogul-Özen: Dan wil ik ook kort even iets vertellen, er werd gevraagd: hoe doen we het in Haarlem? Even een ervaring wat ik met jullie zou willen delen. In juli ben ik benaderd door inderdaad een bruid die sinds kort in Nederland woonde met kleine kinderen en te maken had met huiselijk geweld, de taal niet sprak en eigenlijk ook niet wist op dat moment waar ze terecht moest, hoe ze het moest oplossen. Daardoor zat ze gevangen in die gewelddadige situatie, plus natuurlijk de intimidatie van: je kan toch niks, je weet de wegen niet. Ik heb gelukkig haar kunnen begeleiden en kunnen helpen en ik heb ook ervaren hoe we het in Haarlem doen, hoe geweldig de politie dit opgepakt heeft, hoe geweldig de instanties dit opgepakt hebben en hoe goed ze haar veilig ergens ondergebracht hebben en hoe het gezin nu helemaal opleeft. Dus er gaan ook dingen hartstikke goed in Haarlem. Daarnaast wil ik ook een punt maken, het is goed om te lezen dat we het Istanbul-verdrag ook in Haarlem naleven, met betrekking vooral tot vrouwen die nog geen verblijfsvergunningen hebben. Een jaar of vier geleden toen er problemen waren in de vrouwenopvang waren daar ook inderdaad veel vrouwen zonder geldige papieren en dat zorgde voor heel veel problemen. Dus het is nu goed om te zien dat dat nu goed geregeld is. En ook dat het goed geregeld is met betrekking tot de vrouwenopvang, dat daar nu dus units zijn waar dat in ieder geval veel beter zal zijn.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Hulster, Actiepartij.

De heer Hulster: Dank u wel, voorzitter. Vijf procent van de Nederlandse achttien plus-bevolking heeft de afgelopen vijf jaar last gehad van tenminste één voorval van fysiek of seksueel geweld door iemand uit de huiselijke kring en dat cijfer daalt maar moeizaam. Dat is eigenlijk wel een gigantisch probleem, en vooral omdat de geweldplegingen vaak van generatie op generatie overgaan en het heel moeilijk is om die cirkel te doorbreken. Het is dan ook volkomen terecht en we zijn ook heel blij dat hier nu een visie voorligt waarin echt belangrijke uitspraken gedaan worden hoe we daar nu vervolg aan geven. Maar er is ook wel een vraag, want in het hele stuk staat eigenlijk ... Er staan een hoop partijen en er staan acties en er staan visies in, maar er staat eigenlijk nergens uitgelegd waarom hier nou een regiovisie toegevoegde waarde voor heeft. Een beetje de grap die een vriend van mij een keer maakte, dat adviesbureaus hebben vaak twee lades: één lade waarin decentraliseren zit en de andere centraliseren, en dan kijken naar welke organisatie ze voorhanden hebben en voor de organisatie die gedecentraliseerd is komt de oplossing centraliseren uit de la, en omgekeerd. Is dat hier ook aan de hand, of is hier daadwerkelijke aanleiding om dit op een regionaal niveau te gaan oppakken? Want huiselijk geweld is in eerste instantie iets wat in een huis plaatsvindt en vervolgens zorg om georganiseerd moet worden. En dat dat over een groter gebied gaat vaak omdat niet alle specialistische zorg in elke gemeente voorhanden is, dat begrijp ik, maar op zichzelf zou Veilig Thuis gewoon als een lokale organisatie kunnen organiseren. Dus dat is echt een oprechte vraag: wat voegt het nou toe om dit op een regionaal niveau op te gaan pakken? Daar graag een antwoord op

De voorzitter: Dank u wel. De heer Van Kessel, VVD.

De heer Van Kessel: Dank u wel, voorzitter. Op 25 november was de eerste dag van de VN-campagne tegen geweld tegen vrouwen. Het is goed dat hier expliciet een dag voor is en dat er aandacht wordt gevraagd hiervoor, en deze dag wordt opgevolgd door 16 Days of Action. Vooral die actie, dat is ook waar we naar uitkijken met betrekking tot de regiovisie. De VVD vindt het goed dat deze visie er ligt, dat we aandacht geven voor – en dan zeg ik D66 daar ook na – dit veelkoppige monster dat huiselijk geweld is. De inhoud van de visie kan rekenen op onze steun. Het bestaat uit het liefst voorkomen en zo vroeg mogelijk signaleren en daarna reageren, het stoppen en het duurzaam oplossen van de problematiek, en ook dan de aandacht voor de specifieke groepen. De kern is wat de VVD betreft de multidisciplinaire aanpak en dat is denk ik ook de verklaring voor de regionalisering van dit beleid. Ik ben het ook eens in die zin dan met GroenLinks die ook aangaf dat het goed is dat er regionaal met meer dan vijftig betrokken partijen wordt samengewerkt en die allemaal achter deze visie staan. Nou, dat is goed werk.

De voorzitter: Mevrouw Zoon, Hart voor Haarlem.

Mevrouw Zoon: Ja, dat is goed om met vijftig partijen te werken, daarom zeg ik ook, het is laagdrempelig. Maar hoe denkt u daar de regie op te houden, op die vijftig partijen?

De heer Van Kessel: Ja, dat is een goede vraag. Wie dat is, daar overvraagt u mij in die zin een beetje mee. Want ik weet niet wie dat is, maar ik denk dat het wel goed is dat als er melding wordt gedaan, via welk kanaal dan ook, dat dan vervolgens eigenlijk al die regiodiensten, of al die diensten die in de regio zijn, dat die om het slachtoffer heen gaan staan, maar ook om bijvoorbeeld de dader heen gaan staan – zo zeg ik Jouw Haarlem na – en dat al die expertise gebruikt wordt om deze problematiek met vele facetten aan te pakken. Dus ik denk dat het goed is dat er met vijftig partijen wordt samengewerkt, maar u wijst wel terecht op een risico: er moet dan wel coördinatie en regie zijn. Dus an sich ben ik dat met u eens. En hoe dat verder wordt vormgegeven, dat is misschien dan een goede vraag om ook aan de uitvoering te vragen.

De heer ...: '...' (buiten microfoon).

De heer Van Kessel: Ja, bij deze. De VVD heeft verder een set feitelijke vragen gesteld over de finan...

Mevrouw ...: '...' (buiten microfoon).

De heer Van Kessel: Ja, als ik zeg uitvoering, bedoel ik natuurlijk de wethouder.

Mevrouw ...: '...' (buiten microfoon).

De heer Van Kessel: Goed, verder heeft de VVD een set feitelijke vragen gesteld over de financiën, over de vertaling van de visie naar het actieplan, het meten van de effecten, die gelukkig nadrukkelijk aandacht krijgen in het uitvoeringsplan. Ik raad mijn collega's aan om daar kennis van te nemen en verder zal ik mijn fractie in ieder geval gaan adviseren om hiermee in te stemmen.

De voorzitter: Dank u wel. Dan hebben we iedereen gehad en dan kunnen we naar ... Ik denk dat het wethouder Botter is?

Wethouder Botter: Is er niemand die '...' wil ...?

De voorzitter: Nee, ik heb niks gehoord. Nee, nee. Wethouder Botter.

Wethouder Botter: Goed, dank u wel, mijnheer de voorzitter. Er zijn heel veel vragen en opmerkingen gemaakt, soms ook best wel een beetje gedetailleerd, dus ik ga kijken of ik zover kom. Maar in de eerste plaats wil ik een meer algemene opmerking maken, als u dat toestaat. Want in feite is dit niet een programma in de zin van: we hebben de aanpak van huiselijk geweld, of het voorkomen van de aanpak van huiselijk geweld, maar het gaat in feite erom dat de methodiek is om partijen te leren samenwerken met elkaar. Er is ook niet een groot bureau, of er is ook niet een partij die zeg maar dit alles verder aanstuurt. Het is vooral om ervoor te zorgen – en daarom zijn het ook zoveel verschillende partijen – dat zorgpartners, welzijnspartners, veiligheidspartners, politie, ziekenhuizen en allemaal veel eerder in staat zijn en zich bewust raken van het feit van dat zij gaan signaleren. Dat zij in de gaten krijgen dat bepaald gedrag wat iemand kan vertonen kan duiden op dat er iets niet pluis is en dat ze het gevoel krijgen: we gaan het gesprek aan met elkaar.

De voorzitter: U heeft nu al twee interrupties. Mevrouw Zoon.

Wethouder Botter: Ja, dat is goed.

De voorzitter: Heel vroeg. Gaat uw gang. Mevrouw Zoon, Hart voor Haarlem.

Mevrouw Zoon: Ja, daar gaat het mij dus om, met die vijftig partners. Ik snap ook dat dat laagdrempelig is en dat er dus allerlei kleine signalen daar naar binnen komen. Maar vijftig kleine signalen is natuurlijk één heel groot signaal. Hoe gaat u die vijftig kleine signalen verbinden tot dat ene grote signaal? En ook al zijn het maar tien kleine signalen, is ook al een signaal die zegt: hier moet ik wat aan doen. Daar zou ik graag willen weten: wat gaat u daar nou aan doen?

Wethouder Botter: Nee, maar dan begrijpt u mij of het stuk niet helemaal correct, want het gaat er niet om dat je eerst door tien verschillende organisaties dat er gesignaleerd moet zijn, voordat er iemand in de benen loopt. Nee, het gaat erom dat zodra juist dat kleine signaaltje op dat laagdrempelige buurtniveau, of

wijkniveau, of in dat ziekenhuis wordt geconstateerd, dat er meteen aan de bel wordt getrokken, dat het gesprek wordt aangegaan, dat men geen handelingsverlegenheid heeft. Dat is eigenlijk de methodiek van voorkomen huiselijk geweld, dat je in staat bent om ook als je iemand in het ziekenhuis krijgt en die heeft blauwe plekken en daar zit een beetje een merkwaardig verhaal bij van hoe dat is gekomen, dat je toch dan door gaat vragen, ook al is het een kind: wat is er met je gebeurd, wat is er aan de hand hier? Door zeg maar dit soort gesprekken en dit soort situaties meer bespreekbaar te maken, hopen we beter te kunnen signaleren en dat percentage wat u ook noemde, waarvan wij nog steeds een vermoeden hebben dat dat veel te laag is wat in de statistieken is opgenomen, dat we dat beter in beeld gaan krijgen. Maar ik zie toch ...

Mevrouw Zoon: Maar komt dat dan ook bij één tafel terecht, die hele kleine signalen?

Wethouder Botter: Ja, ja.

De voorzitter: En mijnheer Yerden heeft ook nog een interruptie.

De heer Yerden: Dank u wel, voorzitter. Er zijn vijftig organisaties en acht gemeentes. Dat is wel voordeel, zo kunnen we van elkaar leren van de eigen ervaringen naar voor in Haarlem. Maar mijn vraag is: wie is de eigenaar eigenlijk van de vijftig organisaties? De sturing is ook belangrijk hiermee.

Wethouder Botter: Laat ik vooropstellen – en daar heeft u mij al vaker over gehoord – ik vind het op het moment niet goed genoeg gaan, noch in de jeugdzorg, noch in de jeugdhulp, noch bij de CJG's, noch bij een aantal partners die hier zitten als het gaat om de samenwerking. We hebben net in het kader van de inkoop een drietal sessies gehad waar we weer, mind you, regionaal met zeventig partners dan rond de tafel zitten via beeldschermen. Maar je hoort af en toe wel dingen dat je denkt bij jezelf: nou, waarom is die samenwerking die voor ons als heel erg vanzelfsprekend is, toch in de praktijk zo lastig en moeilijk vorm te geven? Een groot aantal van die organisaties werkt regionaal en daarom is het ook een regionale aanpak en juist omdat je ook van elkaar kunt leren en het er intern binnen de organisatie ook over kunt hebben, is het zo belangrijk dat er regionaal gewerkt wordt. Maar als het aan mij ligt – en dat zal dan ook wat mij betreft een insteek worden verder bij de verwervingsstrategie voor de jeugdhulp, maar dat hoort ook wat mij betreft hier thuis – is dat je gaat werken met inderdaad niet alleen de verwijsindex, dat je zeg maar dat boven komt drijven op het moment dat iemand met meerdere instanties al in de weer is. Dus het feit dat je één keer iets dat heel lokaal niveau hoort van iemand, dan kun jij kijken, in dat systeem: wordt er wel of niet is er al deze mevrouw of mijnheer of dit kind, is dat ook al bij een andere instelling bekend? Dat kun je dan al merken en daar kun je dan ook het gesprek over ingaan. Maar het zorgen dat de intakes en de samenwerking op een betere manier wordt geregeld, dat is echt een van mijn ambities voor de komende periode.

De voorzitter: De heer El Aichi eerst, CDA.

De heer El Aichi: U noemt het al verwijsindex. Bent u voorstander van het invoeren van de verwijsindex bij de samenwerkende partners? En hoe kijkt u tegen, als u kijkt naar Veilig Thuis die werkt volgens een – hoe heet het, zo'n code – meldcode. Sommige organisaties hebben niks met die meldcode. Is dat niet handig dat alle samenwerkende organisaties ook een meldcode krijgen? Hoe denkt u daarover?

Wethouder Botter: Ja, maar de meldcode is inmiddels verplicht en we hebben als wethouders in de afgelopen periode – niet in de coronaperiode, maar net daarvoor – onze benen onder het lijf vandaan gelopen om aanwezig te zijn ook bij alle als ambassadeur om die meldcode te promoten om in alle gemeenten die

meedoen hieraan ook om die meldcode van Veilig Thuis onder de aandacht te brengen. Dus er zijn in hele korte tijd heel veel partijen geschoold in het omgaan met de meldcode.

De voorzitter: De heer El Aichi, een vervolg.

De heer El Aichi: U zegt dat de meldcode verplicht is. Ik werk toevallig ook in zo'n organisatie, het is bij mij nog niet bekend.

De voorzitter: Mevrouw Zoon.

Mevrouw Zoon: Ik vraag me af hoe je dan omgaat met de wet op de privacy als iedereen in zo'n systeem kan kijken. Hoe gaat u daarmee om?

Wethouder Botter: Dat is het veelgehoorde verhaal inderdaad, dat het moeilijk is om dat toch niet iedereen toegankelijk te hebben. Dat is in feite een broodje-aapverhaal, want je kunt het dusdanig afschermen en met toegangscode dat mensen daarbij kunnen. Dat is nu ook al met bijvoorbeeld huisartsen. U moet het zien als een soort patiëntendossier waarbij je van tevoren ook aan degene die in het hulptraject is, als die een informed consent geeft is het gewoon ... En ik bedoel, dus ook geholpen worden, dan is daar heel erg veel mogelijk. Maar nog steeds is het iets wat moeilijk is, omdat sommige mensen dat wel heel erg lastig vinden, omdat zij zelf het idee hebben: ik wil niet iemands gegevens zien, of ik wil niet registreren. Nou ja, daar zal verandering in beroepsethiek en in houding moeten komen, omdat er juist doordat – en dat heeft u ook hier kunnen lezen, daar heeft u ook zelf een aantal opmerkingen over gemaakt – dat maakt dat heel veel dossiers gaten hebben, of het maakt dat informatie niet bij elkaar komt.

Mevrouw Zoon: Het gaat er natuurlijk over, mensen voelen zich al niet veilig en om dat soort dingen dan weer open te geven, dan is het nog steeds, het blijven hoge drempels.

Wethouder Botter: Ja, maar ze willen graag wel vaak blijven leven, ze willen ondersteuning en hulp ontvangen. Tenminste, dat neem ik in zo'n geval dan aan. Iemand die zich volledig verder van de maatschappij afkeert, daar geldt een andere situatie voor. Maar ik denk dat we dat gesprek met elkaar aan moeten. En ik zal nooit iets doen tegen de wil van inwoners of burgers, maar ik wil wel dat gesprek aangaan. Want er gaan nu te vaak dingen mis, er wordt langs elkaar heen gewerkt en je ziet dat er sprake is van onvolledige informatie waarover meerdere behandelaren beschikken en daardoor worden ook fouten gemaakt. Maar mag ik u voorstellen dat ik even probeer snel nu door de vragen heen te gaan en dat ik dan kijk of ik dingen vergeten ben en dat u mij dan interrumpeert? Want ik wil u allemaal graag netjes antwoord geven, maar ik moet straks ook nog naar een andere commissie toe. Dus die zitten dan straks op me te wachten. Nou, we willen in ieder geval zorgen dat iedereen die opgevangen moet worden, ook opgevangen wordt. Ik weet niet precies wat u bedoelde vanuit de ChristenUnie met: we zorgen ervoor dat iedereen opvang moet krijgen. Maar op het moment dat er iets geconstateerd wordt, dat er opvang of hulp en dergelijke noodzakelijk is, moet die er gewoon ook komen. En zeker in crisissituaties kun je niet wachten, dus ik heb ook al afgesproken dat wanneer er een relatie is tussen de jeugdhulp waarin budgetplafond zitten, dat dat in crisissituaties niet opgaat. Dus ik weet niet of u daar vrees voor had, of op doelde, maar daar gaan we in ieder geval van uit.

De voorzitter: Mevrouw Booms, kunt u daar even snel op reageren?

Mevrouw Booms-van der Meer: Dank u, voorzitter. Ik bedoel ook gewoon bedden. Want als er crisissit...

Wethouder Botter: '...' (buiten microfoon).

Mevrouw Booms-van der Meer: Nou ja, of voor een heel gezin, of voor een kind. Want dat is best nog wel eens een probleem in de regio dat er heel hard gezocht wordt, soms ook 's avonds of in het weekend, naar een bed.

Wethouder Botter: Ja, en daar kan ik helaas gewoon niks tegen doen. Dat zal ontzettend soms problematisch zijn, want in bepaalde tijden van het jaar is er ook sprake van meer crisis dan in andere momenten. Dus je zult altijd moeten kijken: hoe kunnen we dat het beste en op een juiste manier gaan organiseren?

De voorzitter: Mevrouw Booms.

Mevrouw Booms-van der Meer: Er is op een bepaald moment natuurlijk een soort wet gekomen dat bij huiselijk geweld, dat een van de partners gedwongen het huis verlaat. Mijn vraag is dan: wordt dat voldoende gebruikt, en kan de politie daar ook voldoende op handhaven?

Wethouder Botter: Nou ja, kijk, op zichzelf, bij het huisverbod is het zo dat als een van de partners ... Er zijn steeds meer scheidingshotels gekomen, ook hier in Haarlem. Er zijn andere plekken waar mensen ondergebracht worden. En het straatverbod, als u daarop doelt, dat wordt gehandhaafd op het moment dat blijkt dat iemand zich daar niet aan houdt. Maar alle ins en outs en details daarvan, die kan ik u niet helemaal tot in detail melden. Er wordt gewerkt met de tolkentelefoon en in verschillende crisissituaties wordt er ook door een persoonlijke tolk getolkt. Als het gaat over de informatie, hoe wordt die gedeeld, of wordt er überhaupt informatie gedeeld? Daar heb ik het net over gehad en de wens om dat te verbeteren, die is zeker aanwezig. In het uitvoeringsprogramma wordt de raad zeker meegenomen. We zullen een concept maken en zoals u gewend bent van ons maken we eerst een meer overkoepelend verhaal en dan vervolgens, als we daar het fiat van u voor krijgen, dan gaan we echt werken aan een uitvoeringsprogramma. Dat betekent overigens niet dat we tot nu toe stil hebben gezeten, want er zijn al verschillende bijeenkomsten geweest waar partners met elkaar hebben gezeten om die samenwerking en deze manier van werken verder vorm en inhoud te geven, ook al vorig jaar. Dat is dan onder leiding geweest van de toenmalige projectleider en alle activiteiten die we eigenlijk hebben opgezet, die zijn gefinancierd vanuit het landelijke programma Geweld hoort nergens thuis vanuit de Rijksoverheid. Dus daar vanuit die budgetten hebben we die ondersteuning en bijeenkomsten ook betaald. Er wordt op dit moment gewerkt aan een notitie over de governance inderdaad van zorg en veiligheid en dat is belegd bij de burgemeester van Zandvoort, David Moolenburgh, die is in de VRK portefeuillehouder voor dit onderwerp en dat doet hij samen met twee wethouders. Dat wordt in VRK-verband verder vormgegeven en is de bedoeling dat dat ergens medio volgend jaar dat die hele governance dan ook duidelijk wordt en dat dan ook duidelijk wordt hoe de governance is van Veilig Thuis binnen de VRK. Het is een misverstand om te denken dat de Veilig Thuis-organisatie naar de VRK gaat. Daar zitten ze nu ook al, ze zijn onderdeel van de VRK als zelfstandige entiteit met nog wel een eigen manager slash directeur, dat is Wianne Brandt. Deze directeur is ook bezig met die governancestructuur aan het maken, samen met de burgemeester waar ik het net over had. Totdat volgend jaar die governance helemaal helder is, blijft er een stuurgroep van kracht, bestaande uit vier wethouders uit de regio's die hier genoemd worden: Midden, Kennemerland, Zuid-Kennemerland en Haarlemmermeer. Daar zit ik namens de gemeente Haarlem in en wordt ook de voortgang van dat uitvoeringsprogramma voorlopig ondergebracht. Dat is ook de reden en de taakverdeling tussen mevrouw Meijs en mij vanwege het feit dat ik in die stuurgroep Veilig Thuis zit, omdat daar het grootste gedeelte gaat het over kinderen, zit ik nu ook bij u om dit onderwerp primair te behandelen. Maar mevrouw Meijs is daar dus evengoed ook voor verantwoordelijk en in een collegiaal bestuur ben je dat natuurlijk altijd. Dan hebben we te maken nog met de verschillende vormen van seksueel geweld. Met name

vanuit de SP werd er aangegeven: ik mis eigenlijk in het verhaal een aantal aspecten. Ja, dat klopt. Wij hebben het op een dusdanig abstractieniveau gehouden dat we in ieder geval wel hebben geprobeerd dat daar alles in kan worden meegenomen. Dus op het moment wanneer wij spreken over seksueel geweld tegen vrouwen, hoort daar ook genitale verminking bij, hoort daar ook partnergeweld tegen vrouwen die onvrijwillig bij een man zijn en dergelijke. Dat hoort daar allemaal onder. Dus in feite zou je gewoon al die punten die u noemt, ook uitbuiting en dergelijke, wel degelijk een plekje daarin geven, maar dat neemt niet weg dat straks in het uitvoeringsprogramma heel specifiek voor bepaalde punten die u genoemd heeft wel degelijk onderwerpen terug kunnen komen, omdat daar extra aandacht voor is. Er is wel, dat hoor ik net, wel wat informatie daarover, maar daar zullen wij ook in het uitvoeringsprogramma nadrukkelijk op terugkomen om dat op te nemen, evenals ook de wijze waarop we met mensen met een niet-westerse achtergrond die in ons land wonen, ook al lange tijd misschien en toch de taal niet machtig zijn, hoe we die het beste kunnen gaan benaderen en ondersteunen. Dat van de cliëntenraad in Utrecht ken ik niet. Een hele goede suggestie om daar eens naar te kijken. Wat wij wel hebben gedaan, en dat treft u ook terug in het stuk, is dat wij ervaringsdeskundigen en cliënten en slachtoffers wel degelijk gebruiken bij de verdere vormgeving van beleid en ook om mensen te trainen die met dit onderwerp in aanraking zijn gekomen. Dan over de dubbele en anonieme meldingen. Ja, dat is iets wat ik vaker gehoord heb, waarvan Veilig Thuis zelf zegt dat zij dat wel degelijk weten of dat wel of niet gebeurt. Maar ik hoor ook wel dat er soms geen melding wordt gemaakt, dus ik zal dat nog een keertje voor u nagaan. Ik heb dat destijds gehoord bij die bijeenkomst waar ik als ambassadeur in Haarlem was van iemand van een jeugd- en jongerenorganisatie en die schrijft dat ook wel eens op mijn Facebookpagina dat ik daar nog nadrukkelijker naar moet kijken. Dus dat ga ik ook doen. Dan de cijfers van corona. Ja, daar heeft u helemaal gelijk in, die zijn onvoldoende opgenomen wellicht. We hebben ook inderdaad nieuwe informatie en hoewel het voor een deel de waarheid is, namelijk dat we pas die informatie kregen toen die echt beschikbaar was, want in de eerste golf was die niet zo dusdanig beschikbaar. Maar wij zullen die informatie over corona die in de tweede golf, toen is er ook heel veel extra meer informatie over huiselijk geweld en dergelijke aan de orde gekomen, die zullen we ook meenemen in het uitvoeringsprogramma. Er wordt bij mijn weten ...

De voorzitter: '...' (buiten microfoon).

Wethouder Botter: Ik ben bijna klaar. Er wordt bij mijn weten niet bezuinigd op Veilig Thuis. Wel had Veilig Thuis wat geld over over het jaar 2019. Daarvan hebben we gezegd: als daar niet een duidelijke bestemming voor komt en niet een duidelijke invulling van waarvoor we het gaan bestemmen, dan moet het terugkomen. Nou, dat lijkt me ook logisch, maar dat is geen bezuiniging, dat is het terugvorderen van geld wat we hebben overgemaakt, maar wat kennelijk niet werd gebruikt. Dan kwam ook nog even iets aan de orde over het geven van een warm gevoel als iemand meldt en niet meteen het gevoel: we gaan je kinderen afnemen, of je wordt uit huis geplaatst, of het gezin wordt uit elkaar gerukt. Dat is en blijft gewoon een heel groot dilemma. Hoezeer ik er ook van overtuigd ben dat een aantal mensen dat op een hele zorgvuldige manier brengen, op een gegeven moment er moet hulp geboden worden, er moet ingegrepen worden, geïntervenieerd zoals het met een deftig woord heet, kan het bij sommige mensen gewoon echt overkomen als: het grijpt ze naar de keel. En soms kiezen ze dan liever nog voor het in stand houden van het geweld, dan dat ze echt hulp gaan accepteren of willen accepteren, omdat ze bang zijn dat dat gezin inderdaad uit elkaar wordt gerukt. Dat is echt iets onvoorstelbaars ... Onvoorspelbaars, moet ik zeggen, maar dat kun je niet heel goed voorkomen. De mensen en de professionals die er mee bezig zijn doen hun uiterste best om te zorgen dat ze zo zorgvuldig mogelijk communiceren.

Mevrouw ...: '...' (buiten microfoon).

De voorzitter: '...' (buiten microfoon).

Wethouder Botter: En tenslotte, als het gaat over de ... Ik kan het niet vaak genoeg bevestigen, want daar ben ik ook mee begonnen. De kern echt van datgene wat we hier voor hebben liggen is die multidisciplinaire aanpak en het ervoor zorgen dat echt tussen de oren men er echt van bewust wordt dat je hier in deze alleen maar verder komt door samenwerken. Ik dacht begrepen te hebben dat iemand ook nog de opmerking maakte: waarom zijn ziekenhuizen en politie niet betrokken? Maar die zijn wel degelijk betrokken, die staan ook in de lijst van bijlage twee met alle vijftig partners. Het is zelfs expliciet aan de politie voorgelegd, weet ik, en besproken of zij zich konden vinden in het stuk. Dus de politie doet wel degelijk mee. Nou, ik ben ongetwijfeld een heleboel vergeten, maar ...

De voorzitter: Ja, ik zie '...' (buiten microfoon). Tweede termijn, mevrouw Zoon zag ik eerst net. Mevrouw Zoon.

De heer ...: '...' (buiten microfoon).

Mevrouw Zoon: Dank u wel. Ja, volgens mij is dit wel een heel belangrijk onderwerp en dan gaat het niet of dat we dat in rap tempo moeten afraffelen. Maar het gaat in ieder geval over, wat ik de wethouder hoorde zeggen is dat de coronaperiode waar ik het over gehad heb, dat je veel meer thuis blijft werken. En als we het over een visie hebben, hebben we het over nu en de langere termijn. Wat ik overall hoor is dat we over nu en de langere termijn toch ook wel meer thuis blijven werken vanuit allerlei andere overwegingen ook. Heb ik dat dan goed begrepen dat de wethouder zegt: dit stuk neem ik nog op in de visie?

De voorzitter: De heer Yerden.

De heer Yerden: Ja, ik had een vraag gesteld. We hebben net gesproken over de Veilig Thuis-organisatie. De vrouwenmishandeling neemt toe, maar tegelijkertijd wordt er ook op bezuinigd. Klopt dat?

De voorzitter: Mevrouw Çimen, D66.

Mevrouw Çimen: Dank u wel. Dank voor de antwoorden, wethouder. Het punt is duidelijk dat ambassadeurs en ervaringsdeskundigen worden ingezet in de aanpak in het actieprogramma. Ik had het alleen ook nog over een training voor medewerkers van bijvoorbeeld het Sociaal Wijkteam als het CJG. Ik weet nou niet meer zeker of u daar antwoord op heeft gegeven. Wordt dat ook meegenomen in de aanpak? Dank u wel.

De voorzitter: Mevrouw Özogul, SP.

Mevrouw Özogul-Özen: Ook dank aan de wethouder voor de beantwoording. Begrijp ik eruit dat al die punten die ik net genoemd heb, inclusief geweld LHBTI en dergelijke, bij de uitwerking terugkomen? En is de kennis om dat mee te nemen ook aanwezig, en wanneer is de uitwerking?

De voorzitter: De heer El Aichi, CDA.

De heer El Aichi: Ik heb twee vragen gesteld, voorzitter, want ik heb geen antwoord gekregen op mijn vragen. Ik zal mijn vragen herhalen. De eerste vraag ging om interculturele hulpverlening bij mishandeling, maakt niet uit wat voor mishandeling. Deze vraag stel ik niet voor niks, omdat ik zelf ook vaak gebeld wordt door instanties die mij vragen: goh, denk eens even mee in deze casus. Waardoor ik de indruk heb dat niet alle instanties beschikken over mensen die veel weten van interculturele communicatie. Dat is een vraag.

Tegelijkertijd heb ik ook een vraag gesteld omtrent de ouderen. Deskundigheid bij instanties is minimaal, ik zou meer pleiten voor meer deskundigheid als het gaat om ouderen in onveilige situaties. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Zohri, GroenLinks.

De heer Zohri: Dank u wel, voorzitter. En dank u wel, wethouder, voor de beantwoording van de vragen. Ik heb twee vragen. De verbetering van de opvang en ondersteuning, daar heeft u nog geen antwoord op gegeven wat de stand van zaken is. En twee, dat Samen Veilig Thuis in Utrecht, de cliëntenraad. Daar heeft u wel gedeeltelijk antwoord op gegeven, maar dit is wel een bijzondere cliëntenraad waar inwoners van Utrecht daaraan deelnemen en die zich daar uitvoerig adviezen geven voor de GGD. Begrijp ik goed dat u daar nog specifiek in wil duiken om te kijken of u dat ook mee wilt nemen in deze regiovisie?

De voorzitter: Dank u wel. Verder nog iemand? Oké. Nou, wethouder Botter, gaat uw gang.

Wethouder Botter: Ik bedoelde eigenlijk veel meer dat wat ik mee wilde nemen over corona is dat de ervaring op dit moment steeds duidelijker wordt dat die thuissituatie wel degelijk leidt tot het op elkaars lip zitten en extra spanningen en dat daar meer data van bekend wordt. Dus die uitkomsten van die signalen die corona met zich meebrengt, dat wil ik graag meenemen in het uitvoeringsprogramma. En of dat dan specifiek is van thuiswerkende mensen, het lijkt mij denk ik verstandig als we in het uitvoeringsprogramma gewoon gaan kijken: welke effecten heeft corona nou precies op hetgeen wat hier voorligt? Dus dat wil ik graag meenemen.

Mevrouw Zoon: Ja, dus u neemt dat mee in het uitvoeringsprogramma, dat zegt u nu toe?

Wethouder Botter: Ja. Dat zeg ik nu toe, ja.

Mevrouw Zoon: Oké.

Wethouder Botter: Dat kunt u noteren, dat is een BAZ en daar kom ik dan weer op terug. Dan, mijnheer Yerden, ik heb wel degelijk antwoord gegeven op uw vraag over die bezuiniging van Veilig Thuis. Ik heb gezegd: er wordt niet bezuinigd, maar het kan zijn dat we wat geld terug gaan vorderen wat niet is uitgegeven. Toen heb ik er nog expliciet bij gezegd: dat is niet bezuinigen. Dus we gaan niet bezuinigen op Veilig Thuis, nog niet, want ... Nee, dat is nog niet in de pen. Maar op het moment dat ik onvoldoende taakstellingen weet te realiseren op de jeugdzorgactiviteiten die ik nu in gang heb gezet, zal ik ook moeten gaan kijken naar andere partijen. Dus, maar nu zit het er niet in dat er bezuinigd wordt op de Veilig Thuis-organisatie.

De heer Yerden: Maar u zei: nog niet. Maar dat betekent dat er wel in de toekomst?

De voorzitter: Nee, dat is gewoon een slag om de arm, mijnheer Yerden.

Wethouder Botter: In de toekomst kan alles gebeuren, in de toekomst kan alles gebeuren. Even kijken, het andere. Ja, dan over de training van de medewerkers Sociale Wijkteams en CJG. Ja, volgens mij worden die ook al wel getraind en worden die zeker ook meegenomen in die aanpak en zitten er straks ook in het uitvoeringsprogramma wel degelijk een aantal zaken waarin zij worden meegenomen qua training en ondersteuning. Zij zijn al onderdeel geweest van dat ambassadeursnetwerk waar we allemaal in gesprek zijn gegaan. Dan iets over de interculturele hulpverlening. Ik dacht dat ik daar ook al wel op had gereageerd met interculturele communicatie, maar toen keek ik niet u aan, maar keek ik mevrouw Özogul aan. Misschien herinnert zij het zich nog dat ik dat deed. Maar het heeft wel degelijk een aspect, zeker ook als het ...

Communicatie is één, maar in uw tweede termijn ging nu veel meer in op de manier van behandelen en of men daar voldoende in geschoold is. Nou ja, dat moeten we gewoon kijken wat daar dan in nodig is en zullen we ook denk ik bij mensen die ervaring hebben om met deze groep te werken, of die nog tips voor ons hebben en suggesties, en dan komen we misschien ook wel bij u terecht. Dan de deskundigheid rondom ouderen, die is beperkt. Volgens mij heeft u niet zozeer aangegeven ... Ik heb het alleen opgepakt als een signaal: weet wel dat bij Veilig Thuis maar één persoon aanwezig is die iets van ouderen weet. Als u het in bredere zin vindt dat we daar iets aan moeten doen, gaan we daarnaar kijken. Weet wel dat in het verleden ook al heel veel gedaan is, ook voor bankemployees en voor andere mensen om het signaleren van ouderen mishandeling ook aan de kaak te stellen en bespreekbaar te maken. Maar daar komen we dan ook nog op terug. Dan de verbetering van de opvang en de ondersteuning door de cliëntenraad, samen ook met de cliëntenraad. Ik heb inderdaad toegezegd dat ik me ga verdiepen in de situatie in Utrecht, maar dat kan ik verder nu niet meer meenemen in dit programma. Ik neem het ook wel mee in het uitvoeringsprogramma en ben dan natuurlijk ook weer heel nieuwsgierig hoe het een en ander zich verhoudt tot de Participatieraad, want we hebben natuurlijk de Participatieraad wel gevraagd hier ook om naar te kijken en die hebben ook, zoals u heeft gezien en kunnen lezen, het nodige commentaar geleverd waar we ook wel weer gebruik van hebben gemaakt en ook in de uitvoering gebruik van zullen maken. Dus, dan heb ik ... En ik heb iets opgeschreven: verbetering van opvang en de ondersteuning. Maar ik weet niet meer wat het was.

De voorzitter: De heer Zohri. Even via de microfoon.

De heer Zohri: Dank u wel, voorzitter. Het ging voor de verbetering naar een nieuwe locatie werd er gezocht voor de vrouwenopvang, ter verbetering. Maar even over die cliëntenraad, je maakt een link naar de Participatieraad. Helemaal prima, alleen, de cliëntenraad zoals die in Utrecht uitgevoerd wordt is, zij komen gewoon vijf keer per jaar bij elkaar, dus dan krijg je gewoon veel meer input en dat is gewoon ter verbetering. Dus ik zou zeggen: gewoon doen.

Wethouder Botter: Ja, dat is een mooie oproep, dat nemen we mee, zoals dat heet. U had een opmerking inderdaad over die huisvesting. Daar ligt een plan van aanpak, er wordt gekeken naar een andere ruimte. Wat?

De heer ...: Plan van eisen.

Wethouder Botter: Ja, over programma van eisen. En volgens mij wordt daaraan gewerkt op dit moment. Dus dat komt goed. Mevrouw Meijs, had u nog ...?

Wethouder Meijs: Bijna niet, ik kan er nog één. Ik was wel nieuwsgierig naar de opmerking van het CDA, want de meldcode an sich is al verplicht vanaf juli 2013, heb ik net even opgezocht. Ik was toen directeur van een basisschool en ik weet dat we vanuit het onderwijs ons allemaal moesten scholen en dat er ook zo'n app was met die vijf stappenplannen voor die meldcodes. In mijn optiek zijn toen ook alle zorginstellingen en welzijnsinstellingen ook opgeroepen tot het meelopen van die bijscholing.

De heer El Aichi: Ja, dat de school waar u gewerkt hebt die code hanteert, dat begrijp ik. Maar er zijn heus wel heel veel organisaties die dat nog niet hebben.

De voorzitter: Dank u wel. We hebben het stuk denk ik genoeg besproken.

De heer ...: Uitputtend.

De voorzitter: Uitputtend, ik ben ook uitgeput bijna. Het is bijna negen uur.

Mevrouw ...: '...' (buiten microfoon).

De voorzitter: Er was nog één vraag die mevrouw Meijs nog moest beantwoorden.

Wethouder Meijs: Ik herinner hem. U vroeg hoe de stand van zaken was van de evaluatie van het Sociaal Wijkteam. Die hebben wij nog niet gezien, maar die zal in het eerste kwartaal ook hier ter sprake komen. En het vervolg ... Of vervolg, het tweede onderzoek wat we hebben over de verbetering of de intensivering van de samenwerking CJG en Sociaal Wijkteam, die is iets later, want het onderzoek van het Sociaal Wijkteam was al gestart toen we deze motie startten. Dus we moeten even kijken of je dat separaat wil, of dat je dat integraal wil behandelen. Dus nou ja, het moment dat we dat ... Komt dat in ieder geval begin maart verwacht ik, eind februari komt de evaluatie Sociaal Wijkteam en dan tweede kwartaal de CJG-samenwerking met het Sociaal Wijkteam.

De voorzitter: Dank u wel. Ik heb volgens mij twee toezeggingen gehoord van de wethouder, dat hij de uitkomsten effecten corona wil meenemen in het uitvoeringsprogramma, en de dubbele meldingen Veilig Thuis, dat wordt nog een keer nagegaan. Dat is wat ik genoteerd heb. Ja? Hoe gaan wij dit stuk naar de raad brengen? Want het is een adviesstuk. Hamerstuk met ...? Hamerstuk, ja?

Mevrouw ...: Hamerstuk met stemverklaring.

Mevrouw ...: Met stemverklaring.

De voorzitter: Ja, oké. Dan gaan we die als hamerstuk met stemverklaring naar de raad sturen. Dank u wel. Dank u wel, wethouder Botter.

Schorsing

Overige punten ter bespreking

12. 20.45 uur Spreektijd voor belangstellenden (over niet op de agenda staande onderwerpen)

De voorzitter: Ja, goedenavond weer. We gaan even door met de spreektijd voor belangstellenden. Aan mijn rechterzijde heb ik eerst mevrouw Jacobsz, die gaat iets vertellen. Komt ze aan.

Mevrouw Jacobsz: Oké. Nou, goedenavond, leden van de gemeenteraad. Ik ben heel blij dat ik even mag inspreken. Ik had iets voorbereid, maar we hebben maar heel weinig tijd en ik denk, ik wilde mijn brief voorlezen, maar dat ga ik maar niet doen, want dat redden we niet in die drie minuten. Dat wij deze brief hebben geschreven, dat was naar aanleiding van de uitkomsten van de subsidies Sociale Basis 2021. We hebben ons heel erg verheugd dat we een keer mee mochten doen met het grote werk, zal ik maar zeggen, de Sociale Basis. Daarvoor hebben we in het jaar 2019 heel hard gewerkt met elkaar, bijvoorbeeld in een project zoals Kleurrijk Haarlem waar ik allerlei hele lange documenten voor heb. Dat hebben we met elkaar gedaan met een aantal zelforganisaties met het hele sociale domein, zoals DOCK, Haarlem Effect, nou noem maar op, Bureau Discriminatiezaken, alle mensen eigenlijk waar we altijd heel actief mee zijn. We hebben ook een 'multicultureel samenwerken in Haarlem'-boekje is er gemaakt, zestig zelforganisaties die zich al heel lang inzetten voor de Haarlemse samenleving, die dat in stilte en met volle overgave doen. Dus onze teleurstelling was dermate groot dat toen we die subsidieaanvraag met dat nieuwe format hadden ingevuld, wat best wel

ingewikkeld is en moeilijk voor ons, dat ze dus eigenlijk van alle zelforganisaties eigenlijk, van de grote die al wat langer meedoen waarvan we dus de indruk hadden dat we een kans kregen om ons te professionaliseren, het inbedden in de samenleving, dat we onderdeel maken van het integrale participatiebeleid en zo, dus dat we echt een stem zouden krijgen en erkenning en herkenning en waardering. Nou ja, dus er was er geen een gehonoreerd en dat vonden we heel erg jammer, want we hadden daar echt veel van voorgesteld. Vooral ook omdat we al twintig jaar toch al met elkaar samen bezig zijn, dus we hebben een heel groot netwerk, grote achterban, en we zijn toch de bruggen, de lijntjes naar het sociaal domein, het sociaal maatschappelijk domein. Dus wij waren dermate teleurgesteld dat we toch met elkaar hebben besloten om dan deze brief te schrijven. Toen wij zagen dat de brief was bijgevoegd als informatiestuk en we konden inspreken, dachten we: nou, dan moeten we daar wel gebruik van maken, want we wilden toch heel graag aandacht voor dit onderwerp, omdat dit onderwerp twintig jaar lang al steeds terugkomt en er wordt steeds geknabbeld aan het budget. Dus 60.000 euro was het laatste en we hebben toen in 2017 dit op de kaart gezet toen ik nog schaduwraadslid was van de commissie Samenleving en we hadden goede hoop. Nu vonden we weer dat we weer teruggezet zijn, weer een beetje terug naar af zijn afgeserveerd, zo dat gevoel hebben wij. Dat vinden we jammer, want het is toch wel een groot goed wat we hebben, wat je moet koesteren, denk ik. Dus vandaar dat ik dit even met u wilde delen.

De voorzitter: Dank u wel, mevrouw Jacobsz. Dat is mooi binnen de tijd.

Mevrouw Jacobsz: Ja, en gewoon uit mijn hoofd.

De voorzitter: Heel mooi. Ja, super, hoor. Ik zie mevrouw Çimen, D66.

Mevrouw Çimen: Dank u wel, voorzitter. Dank u wel voor het inspreken en voor het heldere verhaal en ook voor alle inzet de afgelopen jaren natuurlijk voor onze mooie stad. Ik ben wel eigenlijk benieuwd naar het contact, terwijl u dus met al die partijen dus samen zo'n aanvraag aan het doen bent, heeft u dan ook al contact gehad met de gemeente? Dus dat u dus kan meedoen en ook echt mee kan dingen naar een plekje in die sociale basis. En wat is de reactie geweest op het moment dat u te horen krijgt: we gaan hier niet voor, we kiezen voor iets anders.

Mevrouw Jacobsz: Nou, het contact was eigenlijk met een ambtenaar hiervoor, die was toen aangenomen en we hebben ontzettende leuke bijeenkomsten gehad. Daaruit zijn dus drie projecten voortgevloeid, onder andere dat Kleurrijk Haarlem-project, gezamenlijke vieringen, plus migrantenouderen, eenzaamheid, ontmoeting en nog een andere derde, dat was volgens mij de zelfredzaamheid of iets dergelijks. Nou, in ieder geval een ander project. Daar is dan een platform, daar zal mijnheer Mahad Ahmed over vertellen. Dus wij hebben heel nauw samengewerkt met die ambtenaar. Het jammere was, want we hadden echt korte lijntjes, we konden meteen schakelen en juist door hem eigenlijk zijn we gestimuleerd om dit te doen, omdat wij dus geïnstrueerd werden: nou ja, als de Sociale Basis, als die aanvraag komt, dan wordt er dit van je verlangd en dit van je verlangd. Dus we hebben heel nauw contact met die man gehad en toen werd zijn contract niet verlengd en toen hadden we geen contactpersoon meer. Dat was heel teleurstellend voor ons, want toen dachten we: ja, maar wat nu? En ik moet zeggen dat ik per toeval wist dat die Sociale Basis-aanvraag, dat we daaraan mee konden doen. Toen zijn we als een malle, want dat was toen al in de vakantie, dus als een malle hebben we dat zitten invullen, want het was al augustus en ik geloof dat voor 1 augustus of 31 augustus moest alles binnen zijn. Dus in die zin kwamen we dus eigenlijk pas toen we de overzichten zagen, toen zagen we pas dat we allemaal niet ... Nou ja, allemaal, in ieder geval een aantal van ons het niet gehonoreerd hebben gekregen, maar echt niks. En alleen maar een mededeling: ja, bedankt en u bent het niet geworden. Ik heb

sinds drie dagen geleden een beschikking gekregen, een beschikkingsbesluit, met de afwijzing met mijn puntenscore en dat was heel laag.

De voorzitter: Mevrouw Zoon, Hart voor Haarlem.

Mevrouw Zoon: Dank u wel, voorzitter. Fijn dat u dit inspreekt en ook een goed signaal dat u afgeeft hier aan de gemeenteraad. Mijn vraag is: op welke argumenten bent u eigenlijk afgewezen?

Mevrouw Jacobsz: Nou, dat vraag ik me ook af, want ik heb nu net die beschikking binnen en die formulering is heel vaag, heel breed. Ik heb gewoon een score van 24 op 60, dus ik denk: jeetje. Want ik heb met anderen ook, samen met mij hebben we dus dat format helemaal ingevuld en we hebben dat dikke pak wat eraan ligt waar je dan naar moet verwijzen en ook over de methodiek en dat je het kan overbrengen ...

Mevrouw Zoon: Maar heeft u het idee dat het over willekeur gaat?

Mevrouw Jacobsz: Nou, ja, dat wil ik dan niet zeggen, dat vind ik ook weer zo lullig klinken, hè? Maar we zijn wel teleurgesteld. We hadden verwacht dat we veel serieuzer genomen zouden worden. En ook ik zei meteen al in die brief – zonder dat ik die beschikking had, hè, ik wist nog niks – maar nu word ik daarin bevestigd: het gaat meer om de vorm, namelijk de punten – puntje puntje puntje puntje – en niet zozeer om de inhoud. Terwijl, als ik kijk naar de inhoud, denk ik dat we inhoudelijk hele goede projecten altijd doen, hè?

Mevrouw Zoon: U had altijd het idee, het gaat over doel en effect en nu gaat het meer over de vorm?

Mevrouw Jacobsz: Nou, die indruk kreeg ik.

Mevrouw Zoon: Ja, en dan krijg je te weinig punten of zoiets?

Mevrouw Jacobsz: Nou, ik denk qua vorm misschien ... Ja, ik weet het niet, want het is niet helemaal duidelijk.

Mevrouw Zoon: Het is dus onduidelijk wat er ...

De voorzitter: Even, mevrouw Zoon, probeer het even via de voorzitter, anders wordt het een beetje ongecontroleerd.

Mevrouw Zoon: Maar ik probeer even ...

De voorzitter: Mevrouw Zoon. Nee, u moet nog uw microfoon indrukken, want we hoorden u niet.

Mevrouw Zoon: Nee, ik probeer even uit te zoeken wat de argumenten zijn en die zijn dus vaag. Nou, dat is dan helder.

Mevrouw Jacobsz: Ja, ik heb het wel bij me dus, maar het is voor mij heel vaag. Ja, ik begrijp het niet.

De voorzitter: Mevrouw Klazes, GroenLinks.

Mevrouw Klazes: Dank u wel, voorzitter. Misschien een hele domme vraag, hoor, maar waar bent u van, welke organisatie vertegenwoordigt u?

Mevrouw Jacobsz: Ik ben Joyce Jacobsz, ont-moeter.

Mevrouw Klazes: Namens, sorry?

Mevrouw Jacobsz: Ont-moeter, ont verbindingsstreepje moeder, en ik heb voor het eerst meegedaan met dit, omdat het voor de eerste keer mogelijk was voor een zzp'er zoals ik om ook mee te doen aan deze exercitie, zal ik maar zeggen. En ik heb dan ook samen ook met andere zelforganisaties ook een aantal activiteiten mogen formuleren, in mogen dienen.

De voorzitter: De heer El Aichi, CDA.

De heer El Aichi: Begrijp ik het goed dat u ook namens andere organisaties inspreekt?

Mevrouw Jacobsz: Ja, want die hieronder staan, die ... Het zijn ook organisaties die niets hebben ingediend, hoor. Dus die niet via de Sociale Basis iets indienden, maar via andere potjes, hè? Maar die het gevoel, zeg maar de strekking van het verhaal onderstrepen. Want dat gevoel, dat leeft al wat langer eigenlijk, dus dat klopt wel.

De voorzitter: De heer Oomkes, PvdA.

De heer Oomkes: Nou, voorzitter, is er in de loop der dingen geprobeerd om jouw organisatie te clusteren met andere organisaties in het veld?

Mevrouw Jacobsz: Nou, wij werken al zeg maar met alle partijen samen.

De heer Oomkes: Dat is niet wat ik bedoel. In een subsidieaanvraag, zodat je gezamenlijk in één subsidieaanvraag partijtjes A, B, C, D, E clustert.

Mevrouw Jacobsz: Nou, ik moet zeggen dat bijvoorbeeld Kleurrijk Haarlem, wat we nu in gezamenlijke vieringen hebben uitgevoerd, was DOCK penvoerder en dan hebben ze mij gevraagd om dat uit te zetten als projectleider, zal ik maar zeggen. En met alle zelforganisaties samen hebben we vormgegeven aan de inhoud.

De heer Oomkes: Maar ook dat bedoel ik niet. Het gaat over de subsidieaanvraag. Is er vanuit de gemeente door de betreffende contactambtenaar geprobeerd om jullie werk te combineren met het werk van andere clubs, noem ik het maar eventjes, zodat je als cluster gezamenlijk een subsidieaanvraag kan doen?

Mevrouw Jacobsz: Nou, niet zozeer in die zin. Maar het is wel zo dat ik dus de aanvraag die ingediend is, dat dient één organisatie of één persoon of één entiteit, die dient dat dan in, maar het gaat wel in samenwerking met. Nou, en dan heb je een hele rits samenwerkingspartners met wie je dat dan gaat uitvoeren. Want je gaat het niet alleen doen, want dat kan ook niet, daar was dit ook niet voor bedoeld. Dus in die zin dient er één organisatie het in, in dit geval, in mijn geval zal ik maar zeggen, maar daar zijn alle partijen daarbij betrokken.

De heer Oomkes: Als we het in financieel opzicht bekijken, met welk bedrag zou je kunnen werken op jaarbasis?

Mevrouw Jacobsz: Dat ligt eraan wat voor activiteit je gaat doen.

De heer Oomkes: 🗣️ (buiten microfoon).

Mevrouw Jacobsz: Ja. Nou, kijk, zoals de gezamenlijke vieringen die we hebben gedaan bijvoorbeeld met Kleurrijk Haarlem, dat waren vier dialoogtafels waar met eten, met alles erop en eraan, met PR, met alles, waar ongeveer zestig tot tachtig mensen op afkwamen vanuit alle windstreken. Dat heeft ons 17.000 euro gekost, omdat er heel ... Dat is echt heel weinig, heel weinig geld. Maar dat komt omdat iedereen gewoon gratis voor niks werkt en alles ... Ja, wij kunnen dat gewoon heel goedkoop leveren.

De voorzitter: Mevrouw Özogul, SP.

Mevrouw Özogul-Özen: Dank inderdaad ook voor uw komst en een duidelijk verhaal. Wat betekent dit nu concreet voor al deze organisaties en de plannen?

Mevrouw Jacobsz: Nou ja, dat zeg maar de droom die ze hebben ingediend, dat eigenlijk niet uit kunnen voeren. Daar komt het eigenlijk op neer. En dat we dus nu op zoek gaan naar andere geldpotjes, of fondsen, of ... Ja, je gaat dan op zoek naar wat anders, zo heel simpel is dat. Maar het is wel jammer, want ik moet wel zeggen dat we al vaker ook met andere organisaties bijvoorbeeld een project hadden die bijna niet door konden gaan, omdat de fondsen eigenlijk wilden dat de gemeente bijsprong en die dat niet wilden doen. Dan hadden wij wel een probleem, snap je? Dus dat soort dingen, dat kwamen we wel gewoon regelmatig tegen, dat is niet ...

De voorzitter: We gaan even door. De heer El Aichi, CDA.

De heer El Aichi: Dank u wel, voorzitter. In uw brief ging u een vergelijking maken met Stichting MEE & de Wering die ook cliëntenondersteuning doen en zelforganisaties. Heeft u het idee dat de gemeente met twee maten meet?

Mevrouw Jacobsz: Nou, dat weet ik niet. Maar wat ik wel weet en wat volgens mij het lastige is, want we hebben het altijd over professionals, maar we hebben ook onbetaalde professionals en we hebben vrijwilligers. Ik denk dat daar net, daar zit hem net het verschil, want de onbetaalde professionals, die doen bijna hetzelfde werk als de professionals, hè? En wat ze vaak ook doen, want als ik dan kijk naar de documentaire over de sociale advocatuur, als je ziet wat voor dossiers er worden verwerkt bij de zelforganisaties, wat voor voorwerk er wordt gedaan, is bijna het werk van de sociale advocatuur er naartoe, hè, naar een advocaat, wat er allemaal gedaan moet worden. Dus dat is denk ik het misverstand, vind ik, dat we het de hele tijd hebben over professionals en ook vrijwilligers als zijnde vrijwilligers niet professionals zouden zijn. Maar ze zijn gewoon niet betaald en daardoor zit je op een heel lager budget, begrotingsniveau, uurtarief. Dat is gewoon niet te vergelijken met elkaar. Dus ik denk dat daar een beetje het lastige zit.

De voorzitter: Mevrouw Stroo, Jouw Haarlem.

Mevrouw Stroo: Dank u, voorzitter. Dank voor het inspreken. Ik wil nog even mededelen dat we het punt op de agenda hebben gezet, de toekenning subsidie Sociale Basis. Dus we gaan daar met de commissie nog een keer over praten.

Mevrouw Jacobsz: Ja, top.

De voorzitter: Ja? Dan wil ik afronden. Dank u wel, mevrouw Jacobsz. Dan gaan we snel de tweede binnenhalen, als u weg bent, natuurlijk. Goed, onze tweede inspreker is mevrouw Moyano en u gaat iets over de ISK Haarlem vertellen, klopt hè?

Mevrouw Moyano: Ja, inderdaad.

De voorzitter: U krijgt drie minuten en tegen het eind zal ik u een seintje geven als u moet afronden, en dan kan de commissie nog wat vragen stellen. Ja? Gaat uw gang.

Mevrouw Moyano: Dank u wel. Mijn naam is Eugenia Moyano en ik ben docent maatschappijleer bij de ISK in Haarlem. Vanavond wil ik uw aandacht vragen voor de situatie van de ISK na de fusie tussen het Sterren College, de Paulus Mavo en de Daaf Geluk, nu het Spaarne College. Ik verzoek uw commissie te onderzoeken of er bij deze fusie sprake is geweest van ongelijke behandeling van leerlingen van de ISK. Daarnaast wil ik u vragen om op zoek te gaan naar een structurele oplossing voor de huisvesting van de ISK Haarlem. De tegenstelling tussen het gebouw van het Spaarne College en de beoogde ISK-locatie aan de Schoterstraat is groot. Het eerste gebouw, pas twaalf jaar oud, is gedurende zes maanden voor drieënhalf miljoen euro verbouwd. De voorgestelde, opnieuw tijdelijke ISK-locatie aan de Schoterstraat wordt zeer beperkt opgefrist met een dikke verf tot 1,80 meter hoogte. Aangezien het hierbij om een gebouw gaat uit 1900, is het bij lange na niet voldoende. Sanitair en ventilatie in het gebouw voldoen niet aan de huidige eisen. De omgeving waarin het gebouw zich bevindt is ook ongeschikt voor minderjarigen. Op de hoek, op dertig meter afstand, staat de eerste coffeeshop. Nog twee andere in een straal van honderdvijftig meter, met hangplekken voor jongeren. Het gebied is bekend bij de gemeente door de ondermijnende activiteiten van ondernemers van twijfelachtige reputatie. Bij het team van de ISK is de indruk ontstaan dat er binnen het Spaarne twee criteria worden gehanteerd: één voor het vmbo en een andere voor de ISK. Het Spaarne College is een prachtige school en van alle gemakken voorzien. Leerlingen, docenten en overige medewerkers hebben beschikking over de modernste hulpmiddelen. Kosten noch moeite zijn gespaard om van het Spaarne College een school van de 21e eeuw te maken en daar hebben alle leerlingen en medewerkers van het Spaarne College recht op, dus ook de ISK als onderdeel ervan. Het kan niet zo zijn dat binnen Dunamare twee categorieën medewerkers en leerlingen bestaan, eerste- en tweederangs. Ik richt mij tot u in het belang van het welzijn van onze leerlingen. School is niet alleen het begin van de inburgering, school staat ook voor de eerste affectieve banden die onze leerlingen in het nieuwe land aangaan. Dit hechtingsproces heeft veiligheid en rust nodig en speelt een bepalende rol in de toekomst van onze leerlingen. Het belang van een schoon, fris en overzichtelijk gebouw hierbij mag niet onderschat worden. Leerlingen willen zich gezien voelen, eigenaarschap ervaren over hun school. Dank u wel.

De voorzitter: '...' (buiten microfoon). Zijn er nog vragen? De heer Oomkes, PvdA.

De heer Oomkes: Dank u wel, voorzitter. Zou u wat kunnen vertellen over de samenstelling van de schoolbevolking, wat de kids achter de rug hebben zoal en wat eraan gedaan wordt om ze vertrouwd te maken met de Nederlandse samenleving?

Mevrouw Moyano: Wij hebben op dit moment 120 leerlingen, waarvan wij verwachten dat het in januari 130, 140 zullen zijn. Wij hebben 29 verschillende nationaliteiten en de helft van onze leerlingen hebben een vluchtelingenachtergrond. Dat houdt in dat onze leerlingen eerst tot rust moeten komen, omdat ze vaak heel lang onderweg zijn geweest, heel lang schoolonderbreking hebben gehad en aan ons de taak om eerst die rust te creëren, zodat leerlingen kunnen beginnen met leren. En dat is een proces.

De voorzitter: Nog een vraag? De heer Oomkes.

De heer Oomkes: Eentje dan. Als ik wel ben ingelicht, heeft u zelf ook een vluchtelingenachtergrond. Kunt u aangeven in hoeverre het wonen, het werken, het geaccepteerd raken in de Nederlandse samenleving bijgedragen heeft aan uw nieuwe leven?

Mevrouw Moyano: In alles, ja. Wij zijn heel lang geleden inderdaad als vluchteling naar Nederland gekomen. Wij zijn door de Nederlandse samenleving met open armen ontvangen in die tijd en dat heeft ertoe geleid dat zowel ik als mijn zussen, broer en andere kinderen uit die tijd onze plek in de samenleving hebben kunnen vinden.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Stroo, Jouv Haarlem.

Mevrouw Stroo: Dank u, voorzitter. Dank u, mevrouw Moyano. Begrijp ik goed dat de 120 leerlingen van u geen plek meer ... Dat past echt niet in het Spaarne College?

Mevrouw Moyano: Wij weten niet precies de reden waarom wij het gebouw van het Badmintonpad hebben moeten verlaten. Het is een gebouw van 12.000 vierkante meter, dus het is ons niet helemaal duidelijk waarom er geen plek meer is.

Mevrouw Stroo: En ik lees dat de school bestaat ... Of tenminste, vijf regio's, meen ik. Zou het een optie zijn om in een andere plaats een locatie te zoeken?

Mevrouw Moyano: Ik denk dat, de ISK Haarlem heeft een regiofunctie natuurlijk, met vijf gemeentes. Als er binnen Haarlem absoluut geen geschikte plek is, dan is dat natuurlijk een optie, maar daar heb ik geen zicht op, hè? Ik ben de docent, dus dat kan ik niet inschatten.

De voorzitter: Nog iemand van de commissie met een vraag? De heer Van Kessel, VVD.

De heer Van Kessel: Dank u wel, voorzitter. Ik ben eigenlijk wel benieuwd hoe uw collega's erin staan en hoe uw bestuur bijvoorbeeld hierin staat. Heeft u daarmee gesproken en contact mee, kunt u daar wat meer over vertellen?

Mevrouw Moyano: Nou, wij hebben zowel bij het bestuur van Dunamare als bij de directeur van het Spaarne College en de wethouder van Onderwijs al onze bezwaren en zorgen geuit. Het bestuur van Dunamare en de directeur van het Spaarne College zeggen allebei: het is een bestuurlijk besluit, daar valt niet op terug te komen. De wethouder zegt: als u als het team van de ISK bij het bestuur aanvraagt om nogmaals met de gemeente in gesprek te gaan voor een locatie, wil ik op zoek gaan naar een nieuwe locatie, maar dat moet het ISK-team met Dunamare intern regelen. Nou ja, dat is dus tot op heden niet gelukt en ja, alle drie de partijen wijzen naar elkaar en dat is de reden waarom ik hier zit. Ik zit hier als vertegenwoordiging van het hele ISK-team, hè? Ik zit niet hier alleen voor mezelf.

De voorzitter: Verder nog vragen? Mevrouw Klazes.

Mevrouw Klazes: Dank u wel, voorzitter. U zei net: we hebben eigenlijk geen idee waarom we weg moeten van het IJsbaanpad. Er is geen ...

Mevrouw ...: Badmintonpad.

Mevrouw Klazes: Neem me niet kwalijk, Badmintonpad. U bent in gesprek gegaan met het bestuur van Dunamare, u bent in gesprek gegaan met de directeur van het pand. Dan kan ik me niet voorstellen dat die vraag niet voorbij is gekomen: waarom moeten we hieruit? Dus dan vraag ik me af wat het antwoord was van het bestuur en van de directeur van de school.

Mevrouw Moyano: Nou, wat ik u hierop kan zeggen is dat elke keer dat wij dit gesprek hebben gevoerd, het gesprek elke keer gebracht werd op de vierkante meters van het gebouw. En inhoudelijk, over andere argumenten, vragen, zorgen werd gewoon niet op ingegaan. Dus wij zijn natuurlijk docenten, wij zijn geen bestuurders, wij komen met onze argumenten vanuit een pedagogisch oogpunt. Het gesprek wordt eigenlijk op twee verschillende dimensies gevoerd, wij vanuit het oogpunt van de leerlingen en vanuit het bestuur wordt er gekeken naar de vierkante meters en zij zeggen gewoon: Schoterstraat is groot genoeg. Wij komen nooit zeg maar op het volgende punt: waarom moeten we daar eigenlijk weg?

De voorzitter: Mevrouw Klazes.

Mevrouw Klazes: Een korte vervolgvraag. Het pand aan de Schoterstraat, u zegt: dat voldoet niet aan de eisen die wij daaraan stellen, de ventilatie is slecht, het ziet er niet uit, er mag geschilderd worden tot 1,80 meter en wat ons betreft moet de kwast er helemaal over. Wat is ervoor nodig om dit pand zodanig in te richten dat het voor u acceptabel is om daar de lessen te geven die u wil geven?

Mevrouw Moyano: Nou ja, je hebt aan de ene kant het achterstallig onderhoud. Dat kan ik niet inschatten, want ik heb geen bouwkundige achtergrond. Wat ik wel kan zeggen is dat leidingen verroest en lekkend midden in de gang staan, toiletten die gelijk uitkomen op de gang zonder een tussenruimte, ramen met enkel glas op drieënhalve meter hoogte, waardoor de ventilatie ook niet echt een verbetering in de luchtkwaliteit brengt. Dat is aan de ene kant, dus ik neem aan dat daar best wel grondig verbouwd zou moeten worden. Aan de andere kant gaat het ook om de vierkante meters. Het is gewoon te klein. Wij hebben 120 leerlingen, we hebben een pauzeruimte, of de ruimte die beschikbaar is gesteld als pauzeruimte, is zeventig vierkante meter. Nou ja, dat kan al zelfs als we de pauzes splitsen, dan is het nog te klein. Dan wordt er voorgesteld om picknicktafels in de gang te zetten. De gang is drieënhalve meter breed, het belemmert de vluchtwegen. De toiletten komen uit op die gangen, waardoor de anderhalve meter afstand ook niet onder het personeel te handhaven is. Dus het is eigenlijk niet alleen dat het slecht, achterstallig onderhoud heeft, maar dat het ook gewoon te klein is. We hebben één kantoor voor onze teamleider en een kantoor die gedeeld zou worden door de orthopedagoog en de schoolpsycholoog. Die voeren vertrouwelijke gesprekken met leerlingen, dat zijn echt zeer vertrouwelijke gesprekken over traumatische ervaringen, en zij moeten dat kantoor met elkaar delen. Er zijn geen extra werkruimtes, dus we kunnen niet met een leerling apart gaan zitten en zullen misschien in de gang aan een picknicktafel moeten gaan zitten. Maar dat is voor ons gewoon geen werkbare situatie.

De voorzitter: Ja, verder nog vragen? Mevrouw Klazes.

Mevrouw Klazes: Ja, samenvattend, u zegt dus eigenlijk: wat er ook gebeurt daar, dit is absoluut geen geschikte locatie?

Mevrouw Moyano: Nee.

Mevrouw Klazes: Dat is eigenlijk wat u zegt?

Mevrouw Moyano: Als we kijken naar de vierkante meters niet en als we kijken naar de sociale condities om het gebouw heen, zeker niet.

De voorzitter: Oké. Nou, dank u wel, het verhaal is duidelijk, denk ik, en goed overgebracht.

Mevrouw Moyano: Dank u wel.

De voorzitter: Dank u. Dan gaan wij kijken wie nummer drie gaat zijn. Het is weer een verrassing. Oké, we hebben hier aan tafel mevrouw Bondo en die wil ook iets gaan zeggen over de zelforganisatie Palanka Negra, geloof ik, hè?

Mevrouw Bondo: Ja.

De voorzitter: Ja. Nou, gaat uw gang. U krijgt drie minuten. Rechterknopje daaronder. U krijgt drie minuten en dan als de tijd bijna op is geef ik u even een seintje.

Mevrouw Bondo: Oké, goedenavond. Ik ga even de drie minuten proberen goed te gebruiken. Ik ben Elizabeth Bondo, voorzitter van Stichting Palanka Negra. Sinds 2009 zet ik me in voor de sociale positie van de migranten in zijn algemeen in Schalkwijk. Ik heb in het verleden een idee uitgebracht en dat was voor het dictee voor nieuwe Nederlanders, in deze zaal toevallig. Het is een initiatief die ik in de Week van de Alfabetisering heb bedacht en samen met de Pletterij en bibliotheek Schalkwijk ook uitgebracht. Verder heb ik ook de Kunstschatten van Schalkstad, dat is een kunstroute in Schalkwijk voor alle kunstenaars die er maar zijn, dus binnen de deuren waren en nooit geëxposeerd hadden. Ik heb dus die mogelijkheid gecreëerd, altijd met heel veel moeite, maar toch wel gedaan en heel blij mee. Verder zijn we nu bezig met een soep met kunst. Kijk, dat doe ik omdat ik weet dat heel veel mensen met migratie-achtergrond niet zomaar naar een Sociaal Wijkteam durven te gaan. Ze komen eerder bij mij, omdat ik ook invoelingsvermogen heb. Ik ga gewoon naar de mensen toe en ik maak een praatje en daarna beginnen ze te vertellen en dan merk ik dat ze heel veel problemen hebben op sociaal domein. Dan probeer ik ze te helpen en om verder op te bouwen met de instanties, neem ik ze naar het Sociaal Wijkteam toe. Het is gewoon moeilijk voor die mensen en voor mij ook zelf, hoor, ze durven niet zomaar. Want ik heb zelf ook problemen, ik ga naar Sociaal Wijkteam: ja, ja ja ja, er wordt wat gezegd, maar daarna wordt niet verder opgebouwd, word je niet gebeld. Ik zit al met anderhalve week aan het bellen en aan het mailen, maar geen reactie. Dus om zomaar te vertellen, dat de kloof tussen het Sociaal Wijkteam en de migranten heel groot is. En daar kunnen wij bij helpen.

De voorzitter: Mevrouw Bondo, wilt u afronden? U mag nog een slotzin maken.

Mevrouw Bondo: Ja, oké. Nou ja, ik wou alleen zeggen, door die brief die wij hebben gestuurd, ook voor de subsidie, hebben wij 21.000 gevraagd, hebben wij wel in een algemene mail wat gelezen, maar geen beschikking per post gekregen. Dat vind ik ook een beetje, ja, dat je dan niet erkend wordt, niet gewaardeerd en niet gerespecteerd. Dat was het.

De voorzitter: Dank u wel. Er kunnen nog wat vragen uit de commissie komen. Ik weet niet of er commissieleden zijn met een vraag voor mevrouw Bondo. De heer El Aichi, CDA.

De heer El Aichi: Bedankt voor het inspreken. Begrijp ik het goed dat u een aanvraag heeft ingediend en dat u geen beschikking heeft ontvangen?

Mevrouw Bondo: Ja, ik heb geen beschikking ontvangen, nee.

De heer El Aichi: Oké, dank u wel.

De voorzitter: Mevrouw Özogul.

Mevrouw Özogul-Özen: Dank u wel voor het inspreken. Hoe lang doet u dit? Hoelang helpt u mensen in Schalkwijk?

Mevrouw Bondo: Nou, sinds 2009, ja.

De voorzitter: Mevrouw Çimen.

Mevrouw Çimen: Dank u wel, voorzitter. Dank u wel voor het inspreken vanavond en voor het afgeven van dit signaal. Ik vroeg me wel af, is het voor u wel duidelijk in die mail die u heeft ontvangen vanuit de gemeente, waarom uw aanvraag niet is goedgekeurd? Is dat nu voor u duidelijk?

Mevrouw Bondo: Nee, nee, niet duidelijk.

Mevrouw Çimen: Oké, dank u wel.

De voorzitter: Ik geloof dat ik net mevrouw Jacobsz, die had ik horen zeggen dat ze net die beschikking binnen had, dus het kan zijn dat die nog onderweg is, hoor? Klopt, hè? De heer Van Kessel, VVD.

De heer Van Kessel: Ik neem even kort het woord, omdat ik eigenlijk ook bij de vorige spreekster vond dat we het eigenlijk niet op een nette manier hebben afgerond. Misschien is het wel goed om te zeggen dat volgende commissievergadering, dan staan alle subsidies vanuit de Sociale Basis, die staan hier op de agenda en dan gaan we er met zijn allen over praten. Dan gaan we er nog een keer goed naar kijken, want het staat net op de agenda en dan vindt er nog een debat over plaats. Dan nemen we uw signaal ook mee. Ik weet niet of we het kunnen omdraaien, zal ik maar zeggen, maar in ieder geval hebben we u wel gehoord en gaan we het meenemen in het debat. En zeker het punt ook dat op het moment dat je vraag wordt afgewezen, dan wil je eigenlijk wel een goed antwoord waarom, zodat je de volgende keer een beter verhaal kunt neerleggen in die zin dan. En als je dat niet krijgt, dan snap ik dat dat gewoon een rotgevoel geeft en daarom ben ik blij dat u daar niet mee blijft zitten, maar gewoon hier komt en dat ook vertelt.

Mevrouw Bondo: Ja, inderdaad. Dank u wel.

De voorzitter: Nou, u ook bedankt, en succes.

Mevrouw Bondo: Nou, oké, tot ziens.

De voorzitter: Goedenavond, ik heb hier naast me de heer Ahmed en die gaat ook iets vertellen over de rol van de Stichting Somaliërs Haarlem. U krijgt drie minuten de tijd. Als u de rechterknop wil indrukken, dan gaat de tijd lopen en dan kunt u de commissie toespreken en daarna gaat de commissie eventueel nog wat vragen stellen. Gaat uw gang.

De heer Ahmed: Dank u wel. Ik ben Mahad Ahmed van de Somalische Stichting Haarlem. De Somalische Stichting bestaat eigenlijk tien jaar, wij zitten sinds kort in De Ringvaart en daar hebben we samen met een

andere organisatie. Wat wij doen is eigenlijk vooral ondersteunen we Somalische en mensen uit Eritrea en vooral vluchtelingen uit Soedan. Wat wij doen is vaak een aanvullend informatie geven en themabijeenkomsten organiseren en mensen gewoon informeren hoe de Nederlandse samenleving eigenlijk in elkaar zit. Wat zij eigenlijk vaak missen is dat zij heel weinig bagage hebben van het land van herkomst en wat wij proberen is te koppelen aan mensen die echt succesvol zijn en de weg hebben gevonden, proberen wij te geven dat zij dan als een rolmodel geven. Wij ondersteunen ook kinderen en we bieden de kinderen ook huiswerkbegeleiding en dat soort dingen. Wij hebben dit jaar aangevraagd een Sociale Basis, samen met DOCK. We waren echt verheugd en we hebben heel volgens mij hard gewerkt. Ik heb ook trouwens met de wethouder een keer ook gesproken, samen met Haarlemse Verbinders. We hebben onze map geleverd hoeveel uren we besteden en toen hebben we echt gerekend. Ik was zelf geschrokken, het was echt tonnen dat we echt hoeveel uren dat wij eigenlijk per week besteden om mensen te ondersteunen. De afwijzing die we hebben gekregen, daar stond een zin: jullie kunnen samenwerken met het Sociale Wijkteam. Maar dat deden wij al, dus wij deden al en wat wij doen is eigenlijk iets anders dan wat zij doen. Zij doen trouwens heel goed werk en dat werk dat zij doen is vaak als iemand verdrongen is, dan helpen zij, en wij doen eigenlijk dan iemand laten zwemmen, dus hoe moet je eigenlijk zwemmen. Wat zij doen is eenmaal echt dat iemand tot hier het water staat, helpen zij. Wat wij proberen is dat iemand echt, dat het niet nodig dat hij eigenlijk dan zover komt, dus proberen wij te begeleiden: hoe moet je dan dingen regelen, hoe moet je dan werken, hoe moet je dan jouw gezin kunnen ondersteunen? Dat soort dingen doen wij, dus totaal heel anders dan wat het Sociaal Wijkteam doet. Toen vroegen wij: is het eigenlijk overbodig wat wij doen? Dat volgens mij iedereen erkent wat wij doen echt heel goed is, en het is zo vernederend toen wij hebben gehoord: het is helemaal niks, niemand krijgt iets. Toen zeggen wij: ja, maar wij deden het zo goed en iedereen vond het goed, Sociaal Wijkteam vindt het eigenlijk zo belangrijk, dat ik al tijdens de corona wij worden echt 's avonds gebeld: kunnen jullie eigenlijk niet een stuk vertalen, en kunnen jullie, wat zit eigenlijk hierin? Wij gaan onderzoek doen. Er is een begrip eenzaamheid. Begrijpen mensen dat wel? Wij worden continue gevraagd. En dat doen wij ook graag, maar ergens vragen wij faciliteren. Toen zeggen wij: ja, het is zo ontkennend dat wij echt helemaal 0 krijgen. Kijk, als je iets vraagt en je krijgt iets. Dat is een soort erkenning. Maar wat wij zoeken is niet eigenlijk dat wij tonnen vragen van fte's. Het is echt faciliteren van vrijwilligerswerk aan faciliteiten. Wij willen bijvoorbeeld in onze wijkcentrum die wij hebben nu.

De voorzitter: Mijnheer Ahmed, wilt u ook gaan afronden zo?

De heer Ahmed: Ik ga nu afronden. Dat was echt vernederend, dat het echt helemaal nul-nul stond. Dat is echt onvoorstelbaar.

De voorzitter: Dank u wel. Mijnheer Oomkes.

De heer Oomkes: Dank u wel, voorzitter. Mijnheer Ahmed, zou ik u een paar vragen mogen stellen over de omvang van uw organisatie en over de omvang van de doelgroep? Hoeveel mensen bereikt u? En wat zijn de resultaten daarvan? En wat ik ook zou willen weten is: wat heeft u precies aangevraagd aan subsidiëring?

De heer Ahmed: De subsidie die we hebben aangevraagd is: we hebben samen aangevraagd om vooral echt af te stemmen dat wij de organisaties, wat zij doen, kijken eigenlijk wat daar nodig is en wat niet. Dat is volgens mij 25.000, hebben we aangevraagd. En vooral gericht voor mensen die vanuit hun isolement te halen zodat zij naar ons toe komen en daarna zij begeleiden naar organisaties. Want zij hebben angst van organisaties. Als zij horen sociale wijkteam, dan denken zij: ik kom nu voor schulden, maar ik krijg nu van jeugdzorg. Dus ze hebben echt. Ze willen er echt niks van weten, omdat zij denken: die groep die daar zit, die komt voor één ding. Misschien krijg ik zelf een probleem. Dus ik ga daar niet. Dan komen ze bij ons. Dan leggen we ze gewoon

uit. Wij proberen ze te begeleiden. Dat zij eigenlijk de hulp die ze nodig hebben krijgen. En de doelgroep die wij bedienen is eigenlijk nu heel breed. Vooral mensen uit Eritrea, Somalia, uit Oost-Afrika. Nu krijgen we heel veel mensen, omdat wij dat wijkcentrum nu hebben. Mensen vinden gewoon qua cultuurverschil een barrière van de wijkcentra. Verder gaan ze niet, omdat zij vinden: bij ons iets laagdrempeligs. Dan komen ze bij ons en dan komen ze zomaar binnen en dan stellen ze vragen. Dan kunnen ze koffie drinken. Dus onze spreekuur is gewoon 24 uur. Daar hebben ze niet echt 2 uur spreektijd voor. Maar de omvang is wel groot.

De heer Oomkes: Ik had ook een vraag gesteld naar de omvang van de doelgroep. Hoeveel mensen betreft het hier in Schalkwijk?

De heer Ahmed: Wij krijgen per week krijgen wij volgens mij ongeveer een stuk of 16-17 mensen op het spreekuur. De omvang is echt, denk ik, 1500 mensen per jaar.

De voorzitter: Mevrouw Verhagen nog van Trots Haarlem.

Mevrouw Verhagen: Ja. Dit probleem. Behoort dit eigenlijk niet thuis bij het sociaal wijkteam? Niet dat het sociaal wijkteam dat zo goed doet. Nee, helemaal niet. Maar zou de taakstelling van het sociaal wijkteam wat dat betreft niet uitgebreid moeten worden. Want je hoort toch dat het allemaal gaat om echt specifieke maatschappelijke problemen van mensen. Ja, en dat.

De voorzitter: Mevrouw Verhagen, u bent heel slecht te verstaan.

Mevrouw Verhagen: Heel vervelend. Ik ga het proberen. Zo beter?

De voorzitter: Ja.

Mevrouw Verhagen: Oké. Nou, ja. Hoort dit probleem eigenlijk niet thuis bij een beter functionerend sociaal wijkteam? Dat het sociaal wijkteam ook mensen met maatschappelijke, sociaal maatschappelijke, problemen helpt. En dat lijkt me misschien eerder nog dat dan de taakstelling van het sociaal wijkteam misschien moet worden uitgebreid. Is dat een idee? Met ook oog voor deze specifieke problematiek.

De heer Ahmed: Ik vind het sociale wijkteam geweldige mensen. We werken eigenlijk samen. We hebben vorig jaar gestart samen met de wethouder een spreekuur waar wij eigenlijk ook ondersteunen. Maar het werk wat wij doen is eigenlijk totaal heel anders. Dus wat zij doen is eigenlijk meer hulpverlenend stuk en wat wij doen is eigenlijk meer mensen helpen in de samenleving te integreren. Dat is totaal heel anders. Maar wat zij doen vind ik heel belangrijk werk. Dat blijven we doen. En we proberen ook te helpen.

De voorzitter: Mevrouw Çimen, D66.

Mevrouw Çimen: Ja, dank u wel voorzitter. Ja, want als ik. Ik ken uw organisatie. U werkt eigenlijk veel meer in een buddysysteem eigenlijk. En ook veel met doelgroepen die ook heel veel moeite hebben met het vertrouwen van de overheid. Dat speelt sowieso al best een lange tijd binnen de Somalische gemeenschap, maar ook vanuit Eritrea. Die komen uit een heel ander land met een hele andere ervaring met hun overheid. Klopt dat? Dat u op deze manier ook veel meer bezig bent met deze mensen. En klopt het dat de reactie die u dus heeft gehad vanuit de gemeente is: uw taken, dat doen wij al bij het sociaal wijkteam. Dus verwijst u de mensen maar door. Is dat de reden waarom uw aanvraag is afgewezen?

De heer Ahmed: Ja, zeker. Ja, dat is eigenlijk het antwoord wat wij krijgen. Het is volgens mij één zin. Er stond gewoon een afwijzing. De zin was: het werk kunnen jullie eigenlijk samen doen met het sociale wijkteam. Het gekke is dat het sociale team zelf erkent dat het werk wat wij doen eigenlijk nodig is en dat zij het niet kunnen.

Mevrouw Çimen: Dat zegt het sociaal wijkteam zelf ook?

De heer Ahmed: Ja.

De voorzitter: Mijnheer El Aichi, CDA.

De heer El Aichi: Dank u wel voor het inspreken, de heer Ahmed. Ik weet dat jullie stichting regionaal opereert. Jullie helpen ook mensen uit Heemstede, Bloemendaal, Velsen. Hebben jullie daar ook een subsidieaanvraag die wel of niet toegekend is in andere gemeentes? Of vragen jullie alleen maar subsidie aan in Haarlem?

De heer Ahmed: We hebben alleen Haarlem subsidie aangevraagd. Maar we helpen ook Somalische stichtingen. We helpen ook zeker mensen in de omgeving en vooral Heemstede en Velsen en Beverwijk. Die komen ook naar ons toe, omdat wij eigenlijk meer kennis hebben. Ook zelfs de gemeente Velsen komt naar ons toe voor advies, omdat wij eigenlijk de doelgroep heel goed kennen. Hoe zij moeten benaderen. Dat doen wij graag en dat doen wij dan ook. Maar wij hebben niks aangevraagd in die gemeenten.

De voorzitter: Mevrouw Verhagen, u had nog een vraag?

Mevrouw Verhagen: Microfoon aan. Ja. Het gaat mij er niet om dat het sociaal wijkteam dat nu niet doet. Maar hoe is het mogelijk dat het sociaal wijkteam moet kunnen zeggen: ja, dit kunnen wij niet. Moet het sociaal wijkteam dat dan niet leren? Of moet dat sociaal wijkteam niet uitgebreid worden? Want het is toch te gek om los te lopen dat een dergelijk belangrijke functie dat dat af moet hangen van wel of geen subsidie krijgen van de gemeente. Dat is eigenlijk wat ik bedoel.

De voorzitter: Maar het gaat er hier om dat u even een vraag stelt aan de inspreker, mevrouw Verhagen.

Mevrouw Verhagen: Ja. Nou ja, of de inspreker daar ook voor zou voelen. Of die dat ook snapt.

De voorzitter: Mijnheer Van Kessel.

De heer Van Kessel: Ja, dank u wel voor het inspreken. Mijn vraag is eigenlijk nu u de subsidie niet gaat krijgen. Wat betekent dat dan voor uw organisatie? Gaat u dan stoppen met de werkzaamheden? Of kunt u andere middelen ergens vinden? Of gaat u toch dan zonder middelen het toch proberen om hiermee door te gaan? Hoe zit u erin?

De heer Ahmed: Zonder de middelen kunnen wij niet. Kijk, wat wij nu doen is: we hebben nu een wijkcentra waar wij mensen eigenlijk bij elkaar brengen die helemaal geen netwerk hebben. Wij hebben een vrouw die nu volgens mij dinsdag en donderdag bij ons gaat netwerken. Dat soort dingen kunnen wij helemaal niet uitvoeren als wij geen subsidie krijgen. Dus dat zijn alle activiteiten en informatiebijeenkomsten kunnen we niet organiseren. Wij kunnen ontmoetingen niet organiseren. De eenzaamheid waar mensen nu echt mee zitten, waar zij geen netwerk hebben en nergens anders naartoe gaan. Dat soort dingen kunnen we helemaal niet doen. Wij kunnen dan heel weinig doen. Dat deden we ook. Maar we willen eigenlijk meer doen wat eigenlijk aansluit op de behoefte van de mensen. Maar zonder subsidie kunnen wij dat niet.

De voorzitter: Mevrouw Klazes.

Mevrouw Klazes: Ja, dank u wel voorzitter. Begrijp ik dan goed dat het grootste gedeelte van uw geld of misschien wel het hele budget opgaat aan de huur van een wijkcentrum waar u fysiek mensen met elkaar in contact kunt brengen en kunt ontmoeten?

De heer Ahmed: Niet op zich. Volgens mij een gedeelte, niet eens volgens mij 15%, gaat daarheen. Maar daar omheen organiseren wij eigenlijk allemaal activiteiten voor mensen zodat zij dan een stem, een discussiebijeenkomst. Een bijeenkomst waar ze de informatie krijgen van deskundigen. Nou, dat soort dingen kan ze heel veel. Dat zie je aan tijd. Daar gaat het geld in. Dus al het geld gaat volgens mij meer naar activiteiten dan huur.

De voorzitter: Ik zag nog een vinger. Mijnheer Van Kessel.

De heer Van Kessel: Ja, om dat toch te verduidelijken. Dus een deel van die 20.000 zou dan gaan naar huur van een plek om activiteiten te organiseren. Waar gaat de rest van het geld dan heen? Wat voor activiteiten doet u dan waar geld voor nodig is? Kosten die specialisten geld? Waar gaat die andere 85% heen?

De heer Ahmed: Kijk, volgens mij de activiteitenkosten zijn ongeveer 75%, uit mijn hoofd, of 80%. 20% gaat dan meer ten kosten van de huur en dat soort dingen. Maar de rest is eigenlijk dat wij activiteiten organiseren waar mensen eigenlijk vanuit hun isolement worden gehaald. Dus mensen hebben eigenlijk geen activiteiten waar zij dan eigenlijk een binding hebben met de maatschappij. Dan proberen wij eigenlijk professionals in te schakelen. Het enige wat wij nu doen is vrijwilligers een kleine kostenvergoeding geven. Dat is het.

De voorzitter: Mevrouw Stroo, als laatste.

Mevrouw Stroo: Dank u voor het inspreken. Ik wil nog even meegeven dat we dit onderwerp op de agenda hebben gezet. De toekenning van de sociale basissubsidies. Wat u zegt van: ik voel me vernederd. Ik voel me niet erkend, niet gewaardeerd. Dat zeiden de andere sprekers ook. Dat vind ik wel heel jammer, want jullie doen goed werk.

De voorzitter: Oké, dan wil ik u bedanken.

De heer Ahmed: Ja, dank je wel.

De voorzitter: Succes met uw werk. Ja, we krijgen nog vijf sprekers. Ja. Het gaat over ... Ik wil even mededelen. De eerste spreker dat is de heer Bellwinkel van oprichten van de maatschappelijke ondersteuning. De heer Bellwinkel heeft een aantal stukken naar de commissie verzonden waar wij als voorzitter en griffie wel voor een dilemma stonden hoe hiermee om te gaan. Ook omdat deze laat zijn verzonden naar de commissie. We willen natuurlijk altijd de commissie informeren. Maar het betreft hier een beetje een privé correspondentie tussen de heer Bellwinkel en de organisatie, de HVO in dit geval. Ik zou graag van de commissie willen horen hoe zij daarin staan. Wij vonden het een hele ingewikkelde. Wij hebben liever niet dat dit soort privé correspondentie eigenlijk op tafel gegooid wordt. Ik snap wel dat er misschien over gesproken kan worden, maar ik zou graag van de commissie een beetje een indicatie willen weten wij zij vindt. Wat we daarmee moeten doen met dit soort stukken. Die zijn rond gemaaild als het goed is door de griffie vanochtend of vanmiddag in die verzamelmail. En de vraag is van: vindt u dat wij dit soort stukken bij de agenda moeten gaan zetten of denkt u van: nou, laten we het eventjes zomaar niet en publiek gaan

neerzetten. Mijnheer Van Kessel. Het was de e-mail vanmiddag van de griffie. Dan komt uw vraag misschien nog later terug. Mijnheer Oomkes.

De heer Oomkes: Misschien een suggestie om te vragen of de heer Bellwinkel in staat is om de zaak te behandelen zonder deze privé gegevens te bespreken nu.

De voorzitter: Het gaat even over de mail die vandaag gestuurd is. Het was volgens mij een brief die u gestuurd heeft. Dat was een soort correspondentie tussen u en HVO.

De heer Bellwinkel: Yes.

De voorzitter: Nou, daar gaat het om. De vraag is: moeten we dat hier op de agenda gaan zetten in het vervolg? Dat is nu te laat sowieso om het bij de agenda te zetten. Het is nu rondgemaild. Maar we zitten wel ermee met de stukken met de privé geschiedenis en een stuk correspondentie tussen u en een bedrijf. We zitten een beetje ermee in ons maag van: hoe gaan we daar mee om? Wij vinden het niet. In principe staan we er zo in dat we eigenlijk niet vinden dat we dit soort stukken zo openbaar moeten maken. Dus dat was eigenlijk de discussie. Maar, goed. U kan over het stuk spreken wat u wilt natuurlijk met inachtneming van een stukje privacy. De heer Bellwinkel, u weet hoe het werk. U krijgt 3 minuten de tijd. Gaat u uw verhaal doen.

De heer Bellwinkel: Dank u wel, voorzitter. Goedenavond leden van de commissie samenleving. Hier ben ik weer. Mijn naam is Eddy Bellwinkel en ik ben de maatschappelijk ondersteuner en nu stichting in oprichting. Ik wil u wat vertellen over de organisatie Per Mens. Een bijzonder mooie organisatie. Een organisatie die luistert naar haar cliënten. Een organisatie die een warm welkom geeft aan een onafhankelijke cliëntondersteuner en zelfs vragen stelt op het moment dat ze het niet weten. Hoe anders was dat en hoe anders is dat bij de organisatie HVO Querido? De stukken die ik u heb gestuurd waarbij ik alles gewoon transparant heb gelaten, dus de namen erin heb gelaten, geven aan dat HVO Querido vanaf het moment dat ik de beweging de maatschappelijke ondersteuner ben gestart om onafhankelijke cliëntondersteuning te geven aan de mensen die het even moeilijk hebben. Vandaag kreeg ik als klap op de vuurpijl, en dat is iets wat ik nog niet heb doorgestuurd, een bericht vanuit de locatiemanager, en ik zal zijn naam niet noemen, van HVO Querido. Het bericht dat de afgelopen maanden zij steeds opnieuw gemerkt hebben dat ik alles ter discussie stel wat HVO Querido doet zonder dat er daadwerkelijk een constructief gesprek mogelijk is. Dit leidt tot veel spanningen, schrijft de locatiemanager. Zowel bij medewerkers als betrokken cliënten. De interventies die u pleegt gaan af van de tijd die wij aan cliënten kunnen besteden. Omdat het niet in het belang is van de cliënt hebben wij ervoor gekozen om hierover niet met u in gesprek te gaan. Hierin suggereert de locatiemanager van HVO Querido dat ik geen daadwerkelijk constructief gesprek wil voeren met HVO Querido. Op 13 november van dit jaar heb ik een gesprek gehad met een van de zorgcoördinatoren van HVO Querido. Daarin hebben we afgesproken en uitgesproken dat we graag om tafel willen gaan om te kijken hoe we dingen anders kunnen doen. Niet tegen elkaar, maar voor elkaar en met elkaar. Na dit fijne gesprek heb ik niets meer gehoord en steeds meer cliënten komen naar mij toe met problemen. Ondersteuningsproblemen, vragen. Het enige wat ik probeer te doen is een ingang te vinden bij HVO Querido om deze mensen ook daadwerkelijk via trajectbegeleiding, via ondersteuning, te kunnen helpen. Alleen nu is de deur dicht. HVO Querido heeft lak aan de wetgeving dat onafhankelijke cliëntondersteuning toegestaan is bij keukentafelgesprekken. Bij gesprekken waarbij de cliënt uiteindelijk moet kiezen voor de zorg die geboden kan worden. Dat hoeft niet via mij. Dat mag ook via anderen. Maar op het moment dat HVO Querido zegt dat er 2 vertrouwenspersonen die werkzaam zijn bij HVO Querido, waar ik een heel goed gevoel bij heb, niet werkzaam zijn bij HVO en dat je die ook kan gebruiken als onafhankelijk cliëntondersteuner, dan hebben ze het niet helemaal begrepen.

De voorzitter: Wilt u gaan afronden, mijnheer Bellwinkel?

De heer Bellwinkel: Zeker. Wat ik wil zeggen is: beste gemeente, wordt het niet tijd voor een aanbesteding om te kijken of er een betere partij kan zijn die de daklozen opvang beter organiseert? Zodat cliënten het recht krijgen op onafhankelijke cliëntondersteuning. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Özogul, SP.

Mevrouw Özogul: Ja, dit verbaast mij niet. Omdat ik natuurlijk 2 dagen geleden met een cliënt ook gesproken heb en ook weet dat die uiteindelijk om deze redenen geschorst is. Ik ben alleen verbaasd. Hoe kan dat? In ons handboek staat dat iedereen een eigen cliëntondersteuner kan hebben. Bij het plan van aanpak staat dat de cliënt regisseur is van zijn probleem. In de wet staat dat het mogelijk is. Hoe kan het dat u de toegang geweigerd wordt en dat er dan een mail komt, wat u zegt, waarin staat dat het niet in het belang is van de cliënt. Wie bepaalt dat? Want de cliënten willen dat. Ik ben zeer verbaasd naar u toe, maar ik hoor dit niet voor het eerst. Want ik heb inderdaad ook van sommige ketenpartners gehoord dat ze voorzichtig zijn, dat ze geen kritiek durven te uiten, want anders mogen ze niet naar binnen zeggen ze. En ze willen graag naar binnen om mensen te helpen. En dit kan natuurlijk niet. Maar ik zou van u willen weten hoe dit kan.

De heer Bellwinkel: Ja, als ik het zou weten. Wat ik wel kan zeggen is dat sommige mensen zien mij lopen met een mooie rode jas van de socialistische partij. En dan kan ik zeggen ook u hier in de commissie samenleving allemaal een baan ernaast hebben. Zoals u als maatschappelijk werker werkt. Daarnaast ook nog een partij vertegenwoordigt. Ik ben vanaf 17 november bestuurslid geworden van de socialistische partij in Haarlem. Die jas die staat mij mooi. Ik wil ook graag een jas van GroenLinks, maar ik ben geen lid.

De voorzitter: Mijnheer Van Kessel, VVD.

De heer Van Kessel: Ja, het verbaast me niks. Ik hield me net nog een klein beetje in. Ik zat na te denken wat ik u wilde meegeven. Wat ik wilde meegeven was u zeggen dat er inmiddels nu een structuur begint te ontstaan waarin u samen met de SP min of meer dit moment gebruikt waarin Haarlemmers kunnen inspreken over onderwerpen om uw verhaal te doen, wat ook uw goed recht is, maar dat doet u nu elke keer. Waarna de SP vervolgens u vragen gaat stellen en dit een debat tussen u wordt. Terwijl u net zelf ook zegt. U gewoon lid bent van de SP. Dan zou ik u toch vriendelijk willen verzoeken om deze gesprekken gewoon in de SP fractiekamer dan ook te doen. En de vertegenwoordiger van de SP de inbreng in de politiek te laten doen. Zodat wij ons ook met de rest van de agenda kunnen bezighouden. Want het begint langzamerhand begint dit. Ik wil het niet zeggen. Maar het gaat langzaam naar een niet goed gebruik van dit instrument toe. En dat zou zonden zijn, want dat doet ook uw zaak schaden bij alle andere mensen in de raad. En alleen met de SP heeft u er gewoon te weinig en u heeft de hele raad nodig en uiteindelijk ook de wethouder nodig om met u mee te denken. Dus dat wil ik u graag meegeven. Dat als u kiest voor de SP, dan zou ik het ook via die route houden. Of, goed. Nou ja, punt.

De heer Bellwinkel: Nou, daar wil ik wel graag op inhaken. U bent adviseur van de gemeente Amsterdam. U bent daarnaast lid van de VVD. Niet mijn partij, maar dat is een politieke keuze. Ik kan zeggen dat de maatschappelijke ondersteuner niet een één tweetje gooit met de socialistische partij. Zij wisten tot vanavond niet eens dat er insprekers zouden komen. Dat is ook niet van belang. Het doet er niet toe. En dat u vindt dat ik dit instrument gebruik ten behoeven van mezelf, dat is niet het geval. Het is ten behoeven van de cliënten die u zo meteen gaat horen.

De voorzitter: Mijnheer Van Kessel, wil u reageren? Oké. Mevrouw Özogul.

Mevrouw Özogul: Ik neem even het woord naar de heer Van Kessel toe. Ik vind dat u een onterechte opmerking maakt. De heer Bellwinkel heeft gelijk. Ik wist inderdaad van zijn inspreken niet. Wel van één dakloze, omdat hij mij vanmiddag om 4 uur gebeld heeft dat hij zou komen. Voor de rest weet ik niet wie er komt en wat ze komen vertellen. Het is natuurlijk ook hun recht. En wat de heer Bellwinkel zegt: de maatschappelijke ondersteuner staat los van de SP. En dat hij dan lid is van een politieke partij, dat is zijn politieke keuze en heeft niks te maken met deze inspreekmomenten.

De voorzitter: Mijnheer Van Kessel, kort.

De heer Van Kessel: Ja, een korte opmerking. Ik wilde eigenlijk gewoon vooral meegeven wat, zullen we maar zeggen, dit gesprek wat nu een paar keer heeft plaatsgevonden, wat dat met mij doet hierin. En dat ik gewoon begin te merken dat mijn aandacht of interesse begint af te nemen vanwege de redenen die ik net heb aangegeven. En wat ik daar ook bij zei: dat is zonde. Want dat doet uw zaak volgens mij niet goed. Dus dat wilde ik u meegeven.

De heer Bellwinkel: Maar is het dan verstandiger om dit instrument links te laten liggen en naar de rechter te stappen? Ik vind dat namelijk. Dat is de andere kant.

De voorzitter: Mijnheer Bellwinkel, wacht even. Eerst mevrouw Özogul even.

Mevrouw Özogul: Mijnheer Van Kessel, ik zou eigenlijk van u inhoudelijk willen weten wat u vindt van het feit dat cliënten niet een eigen ondersteuner mogen hebben. Want daar gaat u nu aan voorbij en dat vind ik jammer.

De voorzitter: De discussie gaat een beetje heen en weer, mevrouw Özogul. We kunnen beter misschien een keertje buiten een commissievergadering zoals deze bij mekaar komen. Want dit instrument wordt inderdaad wel erg vaak gebruikt. En inderdaad, het zou de cliënt ook kunnen schaden. Maar dat is mijn mening ook. Mevrouw Booms even. Misschien een vraag aan mijnheer Bellwinkel.

Mevrouw Booms: Ja, dank u voorzitter. Ik ben in ieder geval blij te horen dat Per Mens dat dat goed gaat, want die doen het schip heb ik begrepen. Dus ik ben ook heel erg benieuwd hoe dat gaat. Hartstikke leuk om dat op een bepaald moment te horen. Het feit dat u niet toegelaten wordt bij gesprekken, daar is natuurlijk een instrument voor. Een cliënt kan zelf bepalen, mag zelf bepalen, wie die bij een gesprek uitnodigt. En wordt dat niet gehonoreerd, kan een cliënt gewoon een klacht indienen. Dus dat is de beste weg om het op te pakken. En wordt daar niet naar geluisterd naar die klachten, dan ga je gewoon opschalen, eventueel bij de wethouder. Maar dat is. Wij zijn daar eigenlijk niet helemaal voor, denk ik. Daar ben ik het mee eens.

De voorzitter: Mijnheer Bellwinkel.

De heer Bellwinkel: Nou, dan vergeet u één ding. Want de cliënt staat centraal. Dat is het belangrijkste. Daar moet het om gaan. En van alles hebben we al geprobeerd. We zijn naar de klachtencommissie van de POA geweest. Die heeft ons gelijk gegeven. Zelfs mevrouw de wethouder, wedhoudster, geeft aan dat een cliënt recht heeft om een onafhankelijke cliëntenondersteuner in te schakelen. En HVO doet het nog steeds niet. Dan zijn de mogelijkheden beperkt en kan je naar de inspectie gaan of naar de rechter. Alleen ik wil graag dat jullie het weten. En ik wil graag, want ik heb ook vernomen vanuit de gemeente dat er mogelijk geen

aanbesteding komt. En ik zou heel graag willen dat de commissie doorheeft dat het niet om een paar casussen gaat, maar dat het om een behoorlijk grote groep mensen gaat die zich niet ondersteunt voelen. En dat de weg naar de rechter of de weg naar de inspectie een lange weg is. Maar de cliënt heeft nog steeds geen ondersteuner. En dat kan u samen met de wethouder als zijnde wethouder verantwoordelijk stellen sneller voor elkaar krijgen zonder juridisch getouwtrek. Is niet nodig. Dat is de reden waarom ik het hier kom vertellen.

De voorzitter: Mevrouw Klazes, GroenLinks.

Mevrouw Klazes: Ja, dank u wel voorzitter. Ja, de heer Bellwinkel, welkom terug. We kennen elkaar inmiddels al een tijdje. Ik was zeker in het begin zeer onder de indruk van uw verhaal en uw kennis van zaken en de manier waarop u zich opstelde. Bij mij begint dezelfde vermoedheid enigszins op te treden als bij de heer Van Kessel. Ik zal ook zeggen waarom. U komt met verhalen, zo gaat dat daar. Ik ben altijd heel erg medewerkend. Ik ben bereid om met iedereen te praten. Ik heb het beste voor met de medewerkers. Ik stel mij geduldig en medewerkend op. Dat is uw verhaal. Dat maakt niet uit, prima. Waarschijnlijk, misschien, is dat wel zo. Toch eindigt u stevast elk verhaal dat u verteld hier met: wordt het niet eens tijd voor een andere partij in plaats van HVO Querido. Dan kan het niet anders dan dat ik mij afvraag: wat klopt er dan nog van het verhaal wat u daarvoor verteld? Dat u medewerkend bent. Dat u alsmaar bereid bent om mee te werken en mee te praten en met iedereen in gesprek wil. En dan aan het eind van het verhaal is het: wordt het niet eens tijd voor een andere aanbieder. Dus ik vraag me af in hoeverre uw constructieve houding, maar dat kunt u zelf het beste beoordelen, ook daadwerkelijk klopt met de werkelijkheid. Want ik ben graag bereid om u te geloven. Ik heb zeer veel dingen lief, maar een constructieve houding vind ik fantastisch. Als dat echt aan de hand is, dan heeft u mijn steun. Maar ik twijfel een beetje.

De heer Bellwinkel: Dat snap ik. Ik vind u. Heel simpel. Dit is de eerste keer dat ik zeg dat ik heel graag een andere aanbieder zou willen hebben voor de daklozen. En dat is eigenlijk naar aanleiding van het mailtje wat ik vanmiddag heb gekregen van de locatiemanager. Dat de deur wordt dichtgegooid voor een onafhankelijke cliëntondersteuner. Voor mij was het dat: ja, ik was gefrustreerd vanaf februari. Uiteindelijk heb ik 13 november een heel fijn gesprek gehad. Naar aanleiding van een gesprek die ik heb gehad met een belangenbehartiger uit Utrecht rechttop. Hij vertelde mij dat ik niet moest vechten tegen, maar moest proberen te gaan samenwerken. Meer de openingen moet gaan zoeken. Dat ben ik bij Per Mens gaan doen. Dat wilde ik bij HVO gaan doen. De cliënt staat bij mij altijd voorop. De reden waarom ik nu stellig zeg dat het verstandiger is om aanbesteding te doen is omdat ik niet geloof dat het nog zin heeft. Als een cliënt niet zelfstandig een keuze mag maken samen met een onafhankelijke cliëntondersteuner, wie dat dan ook is, dan houdt het een beetje op.

De voorzitter: Mevrouw Klazes.

Mevrouw Klazes: Even een korte toevoeging. Kijk, ik wil uw woorden liever niet in twijfel trekken. Maar dit is niet de eerste keer dat ik hoor dat u heel graag wilt dat HVO Querido verdwijnt en dat er een andere. Het is voor het eerst dat u het hier zegt, maar ik weet dat u het ook op andere plekken heeft gezegd. En dat is heel vervelend, maar ik heb me enigszins verdiept in deze casus. Ik kan dit niet hard maken. Net zo min als u hard kunt maken dat het niet zo is. Dus het heeft eigenlijk geen zin om hierover te discussiëren. Het enige wat mij zo stoort is dat: het zou zo fantastisch zijn als het allemaal zou kloppen wat u zegt. En toch gaat het iedere keer weer mis. HVO Querido is daar niet bij gediend om u tot vijand te maken. Dat kan niet zo zijn. Net zo min als onze wethouder en toch gebeurt het keer op keer. Dan is er ergens een van die knoppen, daar gaat het mis. En ik heb alsmaar het idee, en mevrouw Özogul die weet hoe ik erin sta, dat het, want dat heb ik al eens

eerder geopperd, dat ik nooit het hele verhaal van u krijg. En ik zeg niet dat u een leugenaar bent, dat zeg ik niet. Maar misschien heeft u een blik op de casus die toch wel enigszins ingekleurd is op uw einddoel. En daar zou ik graag, heel graag, een keer met u over van gedachte wisselen. Ik ben altijd in ieder geval bereid om dat gesprek open en eerlijk aan te gaan. En ik heb er echt heel veel behoefte aan. Want ik word echt een beetje moe van de terugkerende discussie die we op deze manier erover hebben.

De heer Bellwinkel: Ik wil nog een klein dingetje zeggen. Dat is heel kort. Met deze cliënten die nu staan te wachten heb ik meer dan 20 cliënten hier naartoe gebracht met een eigen verhaal over wat zij meemaken. Niet mijn verhaal. Ze worden niet door mij verteld wat ze moeten zeggen. Dat is het verhaal. En dat ik zelf word tegengewerkt, dat is naar voor mij. Maar het gaat om die mensen die op de gang staan. En dat is belangrijk. Ik hou u eraan. Ik maak graag met u een afspraak. Voor mij is er maar één doel en dat is dat de cliënt ondersteuning krijgt. Hoeft niet van mij, mag ook van een ander.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Klazes, laatste.

Mevrouw Klazes: Een hele kleine uitbrander. Wij hebben een paar weken geleden hebben we ook een andere inspreker gehad. Die had een ander verhaal dan u. Die was heel tevreden over HVO Querido en die zei: er komt zoveel narigheid naar buiten. Ik zie u lachen en ik denk dat ik weet wat u gaat zeggen. Hij heeft zelf gezegd: ik kom hier uit eigen beweging. Ik ben tevreden over hoe het gaat bij HVO Querido. Dat is ook een verhaal dat wij gehoord hebben. Er zijn altijd 2 kanten aan een verhaal.

De heer Bellwinkel: Ja, het was de voorzitter van de niet bestaande cliëntencommissie van HVO Querido. Maar ondanks dat, natuurlijk zijn er mensen bij HVO die tevreden zijn. Natuurlijk. Ze hebben 100 cliënten, misschien wel meer. Natuurlijk zijn er mensen die zeer tevreden zijn. En gelukkig maar. En natuurlijk werken er hele fijne mensen bij HVO Querido. Zeker. Ik kan er zo een aantal opnoemen. Ik heb net een gesprek gehad met een medewerker die net een kindje heeft gekregen. Nou, het is een ontzettend lieve en hele goede medewerker van HVO Querido. Er zijn er heel veel. Maar zoals ik vanmiddag een gesprek heb gehoord tussen een trajectbegeleider en zijn cliënt, waarbij de trajectbegeleider zegt: ja, het is niet mijn keus dat hij er niet bij mag, maar dat is van hogerhand bepaald. Hij heeft dus geen recht op cliënt ondersteuning. Dus het gaat mij niet om dat er ook mensen komen die een goed verhaal hebben over HVO. Ja, natuurlijk. En die kan ik ook hier naartoe brengen. Als u dat graag wilt. Ja, die zijn er. Zat. Gelukkig maar. Er wordt heel veel geld aan gespendeerd, dus ja. Maar blijkbaar ook, en al is het 30%. Als is het maar 10% of 5%.

De voorzitter: Mijnheer Bellwinkel, ik wil het nu toch echt gaan afronden. Er staan nog 4 mensen hier te wachten. Mevrouw Stroo, laatste.

Mevrouw Stroo: Ik wilde eigenlijk een tip aan u geven. U merkt nu dat de deur wordt dichtgegooid bij HVO Querido. Ik denk dat al die inspanningen die u nog gaat doen, dat u dat beter door een andere cliëntondersteuner kan laten doen, omdat u daar niet verder komt. U komt daar niet verder. U heeft daar al uw naam tegen, bij wijze van spreken. Dus ik denk dat u het eigenlijk in die zin moet loslaten en kijken of u iemand anders op diezelfde positie kan krijgen als waar u nu bent.

De heer Bellwinkel: Ja, dat zou ik graag willen. Daar ben ik ook mee bezig. Maar daarnaast is het aan de cliënt om te bepalen en niet aan mij. En ja, ik denk nu ook. Er komt zo meteen iemand inspreken en die zegt: ja maar, wat kan je nu voor mij doen? Ik zeg: ja, ik klop maar de deur gaat niet open. En dat is heel naar. Dus wat ik dan zojuist heb gedaan is een klachtenbrief voor hem schrijven. Samen met hem natuurlijk. Dat voorop. Alleen dat wil ik helemaal niet. Ik wil juist dat er een gesprek komt. Maar, ja. Dat dus.

De voorzitter: Goed, dank u wel. Dan gaan we snel naar de volgende spreker. Dat is, als het goed is, Rick Van Schie. Ik wil alvast even een ordevoorstel doen, want we lopen ontzettend uit de tijd. Het is al 10 voor half 11 en we hebben nog 2 adviesstukken erop staan en 2 bespreekpunten. En ik wil toch voorstellen om de adviesstukken echt te gaan behandelen, want die moeten gewoon echt door. En dat betekent dus dat door de heer El Aichi helaas doorgaat. Dan weet mevrouw Meijers het ook. Dan gaan we dat doen. Als wie dat goed vindt? Als mevrouw Meijers het goed vindt. Dat we de spreektijd doorschuiven. Ja, want we gaan het niet meer redden vandaag. Na de sprekers even. Ja? Oké. Mijnheer Van Schie, bent u of niet? Nee, u lijkt niet op de heer Van Schie. Stel je voor. Even kijken. Mijnheer Tjon Akoi. Oké. U krijgt 3 minuten de tijd. Rechter knopje mag u indrukken. Het rechter knopje. Dan krijgt u 3 minuten. En dan gaat de commissie eventueel nog vragen stellen. Ja? Even aandacht voor mijnheer Tjon Akoi.

De heer Akoi: Goedenavond, leden van deze mooie commissie. Ik ben de heer Tjon Akoi. Ik leef al sinds 2019 bij HVO Querido, waar het dus een slechte start heeft gekregen. Pas na een paar maanden kreeg ik een trajectbegeleidster, die nu ook weg is. Ik heb het daar ervaren dat ik dus slecht bejegend werd. Ik heb altijd gewerkt. Ook in Haarlem heb ik heel veel projecten gedaan. Ik ben schilder. Daar was ik ook nog aan het werk. Op een begeven moment werd er getreiterd vanuit het team van HVO Querido. Dat ik dus zonder eten naar bed moest. Ik heb in de winter een paar keer op straat moeten slapen. Dat was november, oktober november, die tijd. Op een begeven moment mocht ik niet meer binnenkomen, omdat ik mij bij een project moest melden en daar moest blijven in Amsterdam. Ten einde heb ik dus door die situatie heb ik een derde hartaanval gekregen. Ja. Ik ben dus, in januari heb ik dit jaar een hartaanval gekregen. Toen ben ik weer in de maatschappelijke opvang gekomen hier bij de Wilhelminastraat. Ja, het gaat niet goed. Ik ben nu ook een beetje geëmotioneerd. Ik ben eergisteren weer geschorst of gisteren, waarbij ik iemand zijn leven heb gered in de trein. Er is nou de zorgcoördinator van Velserspoort, die zit nu bij Wilhelminastraat. Die is mij dus, probeert mij uit de tent te lokken. Omdat ze weten dat ik heb een agressieprobleem, waar ik ook hulp bij heb gezocht bij De Waag. Ja, ik ben bang dat ik daar kom te overlijden. Dat zeg ik u eerlijk. Want ik word zo uit de tent gelokt. Ik zat gisteren al. Op begeven moment ga je denken. Heeft het leven nog wel zin? Je vraagt hulp, zorg, en je wordt alleen maar de grond in gewerkt. Ik heb hier, vandaag heb ik bericht gekregen van de burgemeester en wethouders hier dat ik in de zaak gelijk heb gehad. Waar ik ook de proceskosten van 1.050 euro, dat wordt ontvangen. En dat was een schorsing van een maand. Waarbij ook de veld onderzoeker dat allemaal heeft goedgekeurd. Ik ben ten einde raad, leden.

De voorzitter: Uw tijd is om, mijnheer Tjon Akoi. Zijn er commissieleden met een vraag aan mijnheer Tjon Akoi. Mijnheer Van Kessel, VVD.

De heer Van Kessel: Ja, dan spreek ik wel even allemaal met u mee. Alleen de vraag is eventjes: wat vraagt u nu aan ons? Wat vraagt u concreet aan ons? Wat zouden wij eventueel voor u kunnen doen, denkt u? Ik zoek even een beetje naar wat onze rol is.

De heer Akoi: De rol aan deze commissie vraag ik dat er geluisterd wordt naar de hulpvraagstuk van mensen zoals mij die daar in deze opvang zitten. Er zijn meerdere mensen overleden daar, waar ik bij was. En ja, hoeveel mensen moeten er nog overlijden? Vraag ik mezelf af. Waar ik eentje van ben. Iemand met 3 hartaanvallen en diabetes die zomaar op straat wordt gedonderd. Dat is toch te gek voor woorden, mijnheer?

De voorzitter: Mijnheer Van Kessel.

De heer Van Kessel: Ja, oké. Nou, dan dank ik u in ieder geval voor de inbreng. Want we hebben uw verhaal goed gehoord en uw signaal. We hebben het in deze commissie er regelmatig over, over de situatie bij HVO en

hoe het daar beter kan. Uw casus maakt dat nog duidelijker. Dat we daar nog serieuzer dan we al deden, dat we daar naar moeten kijken. Dus weet dat uw verhaal gehoord is en we nemen het mee bij de uitwerking van de verdere plannen met HVO. En ik denk niet dat het morgen voor u geregeld is. Dat is dan misschien dan nog een punt. Dus heb een beetje geduld ook. En we kijken ernaar.

De voorzitter: Dan mijnheer Tjon Akoi. Dank u wel voor uw verhaal. Succes. Goedenavond, naast mij zit mijnheer Van der Sluis. U krijgt 3 minuten de tijd. Als u het rechter knopje hier op de microfoon indrukt, dan gaat uw spreektijd lopen en dan kunt u de commissie toespreken. En daarna kunnen eventueel commissieleden vragen stellen. Gaat uw gang.

De heer Van der Sluis: Goedenavond. Ik heb ervaring met HVO vanaf de Bakenessergracht, Franse Poort. Mijn vrouw en ik zijn daar vertrokken via het Haarlem project, waar we in hebben gezeten. Dus ik heb de heer Rokus Loopik ontmoet. Die heeft er één grote puinhoop van gemaakt wat geleid heeft tot 1,5 jaar detentie. Ik kom nu terug omdat ik in een echtscheiding lig. Sinds 11 dagen ben ik terug. Ik heb van de 11 dagen heb ik 5 dagen buiten moeten leven. Ik weet niet wat het deurbelied is van HVO of BCT, maar volgens mij liggen ze te bekvechten ergens om en ben ik er de dupe van. Mijn vrouw zit nu in onze buurt onder Goes. Mijn dochter ook. 4 zelfmoordpogingen meegemaakt van mijn jongste dochter. Ik dank u wel.

De voorzitter: Wilt u iets van de commissie weten? Wat vraagt u aan de commissie, laat ik het zo zeggen. Even nog een keer indrukken. Nog een keer indrukken.

De heer Van der Sluis: Ik wil dat het deurbelied van HVO en BCT verandert. Wij komen aan de deur en we moeten van 6 tot 10 moeten we buiten zitten in de stromende regen om af te wachten of we alsjeblieft naar binnen mogen. Dus ik ben al vijf keer afgewezen. En dan heb ik vannacht nog een rondje Rotterdam gemaakt om, om 6 uur hier in Haarlem te zijn voor een bak koffie, zodat ik om 9 uur naar binnen kan in een dagopvang. Dat is het beleid van HVO.

De voorzitter: Dank u wel voor uw verhaal. Mevrouw Özogul, SP.

Mevrouw Özogul: U heeft mij vandaag gebeld dat u zou komen inspreken, dus ik wist dat u kwam. Alleen is mij nog niet duidelijk geworden, want ik heb u heel kort gesproken. Heeft u al een bed in HVO of in de opvang? Heeft u al een beschikking? Of staat u op de reservelijst? Want dat is mij nog niet duidelijk.

De heer Van der Sluis: Sinds vanavond heb ik een bed. Maar inmiddels is mijn telefoon weg. Kleding heb ik gelukkig terug na vier dagen. En ik ben twee dagen geleden gedrogeerd.

De voorzitter: Eén keer indrukken en dan loslaten.

De heer Van der Sluis: Ja, is goed. Zo in orde? Ik heb een blauwe plek op mijn arm. Ik weet niet waar die vandaan komt. Alstublieft. En dat gebeurt misschien in opdracht. Ik weet het niet. Ik weet het niet. Ik ben een heel bijzonder mannetje, schijnt. Ik ben geboren in de Cornetstraat, opgegroeid in Parkwijk. Generaties lang woonde mijn familie hier vanuit de Spiegelstraat, et cetera. Wij hebben allemaal bij EDO gevoetbald. Dus ik ben een beetje klaar met de heren uit Amsterdam.

De voorzitter: Mevrouw Özogul.

Mevrouw Özogul: Het is mij nog steeds niet duidelijk waarom u geschorst bent. Bent u geschorst omdat u iets weet?

De heer Van der Sluis: Ik ben niet geschorst.

Mevrouw Özogul: Maar waarom sliep je buiten dan?

De heer Van der Sluis: Gewoon geweigerd. Reservelijst. Dat bedoel ik met deurbeleid.

De voorzitter: We hebben nog een vraag van mevrouw Verhagen. Die is via Teams verbonden. Mevrouw Verhagen, gaat uw gang.

Mevrouw Verhagen: U zegt dat u gedrogeerd bent. Door wie is dat? Door wie bent u gedrogeerd en is dat tegen uw wil in gebeurd?

De heer Van der Sluis: Ik gebruik geen drugs mevrouw.

Mevrouw Verhagen: Nee, ik vraag u: door wie u gedrogeerd bent en of dat tegen uw wil in is gebeurd.

De heer Van der Sluis: Dat is niet aan mij, dat is aan de politie.

Mevrouw Verhagen: Nou, wie heeft u gedrogeerd.

De heer Van der Sluis: Ik ben vorige week donderdag. Nee, vrijdagmorgen om 3 uur 's nachts naar het bureau geweest en ik heb aangegeven bij de politie dat er hele vreemde dingen om mij heen gebeuren. Dat erkennen ze ook. Nee, mevrouw. Eén moment. Ik heb bij de luchtmacht gediend. Ik heb een opleiding gehad van 7 maanden bij de luchtmacht. Ik heb bij een squadron gezeten. Eerste squadron operationeel in Nederland. Ik sta in het boek van de luchtmacht van 5 à 6 jaar luchtmacht. U kan het opzoeken. Pagina 200. Staat een foto van mij. Ik wens niet zulke vragen te beantwoorden. Dank u wel.

Mevrouw Verhagen: Nee, wat mijn vraag aan u is: door wie bent u gedrogeerd? Nou, sorry.

De heer Van der Sluis: Dat is niet aan mij. Dat is niet aan mij.

Mevrouw Verhagen: Wie heeft u gedrogeerd? Wie heeft u platgespoten? Of waarom is dat gebeurd?

De voorzitter: Mevrouw Verhagen, er komt geen antwoord op. Zijn er andere commissieleden nog met vragen? Mevrouw Stroo.

Mevrouw Stroo: Ik begrijp dat u een beschikking heeft. Dus u kunt straks naar HVO Querido. Bent u van plan daar ook een traject te volgen? Dat u weer zelfstandig.

De heer Van der Sluis: Ik heb sinds 3 weken te horen gekregen van mijn vrouw dat zij een echtscheiding aanvraagt na 35 jaar. Weet u hoe pissed off ik me voel? Ja, twee dochters. Verziekt hier in Haarlem. 2 kleinkinderen die ik al 10 jaar niet gezien heb. Ik dank u wel, overheid. Het is met jeugdzorg begonnen 15 jaar geleden. U heeft het over huiselijk geweld, maar er wordt ook een hoop geouwehoerd in buurten over huiselijk geweld. Wat soms niet klopt. Er wordt niet voldoende onderzoek gedaan in gezinnen. Alstublieft.

De voorzitter: Dank u wel. Verder geen vragen meer voor de heer Van der Sluis? Nee. Dan wil ik u danken.

De heer Van der Sluis: Ja, graag gedaan. Een prettige avond.

De voorzitter: Hetzelfde. Nou goedenavond, mijnheer Van Schie. U weet hoe het werkt inmiddels. U krijgt 3 minuten de tijd. Het rechter knopje indrukken, één keer indrukken, en dan blijft die staan. En dan kunnen de commissieleden zo meteen wat vragen stellen. Gaat uw gang.

De heer Van Schie: Dank, mijnheer de voorzitter. Geachte commissieleden. 14 november verblijf ik met onder andere enkele ook economisch dak- en thuislozen aan boord van het motorschip Aurora, wat door de gemeente Haarlem is gecharterd voor een grote groep dak- en thuisloze. Ik vraag mij werkelijk af: waarom dit schip? Per Mens, de uitvoerende organisatie aan boord, moet roeien met nog niet eens halve riemen. Dit kan toch niet de bedoeling zijn. Per Mens doet verschrikkelijk haar best om 3 keer per dag een maaltijd te verzorgen terwijl ze slechts 2 koelkastjes en een diepvriesje mogen gebruiken. Ze koken voor meer dan 50 personen op een zelf meegebracht 3-pits kooktoestel, omdat ze de apparatuur van het schip zelf niet mogen gebruiken. Dit op last van de kapitein en de rederij. Geachte leden van deze commissie. Als het college van B&W bij een hobbyclub Spaarnelanden een BMW gaat leasen, dan wordt toch niet alleen het chassis geleased maar toch de hele auto? Per Mens moet voor ons eerder gezegd roeien met nog niet eens halve riemen. Dit doen zij met verve. De behandeling naar de cliënten is veel humaner en meer gericht naar de cliënt dan naar: hoe halen we hier zoveel geld uit zoals HVO het doorgaans doet. Bij Per Mens gaat men eerst in gesprek. Schorsingen zoals bij HVO komen eigenlijk niet voor bij Per Mens. Dialoog met de cliënt staat voorop. Dit is een groot verschil met HVO. Terugkomend op het schip. Mijn inziens, ik kom zelf uit de scheepvaart, is dit schip niet geschikt voor dit project. Waarom is dit schip niet geschikt? Onder andere het gebruik van de keuken. Had ik al gememoreerd. De Maltese vlag. Dit kan bij schadegevallen en aansprakelijkheid problemen veroorzaken. Waarom niet zoals in Rotterdam het doet met het motorschip Allegro, een schip varend onder Nederlandse vlag. Dan heb je ook nog een Nederlandse ondernemer in deze moeilijke tijden geholpen. Gezondheid, de heer Oomkes. Geen wifi. Dit is al eind oktober aangekaart door enkele mensen bij Per Mens en Per Mens bij de gemeente. Er is nog geen resultaat. Men zegt: het is in behandeling. Televisienetten zijn allen, er zijn maar vijf zenders, in het Duits. Verder zijn er mijn inziens aanmerkingen te maken over onder andere het ontbreken van een vangnet onder de gangway, het ontbreken van reddings- of zwemvesten in de hutten. De afzuiging in de natte cel, oftewel de badkamer, is geschakeld met het warmwatercircuit van de douche.

De voorzitter: Kunt u gaan afronden, mijnheer Van Schie. De drie minuten zijn al voorbij.

De heer Van Schie: Ultimo als de warm waterkraan in de douche uitgedraaid is stopt de afzuiging. Vreemd. Dat kan schimmel veroorzaken. Er mag in de hutten niet gegeten en gedronken worden. De verwarming mag alleen in het restaurant. De verwarming in het grootste deel van het restaurant is uitgedraaid op last van, u raadt het al, de kapitein. Ik vind het geen juiste besteding van overheids gelden. Ik moet helaas afronden. Ik had nog wat meer, maar daar moet ik het bij laten.

De voorzitter: Dank u wel. En u kunt. Nou ja, ik weet niet of u kunt mailen. U heeft geen wifi heb ik gehoord. Anders kunt u natuurlijk altijd de bijdrage even rondmailen. Is misschien wel handig om het na te lezen. Even wat commissieleden. Nog vragen aan de heer Van Schie. Mevrouw Klazes.

Mevrouw Klazes: Ja, dank u wel voorzitter. U zegt: sinds 14 november zit u op het schip.

De heer Van Schie: Ja.

Mevrouw Klazes: Oké. En daarvoor zat u?

De heer Van Schie: Drie maanden exact in hotel RAECKS.

Mevrouw Klazes: In hotel RAECKS? Oké. Nu maakt u een vergelijking tussen HVO Querido en de organisatie die de boot runt, zeg maar. En dan komt de organisatie die de boot runt steekt daar gunstig bij af. En u kunt die vergelijking maken omdat u te maken heeft gehad met HVO Querido in Hotel RAECKS of?

De heer Van Schie: Nee, gelukkig niet.

Mevrouw Klazes: Waar dan?

De heer Van Schie: Ik zit sinds 20 april van dit jaar in de opvang en ik heb in chateau du Beijnes gezeten, oftewel de Beijneshal en in de Velserspoort. Dat zijn beide twee locaties geregistreerd door HVO Querido.

Mevrouw Klazes: Dank u wel.

De voorzitter: Mevrouw Özogul had een vraag?

Mevrouw Özogul: Ja, dank u wel voor uw inspreken en dat u tevreden bent. En dank u wel dat u ons op de hoogte brengt met de mankementen. Maar ik heb één vraag aan u. Er wordt dus wel warm gekookt voor u allen?

De heer Van Schie: Ja, er wordt warm gekookt en ze doen hun uiterste best, maar omdat ze dus absoluut geen gebruik mogen maken van verdere apparatuur in de keuken is het als het van het gas afkomt of van de plaat afkomt is het na 2-3 minuten is het koud. Wij eten regelmatig koud-warm eten. En daar kunnen ze niks aan doen. Dat ligt aan het schip.

De voorzitter: Mevrouw Booms.

Mevrouw Booms: Dank u, voorzitter. U bent al eerder geweest.

De heer Van Schie: Ja.

Mevrouw Booms: Ja, ik dacht: de mensen die op het schip terechtkomen, die zijn spekkoper. Het leek me hartstikke leuk. Maar dat valt dus enigszins tegen. Mijn vraag is: heeft u nu echt een traject? Wordt u begeleid? Heeft u uitzicht op een woning? Want het duurt allemaal natuurlijk best wel even.

De heer Van Schie: Ik vind het leuk dat u deze vraag stelt. Aangezien ik economisch dakloos ben en HVO Querido tot 1 januari een pilotproject heeft in de trajectbegeleiding voor economisch daklozen is die voor mij naar 3 sessies van 20 minuten gestopt. Omdat ik dus ben overgedragen aan Per Mens.

Mevrouw Booms: En zijn zij u nu aan het begeleiden?

De heer Van Schie: Nee, mogen ze niet.

Mevrouw Booms: En mag u dan ook een andere partij ambulante begeleiders van Leger des Heils.

De heer Van Schie: Nee. HVO, heeft het opgezet. Tenminste, opgezet. Ze waren nog geeneens begonnen eigenlijk. Ik heb 3 sessies gehad van 20 minuten en die zijn nu onderbroken. Mijn trajectbegeleider die zegt: ja, ik mag van HVO niet verder gaan met je. Ik moet het over gaan dragen, zegt die. En ja, dat zal wel in januari/februari gaan gebeuren. Als Per Mens toestemming krijgt van de gemeente om economisch daklozen te gaan begeleiden. Dat kost allemaal meer tijd, meer geld. Minder uitzicht op een woning, et cetera. Et cetera. Et cetera.

De voorzitter: Zijn er nog andere commissieleden. Mevrouw Özogul.

Mevrouw Özogul: Even een vraag over uw begeleiding. Dus eigenlijk had u recht op een begeleiding omdat er een pilot was. Maar omdat ze u. Bij de Beijneshal moest u weg. Bij Velserspoort bent u geweest, maar kon u niet blijven. En nu zit u bij Per Mens en nou heeft u dus geen recht meer op die begeleiding. Begrijp ik dat goed?

De heer Van Schie: Voor een groot deel wel. Na mijn eerste bezoek aan deze commissie kreeg ik ineens een telefoontje, de volgende dag, van HVO van: we moeten toch maar een afspraak maken. Toen zat ik al, dacht ik, in het hotel. Maar toen bekend werd gemaakt dat ik op last van de gemeente terug of naar het schip toe moest, toen is die begeleiding gestopt.

De voorzitter: Mijnheer Oomkes.

De heer Oomkes: Dank u wel, voorzitter. Als ik het goed begrijp is er geen begeleiding op het schip. Geldt dat voor iedereen?

De heer Van Schie: Er is begeleiding, alleen niet voor de economisch daklozen.

De heer Oomkes: En voor wie is er dan wel begeleiding? Voor alle anderen?

De heer Van Schie: Voor alle anderen die, ik moet diplomatiek zijn. Voor alle niet economisch daklozen. Dank u.

De heer Oomkes: En wie doet die begeleiding?

De heer Van Schie: Per Mens.

De heer Oomkes: Per Mens.

De heer Van Schie: Die hebben daar per dag twee maatschappelijk werkers aan boord en dat werkt prima.

De heer Oomkes: Oké. Dat geld komt allemaal via de gemeente Haarlem?

De heer Van Schie: Ik steek mijn handen zo in de lucht.

De heer Oomkes: Oké, gaan we uitzoeken.

De voorzitter: Oké, zijn er nog verder commissieleden met een vraag? Nee? Mijnheer Van Schie, dank u wel.

De heer Van Schie: Dank u wel, mijnheer de voorzitter. Hartelijk dan. Goedenavond.

De voorzitter: Mijnheer Van Kessel.

De heer Van Kessel: Eigenlijk een vraag misschien voor de commissie. Ik weet even niet hoe ik het moet doen in de procedure. Er is een inspreker geweest die over het ISK heeft ingesproken. Dat haakte aan op een mededeling die de wethouder eerder deze vergadering deed. En ik heb daarover zitten nadenken. De casus is voor mij nieuw en voor anderen ook. We weten niet precies wat er speelt. Maar het klinkt wel belangrijk genoeg om daar eens wat meer informatie over te hebben. Dus ik zou eigenlijk willen vragen of de commissie daarmee eens is. Of de wethouder wellicht de casus van ISK op brief zou kunnen zetten. Zodat wij die, dat hoeft niet morgen, maar dat we dat in januari ontvangen. Zodat we dat kunnen bespreken. Of dat we in ieder geval daarvan kennis kunnen nemen anders dan alleen de mededeling en dit signaal. Dit voelt niet lekker om zo de kerst in te gaan en ik wil dit ook niet even bij een rondvraag doen. Dus mijn vraag zou zijn: kunnen wij het college verzoeken? Of moet ik dat op een andere manier doen? Dat is dan even de vraag. John wilde wat zeggen?

De heer Oomkes: Ja, ik vind uw voorstel buitengewoon sympathiek. Het probleem is alleen dat de verhuizing van die scholen al 18 december ingaat. Dus 18 december staat de bus voor de deur.

Mevrouw Zoon: Ja, maar ik ben het wel eens met de heer Van Kessel dat we wat achtergrondinformatie waarom dan op 18 december die bus voor de deur staat.

De heer Oomkes: Omdat het schooltype wordt uit de Paulus Mavo gehaald om die vrij te maken voor de internationale school die er niet in wil.

De heer Van Kessel: Nee, maar goed. Kijk, dit is dus het punt. We gaan nu met elkaar praten en de informatie invullen.

De voorzitter: We gaan even door. Ik snap uw boodschap. We gaan even kijken hoe we dat het beste kunnen regelen. Want ik snap je verhaal. Ja.

Wethouder Meijis: Ik heb niet. Je vraagt of de mededeling van Jur op papier kan komen? Ga ik vragen.

Mevrouw Zoon: Mag ik even ook?

De voorzitter: Ja.

Mevrouw Zoon: En kan de wethouder dan ook naar het artikel van vandaag in het Haarlems Dagblad kijken? Want ik zag hem net voorbijkomen in verband met ventilatie en dergelijke. Dus ook daar dan beantwoorden.

De voorzitter: Goed. We hebben hier mijnheer Akthar zitten en die gaat ook wat vertellen tegen de commissie. U krijgt 3 minuten de tijd. Als u het rechter knopje indrukt, dan gaat de tijd lopen. Dan kunt u de commissie toespreken. Daarna kan de commissie eventueel nog wat vragen stellen. Ja? Gaat uw gang.

De heer Akthar: Allereerst wil ik u allemaal even bedanken dat ik een moment zo krijg om mijn woord te kunnen doen. Ik heb me helaas niet echt 100% erop kunnen voorbereiden, maar ik wil wel even een aantal dingen kwijt. Want ik heb beide plekken gezien zoals de HVO Querido en daarnaast ook Per Mens. En ik heb de verschillen gezien en daar wil ik het eigenlijk een beetje over hebben. Wat voor verschillen ik daar heb

meegemaakt en gezien heb. Onder andere het verschil dat een cliënt bijvoorbeeld bij Per Mens op nummer 1 staat en daar alles voor wordt gedaan, dat die ook echt geholpen wordt en vooruit kan gaan. Dat miste ik een beetje bij HVO Querido. Op welke manier bedoel ik dat? Bij HVO had ik vaak het gevoel van, juist dat rare gevoel van onderdrukking. Dat ik me daar niet fijn voelde of niet wou zijn. En daarnaast dat altijd maar alle zaken die ik had werd uitgesteld en dat soort taferelen. Bij Per Mens heb ik dat in principe helemaal niet. Is het helemaal omgekeerd. En daar gaat het veel beter en ben ik ook heel blij mee dat ik daar nu ook eindelijk bij hun terecht kan. Ik zei al dat ik me niet had voorbereid. Daarnaast zijn er nog meer punten die ik niet per se bij mijzelf heb gezien, maar bij mede cliënten heb zien gebeuren of meegemaakt heb. Onrechtvaardige beslissingen zonder dat er een duidelijk antwoord was op iets. Als er iets gebeurde werd er meteen al. Ik noem dat een beetje politieke partijen gedoe. Er wordt eerder gekozen voor iemand die daar geliefd is dan dat de waarheid boven water moet komen. Dan heb ik het dan over HVO Querido. Ja, dat is ook die onderdrukkingsgevoel die je daar een beetje hebt. Dat gevoel van: als je niet geliefd bent of wat, dat je daar niet thuishoort en dat je gewoon altijd maar een beetje afstandelijk moet voelen van alles om je heen. En nogmaals, ik wil ook erbij vertellen dat ik niet altijd zelf heel veel problemen daar heb gehad. Maar ik heb juist meer problemen bij andere medebewoners van mij daar gezien. Die daarin verstrikt zaten. Dus dat zijn wel echt punten waar ik het een beetje over wil hebben. Hoelang heb ik nog?

De voorzitter: Nog een halve minuut.

De heer Akthar: En over Per Mens wil ik echt even zeggen van: het is een super helpende partij. Het is echt super tof dat ik bij hen terecht kan. En ik hoop ook dat ik in een korte tijd via hen weer vooruit kan komen. Ja, dikke duim naar Per Mens. En volg allemaal mijn YouTube kanaal: Haarlem Netwerk. Het is een opkomend YouTube kanaal voor dit soort dingen. Ja, dat was het voor mij. Dank u wel.

De voorzitter: Ja, dank u wel. Zijn er nog commissieleden met vragen? Mevrouw Özogul.

Mevrouw Özogul: Dank u wel voor uw inspraak en blij om nu wel iets positiefs van u te horen. Wat is de reden dat u kwam inspreken? Wat wilde u ons vertellen?

De heer Akthar: De echte reden is dat ik u wou vertellen dat het een klote tijd van mij bij HVO was. En niet alleen, nogmaals, door de dingen die ik daar heb meegemaakt, maar ook heel veel dingen wat ik heb gezien bij medecliënten. Snap je? Die je ook echt mag, waar je een band mee krijgt. En dat er onrechtvaardig gedrag wordt getoond. Of hij wordt buitengezet en mag niet naar binnen. Ik geef een voorbeeld. Een meneer van 50 jaar die je buiten laat slapen. Dat zijn dingen wat heftig is, vooral in deze tijd van het jaar als het ook best wel koud buiten is. Als ik zelf met een jas buiten loop heb ik het gewoon koud. En ik kan me voorstellen dat iemand die boven de 50 is of 50 is, die daar gewoon meer last van heeft. Dat kan ook gewoon gevaarlijk zijn. Hoe vaak hoor je dat mensen ook overlijden die buiten slapen in de koud of die gaan slapen en niet meer wakker worden. Dat hebben we dit jaar volgens mij ook meegemaakt een keer. In de parkeergarage is iemand dood aangetroffen, ook een oudere meneer. Dat zijn toch heftige dingen. En ook heel veel mensen, cliënten. Trouwens, nu ik erop kom. Die ik kende bij HVO zelf. Die dood worden gevonden op de wc's. Dat zijn gewoon. Ik vind dat toch heftige dingen. Snapt u wat ik bedoel? Dat zijn geen dingen die je hoort te hebben in een omgeving is dat. En daarnaast ook. Nu kom ik erop. Ook heel veel beveiligers. Kijk, ik ben met de meeste beveiligers ben ik goed. Maar als ik kijk naar HVO Querido waar drie beveiligers staan en die altijd maar intimiderend aanwezig zijn. En als je kijkt naar Per Mens waar een beveiligers is, maar die er eigenlijk uit zijn neus loopt te vreten de tijd dat die er is. Dan denk ik toch dat er iets gewoon fout gaat bij HVO Querido. En daarnaast wil ik u nog een voorbeeld geven. Sorry. Maar er is een meneer, lichtelijk gehandicapt in zijn hoofd,

en ik heb een paar keer hem echt pijn gedaan zien worden door beveiligers en daarnaast ook door medewerkers. Sorry. Ja.

De voorzitter: Ja, het is duidelijk. Mevrouw Çimen.

Mevrouw Çimen: Nou ja, ik wil eigenlijk alleen maar zeggen: dank u wel voor het inspreken. U heeft duidelijk veel meegemaakt. Ik denk dat het goed is dat u het signaal komt afgeven. Ik ben in ieder geval blij te horen dat u nu goed wordt opgevangen en dat u goed wordt begeleid, want uiteindelijk gaat het daar om. En dat u ook hopelijk weer helemaal zelfstandig door het leven kunt op die manier. Dank u wel.

De heer Akthar: Dat is inderdaad. Dat is ook de bedoeling dat er een goede behandeling aanwezig is. Daarom ben ik ook super blij met Per Mens. Dat ze eindelijk er zijn en die goed behandeling ook mogelijk maken voor alle mensen die het nodig hebben. Wat daar veel niet gebeurt.

De voorzitter: Goed. Ik dank u voor uw bijdrage. Ja? Oké. Fijne avond. Dan heb ik hier op mijn lijst staan: 9 uur gaan we koffie drinken. Maar ik denk dat we maar even, nog even, die twee adviespunten moeten afmaken, want anders wordt het erg laat. Ja?

Ter advisering aan de raad

13. Vaststellen verordening beslistermijn schuldhulpverlening en aanpassen beleidsregel Schuldhulpverlening (FR)

De voorzitter: Dan wil ik. We gaan dus de nota respijtzorg gaan we doorschuiven. Dan gaan we nu naar adviespunt vaststellen verordening beslistermijn schuldhulpverlening en aanpassen beleidsregel schuldhulpverlening. En daar hebben we de wethouder mijnheer Roduner voor en mevrouw Meijs gaat nog even een toezegging over respijtzorg doen.

Wethouder Meijs: Ja, ik denk dat het verstandig is om het niet door te schuiven. Want ik heb contact gehad met de heer El Aichi. Die had gevraagd om de respijtzorg op de agenda te zetten. Er zijn nog een aantal vragen die lopen. Die zijn nog niet finaal in de beantwoording en in de nota terecht gekomen. Is het akkoord dat ik gewoon met een nieuwe nota kom waarbij ik de zaken waarvan we wel al, die al wel in gang zijn gezet maar nog niet in deze nota terecht gekomen zijn, dat ik die daarin opneem? En dat we dat dan doen als daar ook wel wat meer rust is in verband met de corona. Want een aantal zaken kunnen ook gewoon niet doorgaan vanwege de corona. Dat is een voorstel van mijn kant.

De voorzitter: Mijnheer El Aichi. We hebben het gehoord.

De heer El Aichi: U heeft het gehoord. Ik wil het liever uitstellen, inderdaad. Dan kunnen we dat gewoon op een rustige manier bespreken en met elkaar misschien hebben, andere raadsleden ook. Dingen die zij kunnen toevoegen. Het lijkt me beter om dat zo maar door te jassen op deze manier. Nee, prima. Dank u wel.

Wethouder Meijs: Even een correctie. Ik wil niks doorjassen. Even voor het verslag. Helemaal niet zelfs.

De voorzitter: Nee, we hebben u gehoord. Mijnheer Oomkes, wilde u wat zeggen?

De heer Oomkes: Ja. Dank u wel. Daar ben ik het mee eens, maar dan wel met de aantekening dat de stukken die we vandaag bij de vergadering zagen nogal summier waren. Dus ik hoop juist op een aanvulling.

De voorzitter: Oké, bij deze. Welkom wethouder. Nou, zoals ik al zeg: we gaan aan de verordening beslistermijn schuldhulpverlening en aanpassing beleidsregels schuldhulpverlening gaan we praten. Per 1 januari 2021 treedt de wetswijziging vanuit de wet gemeentelijke schuldhulpverlening in werking. Hierin is ook een nieuwe verordeningplicht voor gemeenten opgenomen in zaken de beslistermijn schuldhulpverlening. Met dit raadsstuk wordt voorgesteld de verordening beslistermijn schuldhulpverlening vast te stellen en de bestaande beleidsregels schulddienstverlening is aangepast aan de wetswijziging. Dit stuk staat ter advisering op de agenda en we gaan vanavond bepalen hoe dit naar de raad gaat. Wie kan ik het woord geven? Mevrouw Stroo, Jouw Haarlem.

Mevrouw Stroo: Dank u, voorzitter. Goed dat de beslistermijn schuldverlening aangepast wordt op maximaal acht weken. We willen het gebruik van een noodknop nogmaals onderstrepen. De noodknop die functioneert als een pauzeknop waardoor mensen met problematische schulden een adempauze krijgen. Tijdens de beslistermijn even geen aanmaningen meer door de brievenbus of bezoek van een deurwaarder. Hoe staat het met de invoering van deze noodknop?

De voorzitter: Dank u wel. Nog iemand? Mevrouw Özogul, SP.

Mevrouw Özogul: Ook inderdaad een goed stuk en goed dat die 8 weken nu dus vastgelegd worden. Wij vragen inderdaad ook aandacht voor een noodknop. En dan met name na 2 weken. Zodat dan een soort crisisdienst aan de slag kan en zorgt dat bepaalde procedures stopgezet worden en dat de renteopbouw eventueel ook stopt en mensen ademruimte krijgen. En ik zou graag van de wethouder daarover informatie willen of dat mogelijk is.

De voorzitter: Dank u wel. Mijnheer El Aichi, CDA.

De heer El Aichi: Ja, dank u wel voorzitter. Een goed stuk. Heel kort. Het CDA, wat het CDA betreft akkoord. Wel heb ik een vraag. Er wordt in de afgelopen periode werd gesproken over schuldhulpverlening of dienstverlening en nu gaan we naar schuldhulpverlening. Wat is nou het verschil?

De voorzitter: Nog iemand? Nee? Mooi. Wethouder Roduner.

Wethouder Roduner: Ik hoop dat ik het antwoord kan geven op deze vragen. Volgens mij is het de wet schuldhulpverlening en hebben wij het vaak ook schulddienstverlening. Want het gaat niet alleen over schuldhulp, het gaat ook over bijvoorbeeld budgetondersteuning op maat. Dus budgetcoaching. Dat zou ik dan eerder misschien als dienstverlening beschouwen. Ik hoop dat dit ongeveer het antwoord is. Dan moet ik daar nog even schriftelijk op terug komen, want dat weet ik niet. Dat weet ik niet precies wat dan het precieze semant... Misschien is het ook wel gewoon een taalkeuze, semantische keuze. Zelf praat ik volgens mij meer over schulddienstverlening omdat dat ook wat breder is dan alleen mensen schuldhulp bieden.

De heer El Aichi: Ik heb wel een idee wat dat verschil is, maar dat vertel ik u nog wel.

Wethouder Roduner: Als u het mij kunt vertellen dan hoef ik daar niet op terug te komen. Amsterdam werkt met een pauzeknop. Die doet daar een pilot. Volgens mij de hoop is ook dat dat landelijke navolging krijgt. Dat dat ook in de landelijke wetgeving landt. Ik heb u volgens mij eerder ook weleens verteld dat in ieder geval bij het CJIB dus een pauzeknop zit waarbij mensen dus ook op de pauzeknop kunnen drukken als het gaat over incasso's vanuit de TIB. Dus dat is wat het Rijk zelf al heeft. Dus die ziet het wel als. Nou, de gesprekken die ik dan ook weleens met het Rijk heb ziet het wel als een heel kansrijk initiatief om even die rust terug te

brenge. Maar die knop zit dan. Die knop kunnen we niet vanuit Haarlem invoeren, want dat zijn dus de schuldeisers die daar. We kunnen niet zeggen: je mag niet. Dus daar hebben we wetgeving voor nodig. Of die organisaties moeten zelf het initiatief nemen om die pauzeknop aan te bieden. En dan is het CJIB, wat natuurlijk ook een Rijkspartij is, natuurlijk wel een partij die daar gewoon wat in kan betekenen. Maar ik vind het wel een heel goed instrument en ik hoop ook dat het wel echt landelijke navolging gaat krijgen.

De voorzitter: Een tweede termijn? Ja? Nee. Hamerstuk? Ja. Nou. Nou, u kunt altijd opwaarderen. Ja, laten we dat doen. Hamerstuk. Dank u wel. Nou, het was een goede bijdrage, wethouder. Maar dan kunnen we nog even.

15. Raadsjaaragenda 2021 (college)

De voorzitter: We zijn nog niet klaar, want we hebben nog een adviesstuk en die wil ik gewoon ook even afhameren als het kan. De raadsjaaragenda, laten we die ook nog even als eerste beetpakken. Wil iemand daar wat over zeggen, de raadsjaaragenda? Nee? Kunnen we die dan gewoon ook naar de raad sturen zo? Ja. Hamerstuk. Dan hebben we nog één bespreekpunt. Ik ben morgen vrij, dus ik kan nog doorgaan. We kunnen het nog gaan doen als u dat wil. Wil de commissie dat nog even bespreken of zullen we hem doorschuiven? Doelstellingen wet inburgering. Dan gaan we doorschuiven. Ja, ik denk ik geef mijnheer Roduner nog even wat werk. Oké. Commissie, even orde.

De voorzitter: Nou, dan zijn we dus bij deze aan het eind van de vergadering gekomen. Dan dank ik u voor uw. Ja, dank u wel. Sorry, mevrouw Timmer-Aukes.

Mevrouw Timmer-Aukes: Dan wil ik bij deze nog even zeggen: dit was mijn laatste commissie dit jaar. Ik ga met zwangerschapsverlof. Ik ben nog één raad en dan zie ik jullie allemaal in mei weer. Dus succes met alles. Ja. Ja, dank je.

16. Sluiting

De voorzitter: Dank je wel en succes met de bevalling. Nou, fijne avond en wel thuis.